

www.azorawski.com

Nowy Jork, 2014

Apokalipsa św. Jana w interpretacji matematyczno-symbolicznej (część 1)

Andrzej Żórawski

"Droga odkryć naukowych jest zawsze drogą do prawdy. Dlatego każdy człowiek, który szuka prawdy, w rzeczywistości porusza się drogą, która prowadzi do Boga" - św. Jan Paweł II

"Potrzebna jest dzisiaj praca na rzecz pojednania wiary i rozumu. Pisałem w Encyklice Fides et ratio: Wiara, pozbawiona oparcia w rozumie, skupiła się bardziej na uczuciach i przeżyciach, co stwarza zagrożenie, że przestanie być propozycją uniwersalną. Złudne jest mniemanie, że wiara może silniej oddziaływać na słaby rozum; przeciwnie, jest wówczas narażona na poważne niebezpieczeństwo, może bowiem zostać sprowadzona do poziomu mitu lub przesądu. Analogicznie, gdy rozum nie ma do czynienia z dojrzałą wiarą, brakuje mu bodźca, który kazałby skupić uwagę na specyfice i głębi bytu" - św. Jan Paweł II

*Copyright © ® 2014 by Andrzej Żórawski.
Wszelkie prawa autorskie zastrzeżone. Jakiegokolwiek dalsze rozpowszechnianie
pracy lub jej części bez zgody autora jest zabronione.*

Wprowadzenie

Weźmy pod uwagę siedem podstawowych stałych matematycznych:

i - jednostka urojona spełniająca równanie $i^2 = -1$ wyraża jakości (właściwość) przestrzeni.

1 - jedynka jako jednostka miary wyraża jakość przestrzeni, a jako liczba naturalna 1 wyraża ilość.

ϕ = 1.6180339887 - liczba wynikająca ze złotego podziału odcinka - wyraża jakość przestrzeni.

α = 2.5029078751 - związana ze zjawiskiem bifurkacji druga stała Feigenbauma - wyraża jakość przestrzeni.

e = 1.6180339887 - podstawa logarytmów naturalnych - wyraża jakość przestrzeni.

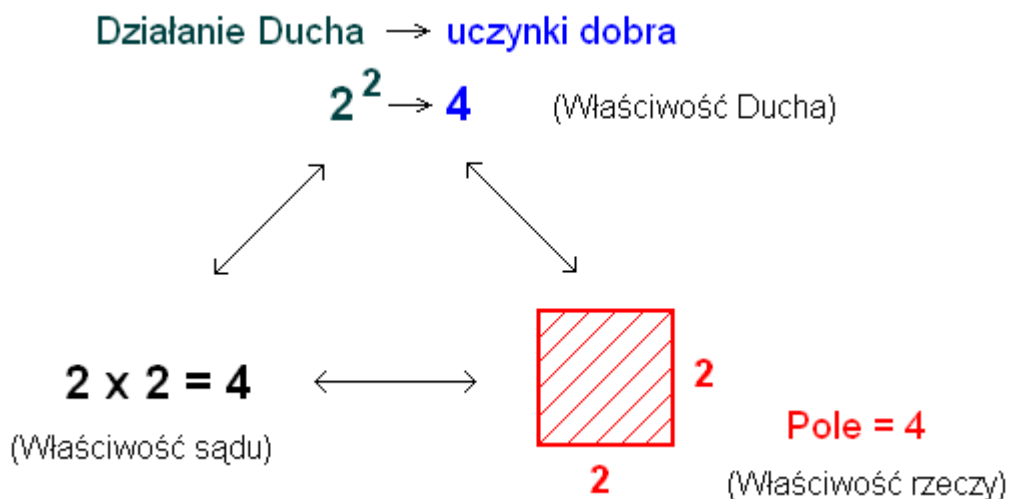
π = 3.1415926536 - liczba będąca wynikiem stosunku długości obwodu okręgu do jego średnicy; jest używana również jako jednostka miary kąta.

Liczba π wyraża jakość przestrzeni.

δ = 4.6692016091 - związana ze zjawiskiem bifurkacji pierwsza stała Feigenbauma - wyraża jakość przestrzeni.

Jeśli narysujemy odcinek o długości jednostkowej w jakichkolwiek jednostkach miary czyli o długości **1** to spośród wyżej wymienionych stałych matematycznych tylko dla liczby ϕ będziemy mogli narysować odcinek o długości równej liczbie ϕ . Konstrukcja taka jest możliwa przy pomocy linijki i cyrkla. Wartości liczbowe pozostałych stałych nie będziemy mogli przedstawić jako odcinki przyjmując skalę odcinka jednostkowego. Liczbę π można wyrazić geometrycznie jako długość obwodu okręgu o średnicy równej długości odcinka jednostkowego, ale w tym przypadku nie możemy geometrycznie wyprostować obwodu i ukazać go jako odcinek. Ta właściwość, którą reprezentuje liczba π świadczy o jakości przestrzeni, w której dokonujemy naszą konstrukcję. Liczby więc należy postrzegać jako wartości informujące o ilości lub jakości. Wymienione stałe matematyczne są używane w opisach matematycznych zjawisk fizycznych, chemicznych, biologicznych i społecznych. Jakości wydawałoby się czysto matematyczne rzutują więc na zjawiska występujące w świecie, który obserwujemy i staramy się opisać w sposób jakościowy i ilościowy. Jakości matematyczne reprezentowane przez wymienione wyżej stałe matematyczne odkładają się więc w kolejnych płaszczyznach złożoności struktur np. pola i oddziaływania w skali kwantowej rzutują na kształt oddziaływań międzycząsteczkowych obserwowanych i mierzalnych przez chemików. Te z kolei mają wpływ na budowę związków organicznych i dalej na życie biologiczne, które z kolei stanowi grunt do budowy wartości duchowych i życia duchowego. Wartości matematyczne odbijają się w wartościach bardziej złożonych, rezonują w nich i znajdują w nich swoje reprezentacje. Prawda wskazuje na prawdę. Odkrycie więc jednej powoduje znalezienie innej. Proste równanie matematyczne $2 \times 2 = 4$ reprezentuje prawdę logiczną, że dwa razy dwa równa się cztery. Prawdę tę możemy zrealizować w rzeczywistości materialnej jak również w rzeczywistości duchowej. Obie realizacje wymagają jednak zastosowania wielu innych prawd, jedne wiążą się z posiadaną wiedzą, a inne są związane z działaniem intelektu. W rzeczywistości materialnej równanie $2 \times 2 = 4$ możemy zrealizować przez narysowanie kwadratu o boku równym 2. Pole tego kwadratu będzie równe 4. Rysując ten kwadrat musimy zastosować jeszcze inną prawdę, która w rzeczywistości materialnej ma już swoją interpretację w postaci długość odcinka jednostkowego stosowanego w czasie rysowania. Odcinek ten stanowi metrykę długości w odniesieniu do rzeczywistości materialnej. Prawdą logiczną więc $2 \times 2 = 4$ przy udziale prawdy o długości odcinka jednostkowego poprzez działanie prawd intelektu, który dokonuje zastosowania posiadanej przez nas wiedzy znajdzie wówczas interpretację przestrzenną w postaci rysunku figury geometrycznej. Chcąc znaleźć realizację równania $2 \times 2 = 4$ w rzeczywistości duchowej musimy znać prawdę o zawartości przestrzeni duchowej, jej metrykę - słowa podstawowe, prawdę o jej składnikach oraz powiązaniach i

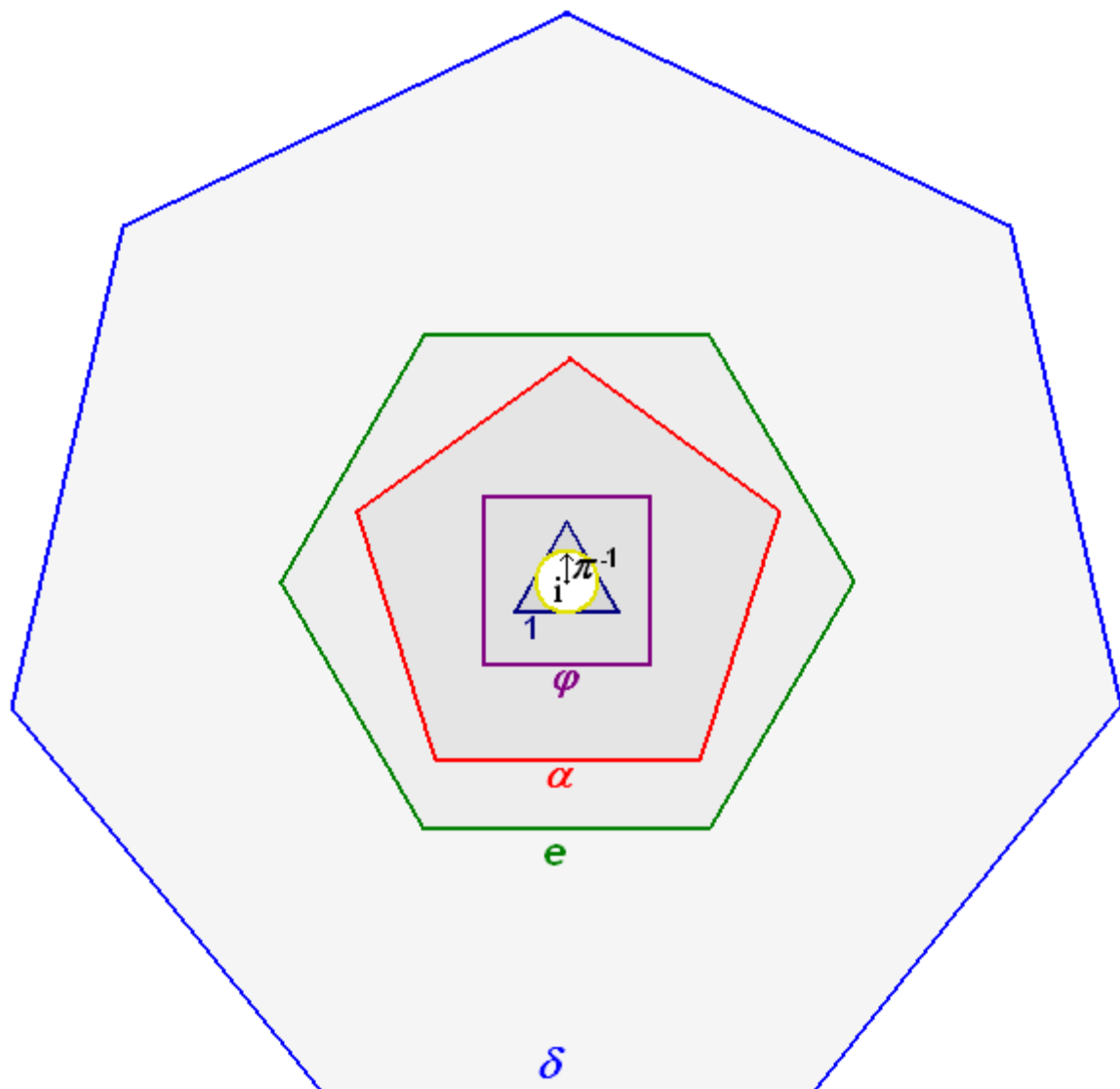
oddziaływaniach między nimi, a także musimy znać przyporządkowanie wartości liczbowych do wartości duchowych, które w tej przestrzeni istnieją. To przyporządkowanie i rodzaj oddziaływań określa budowa "ziarna dobra" oraz język matematyczno-symboliczny, co opisałem w pracy "Ziarno Naszego Dobra". Pracę tę publikuję między innymi pod adresem internetowym [http://www.azorawski.com/Ziarno Naszego Dobra - Andrzej Zorawski.pdf](http://www.azorawski.com/Ziarno_Naszego_Dobra_-_Andrzej_Zorawski.pdf). Zastosowane w języku matematyczno-symbolicznym znaki stanowią słowa i określają działania na nich. Umożliwia to budowę prostych zdań, które informują o zjawiskach zachodzących w przestrzeni ducha. Prawda logiczna $2 \times 2 = 4$ w odniesieniu do rzeczywistości duchowej wskazuje na zdanie $2^2 \rightarrow 4$, które należy zinterpretować jako: działanie Ducha Świętego lub pole działania Ducha Świętego wskazuje na uczynki dobra.

Zdania w języku matematyczno-symbolicznym dzięki związanej z nimi informacji liczbowej możemy zapisywać również w postaci rysunków geometrycznych (interpretacja geometryczna).

W prezentowanej poniżej pracy buduję model geometryczny, w którym uwzględniłem: punkt, odcinek, okrąg, trójkąt, kwadrat, pentagon, sześciokąt i siedmiokąt foremny oraz obrót. Konstrukcjom tym przypisuję stałe matematyczne w sposób przedstawiony na następnym rysunku. Stałe te w języku matematyczno-symbolicznym wskazują na wartości duchowe. Jak będzie można zauważyć stałym matematycznym: α , e oraz δ przypisuję długości boków odpowiednio: pentagonu, sześciokąta foremnego i siedmiokąta foremnego. Rysuję również okrąg o promieniu $1/\pi$. Takie figury nie mogą istnieć w rzeczywistości, gdyż jak pisałem wcześniej wartości liczbowych tych stałych nie możemy przedstawić w postaci odcinków. W języku matematyczno-symbolicznym jednak, wartości duchowe są reprezentowane przez wartości liczbowe należące do przedziałów liczbowych, które informują o szerokości obszarów działania wartości duchowych. Listę słów języka matematyczno-symbolicznego w kolejności narastającej wartości liczbowej przedstawiam na stronach 50 i 51. W ramkach podane są granice obszaru działania. Rysując więc wymienione wyżej figury geometryczne dokonuję tego z tolerancją wynikającą z istnienia przedziałów liczbowych, w które wpisują się stałe matematyczne 1 , φ , α , e , π , δ . Ze względu na te tolerancje boki narysowanych wielokątów będą miały pewną grubość, a wierzchołki nie będą punktami ale niewielkimi obszarami owalnymi (nie będzie to dostrzegalne na rysunku ze względu na zastosowaną skalę). Konstrukcja więc, z uwagi na przyjęte tolerancje długości, jest możliwa do wykonania. Przy jej pomocy dzięki uzyskanym proporcjom będziemy mogli odczytać treści, które ujawni język matematyczno-symboliczny. Język ten jest językiem, którym "mówią" kamienie wspomniane przez Chrystusa, gdy wjeżdżając na ośiołku do Jerozolimy radośnie witany był przez tłumy wołające głośno - *"Błogosławiony Król, który przychodzi w imię Pańskie (...). Lecz niektórzy faryzeusze spośród tłumu rzekli do Niego: Nauczycielu zabroń tego swoim uczniom! Odrzekł: Powiadam wam: Jeśli ci umilkną kamienie wołać będą"* (św. Łukasz 20:38,39).

Geometryczne przedstawienie podstawowych wartości duchowych reprezentowanych przez siedem stałych matematycznych

Przypomnienie. W języku matematyczno-symbolicznym (opis w "Ziarnie Naszego Dobra") wymienione stałe matematyczne wiążę z wartościami duchowymi w następujący sposób:

i [$\sqrt{-1}$, **zamysł, pragnienie słowa, niewypowiedziane słowo, tajemnica**] - i jest stałą matematyczną w zbiorze liczb zespolonych. Stała ta nazywana jest jednostką urojoną i spełnia równanie $i^2 = -1$. Boże pragnienie jest znane tylko Bogu. Reprezentacja - punkt centralny.

1 [1, **Słowo Boże, prawda**] - "Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga, i Bogiem było Słowo" (św. Jan 1:1). Reprezentacja - bok trójkąta równobocznego.

φ [1.6180339887, **wola Boża**, a także **wola człowieka**] - φ jest stałą matematyczną związaną ze złotym podziałem. Reprezentacja - bok kwadratu.

α [2.5029078751, **miłosierdzie Boże**] - α jest stałą matematyczną związaną ze zjawiskiem bifurkacji. Reprezentacja - bok pentagonu.

e [2.7182818285, **życie**] - e jest stałą matematyczną, związaną ze zjawiskami wzrostu i rozpadu. Reprezentacja - bok sześciokąta foremnego.

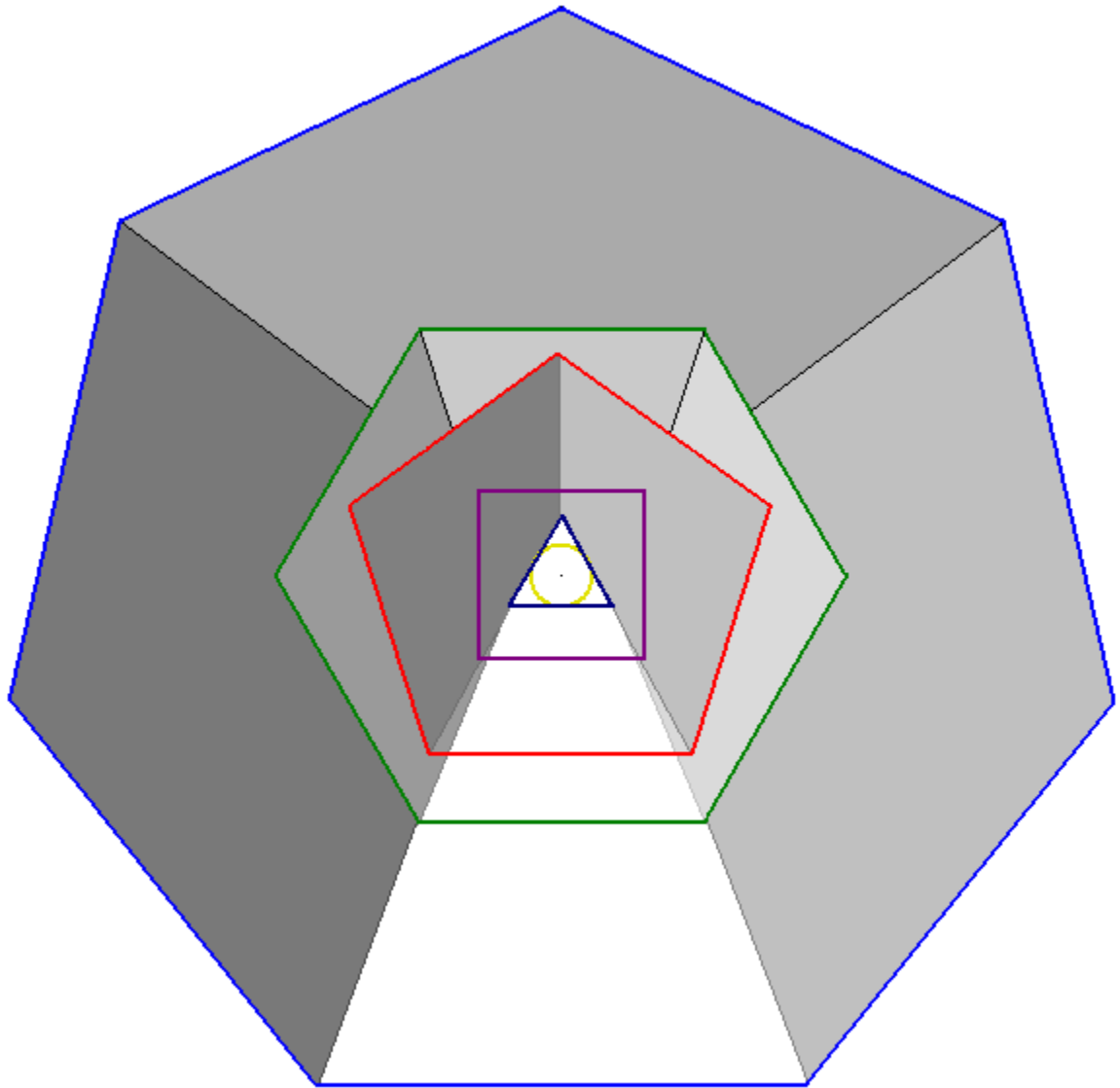
π [3.1415926536, **przestrzeń**] - π jest stałą matematyczną; może reprezentować przestrzeń fizyczną lub duchową, obszar życia, działania, zdarzeń, istnienia. Rep. - promień okręgu = $1/\pi$.

δ [4.6692016091, **sprawiedliwość, podział Boży, nowy stan równowagi**] - δ jest stałą matematyczną; wiąże się ze zjawiskiem bifurkacji. Reprezentacja - bok siedmiokąta foremnego.

Przedstawione na powyższym rysunku elementy i figury geometryczne reprezentują:

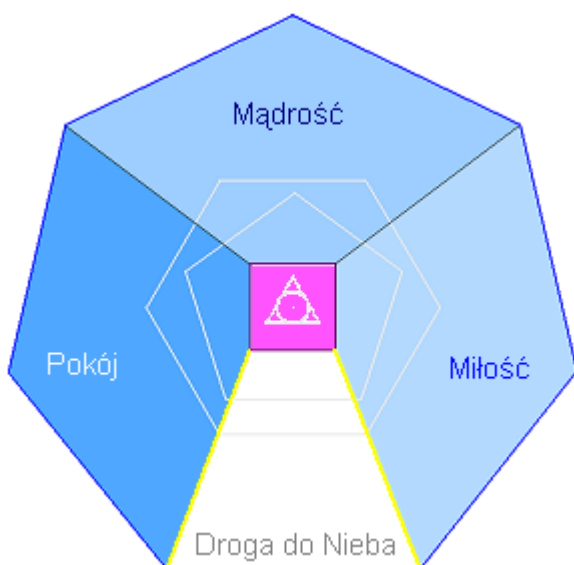
- Punkt centralny - pragnienie Boże.
- Promień okręgu = $1/\pi$ reprezentuje wpisywanie Słowa Bożego w przestrzeń. Promień ten zakreśla wokół pragnienia Bożego okrąg, który obejmuje pole koła wynoszące również $1/\pi$. Obwód tego okręgu wynosi $2\pi(1/\pi) = 2$. Ponieważ liczba dwa wskazuje na Ducha Świętego, a więc okrąg o promieniu $1/\pi$, który nie jest wpisany w trójkąt równoboczny lecz obejmuje jego wnętrze, reprezentuje światło Trójcy Świętej niesione przez Ducha Świętego, które promieniuje z Bożego wnętrza.
- Trójkąt równoboczny - Trójca Święta.
- Kwadrat - wola Boża równomiernie rozłożona na cztery chęci (cztery zwierzęta): Poznania, Pomocy, Wzajemności i Działania. Pole tego kwadratu = $\varphi^2 = 1 + \varphi$ wyznacza **tron** Boży.
- Pentagon - Jezus Chrystus, Matka Boża, człowiek.
- Sześciokąt foremny - wszystkie formy życia biologicznego, rodzące się i umierające.
- Siedmiokąt foremny - Siedem Duchów Boga: Duch Radości, Duch Miłości, Duch Ufności, Duch Cierpliwości, Duch Łagodności, Duch Wierności i Duch Pokoju.

Trzy etapy na drodze do spotkania z Bogiem

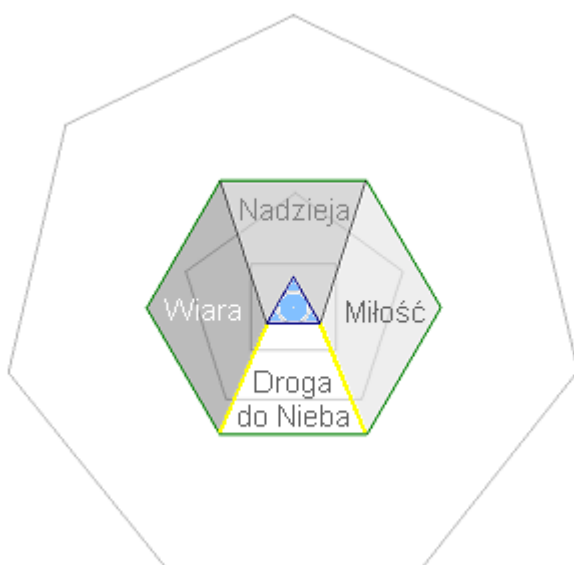
Słowo Boże napełniające wolę Bożą czyli $1/\varphi$ połączone z obwodem siedmiokąta, a więc sprawiedliwością niesioną przez Siedem Duchów Boga $\delta x 7$, wskazuje na Królestwo Boże:

$$1/\varphi + \delta x 7 \rightarrow 33.3$$

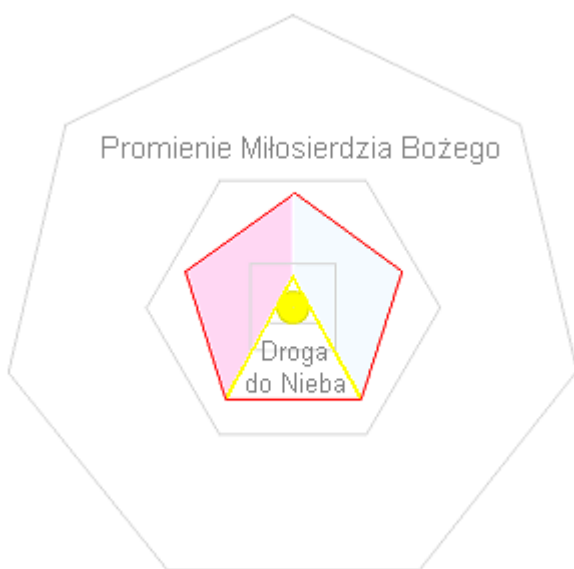
Etap 1:

Rozwój cech podstawowych.
Drogę rozszerzają dwa promienie:
Wolność i Wierność.

Etap 2:

Życie w świetle Wiary-Nadziei-Miłości. Każda z nich oświetla cztery chęci działania - cztery boki każdej ściany. Drogę rozszerzają dwa promienie: Wzajemność i Pomoc.

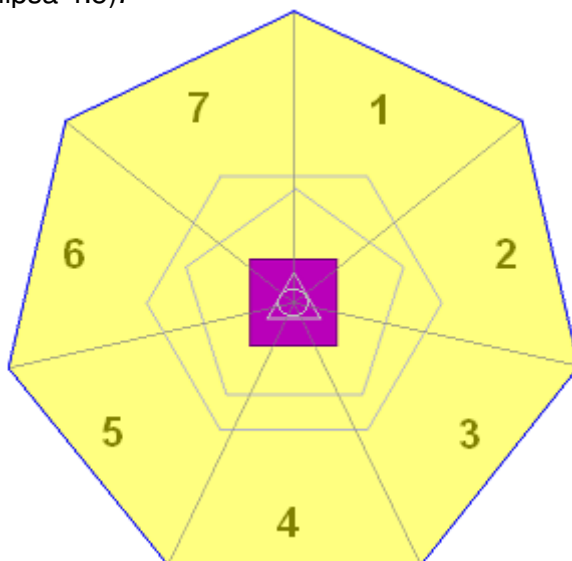

Etap 3:

Korzystanie z Miłosierdzia Bożego - ostatnia część drogi prowadzącej do Nieba. Drogę rozszerzają dwa promienie: Miłosierdzie i Przebaczenie, obejmujące światło centralne jaśniejące w Bożym wnętrzu.

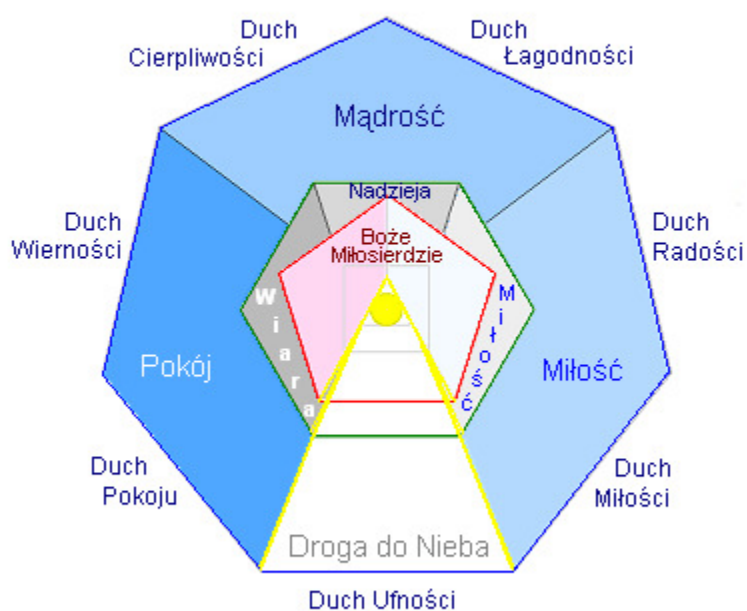
Siedem lamp ognistych

Na rysunkach przedstawionych na poprzedniej stronie widzimy, że jest 6 promieni rozszerzających drogę do Nieba + światło centralne, a więc w sumie jest 7 światel. Można więc ten rodzaj duchowego oświecenia porównać z menorą. W sumie jest 7 takich menor, bo jest 7 Duchów Bożych, a każdy z nich może być postrzegany jako reprezentacja światła centralnego, gdyż każdy z nich pochodzi od światła centralnego wychodzącego z Bożego wnętrza. Te siedem kierunków, które wyznaczają Duchy Boże w przestrzeni to 7 **"płonących przed tronem lamp ognistych"** (Apokalipsa 4:5).

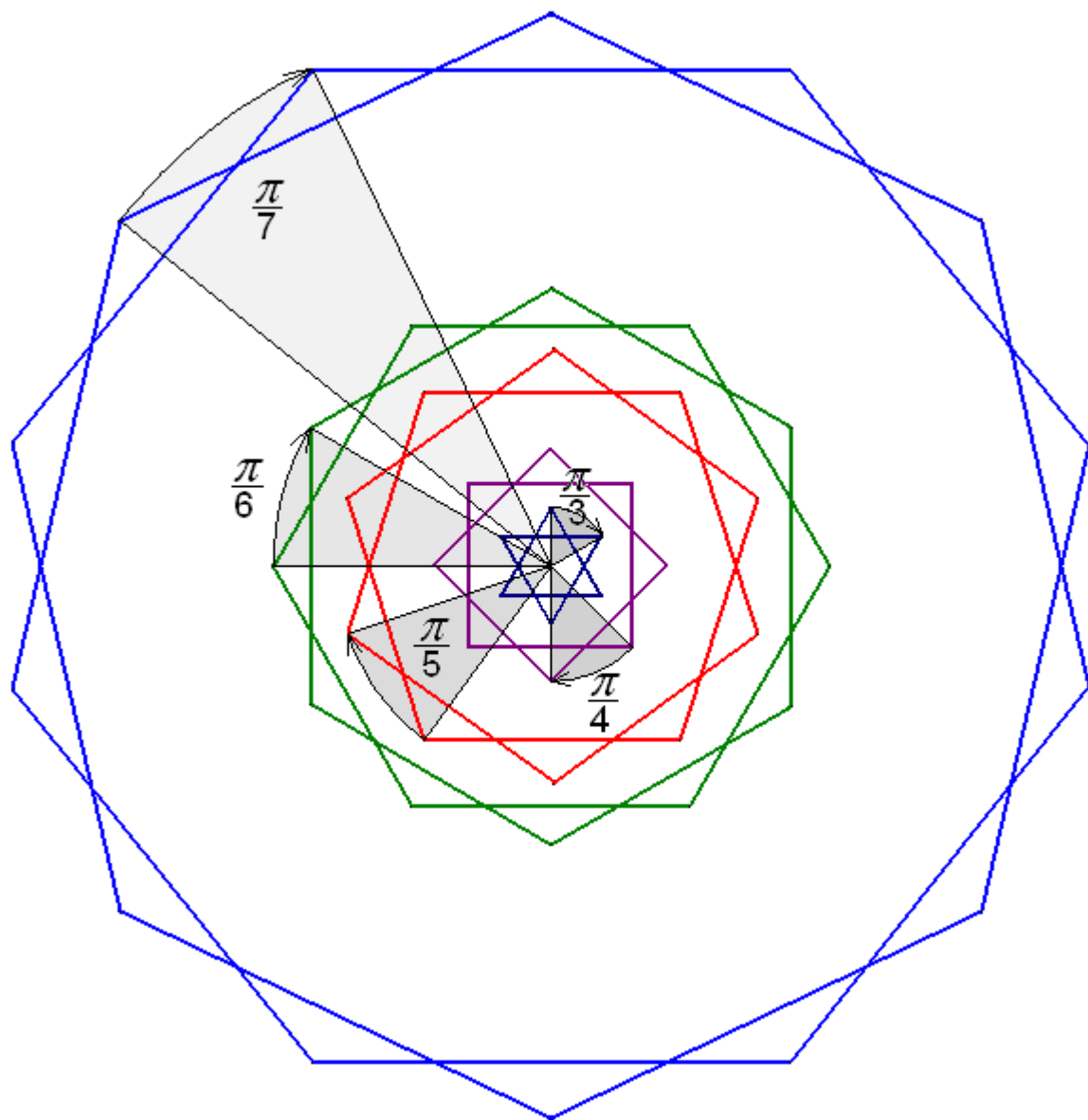
Drzwi otwarte w Niebie

"Potem ujrzałem: Oto **drzwi otwarte w niebie, a głos, ów pierwszy, jaki usłyszałem, jak gdyby trąby mówiącej ze mną**, powiedział: «Wstąp tutaj, a to ci ukazę, co potem musi się stać»" (Apokalipsa 4:1).

Wartości w działaniu

Obrót wartości niesionej przez bok wielokąta o zaznaczony kąt względem środka, który reprezentuje Boże pragnienie powoduje działanie tej wartości.

Nałożenie na siebie położień wielokąta przed obrotem i po obrocie o przypisany mu kąt tworzy gwiazdę. W sumie uzyskujemy pięć gwiazd:

1. Gwiazda sześcioramienna reprezentuje działanie Słowa Bożego.
2. Gwiazda ośmioramienna reprezentuje działanie woli Bożej.
3. Gwiazda dziesięcioramienna reprezentuje działanie miłosierdzia Bożego.
4. Gwiazda dwunastoramienna reprezentuje działanie życia, życie społeczne, ludzi.
5. Gwiazda czternastoramienna reprezentuje działanie sprawiedliwości Bożej.

Tron, starcy, morze i ziemia

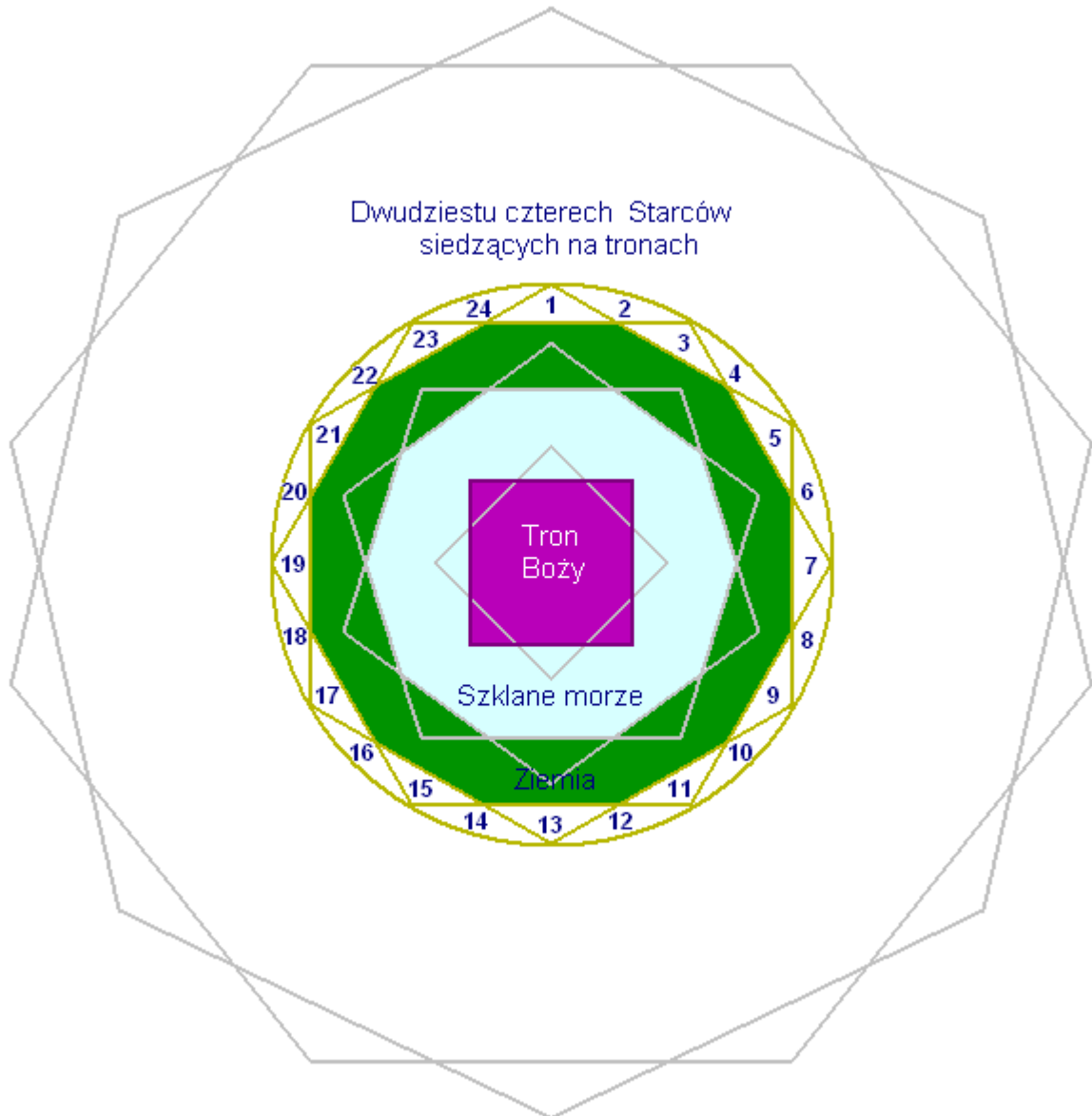
"... A oto **w niebie stał tron** i na tronie [ktoś] zasiadał" (Apokalipsa 4:2).

Kwadrat o boku φ i polu $\varphi^2 = 1 + \varphi$ (Słowo łączy się z wolą Bożą) wyznacza **tron** Boży.

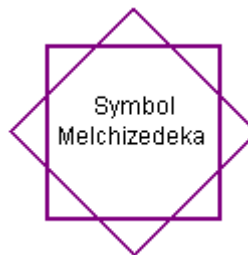
"Dokoła tronu - dwadzieścia cztery trony, a na tronach dwudziestu czterech siedzących Starców, odzianych w białe szaty, a na ich głowach złote wieńce " (Apokalipsa 4:4). Słowa te dotyczą "Bożego dnia" złożonego z 24 godzin. O każdym czasie, w każdej godzinie Bóg odbiera dziękczynienie, bo Jemu należy się chwała i cześć, o czym świadczą zwierzęta symbolizujące działanie woli i mocy Bożej, a także zaznaczają to starcy - godziny, które przez wieki budują historię świata i na okrągło, nieustannie świadczą : **"... boś Ty stworzył wszystko, a dzięki Twej woli istniało i zostało stworzone"** (Apokalipsa 4:11).

"Przed tronem - niby szklane morze podobne do kryształu" (Apokalipsa 4:6) - jest to obszar między tronem Bożym, a "wnętrzem" działania Miłosierdzia Bożego. W obszarze tym "pływają" różne stany ducha.

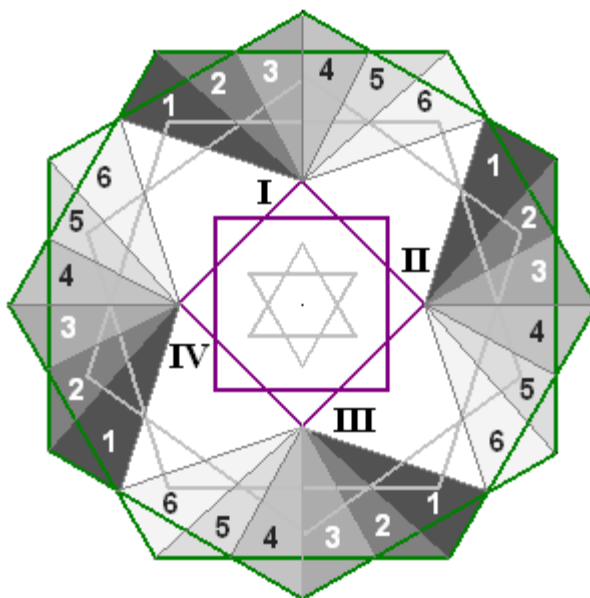
"I ujrzałem innego potężnego anioła, (...) Nogę prawą postawił na morzu, a lewą na ziemi" (Apokalipsa 10:1,2). Obszar wypływający z gwiazdy dziesięcioramiennej reprezentującej działanie miłosierdzia Bożego i wnikały w gwiazdę dwunastoramienną reprezentującą życie jest obszarem **ziemi**, na której rozwija się i umiera życie biologiczne wszelkiego rodzaju. Pierścień 24 godzin "nakłada" się na **ziemię** przenikaną przez Siedem Duchów Bożych i wyznacza obszar, w którym kształtują się relacje między ludźmi - życie społeczne.

Księga, 7 pieczęci, cztery zwierzęta ich działanie i skrzydła

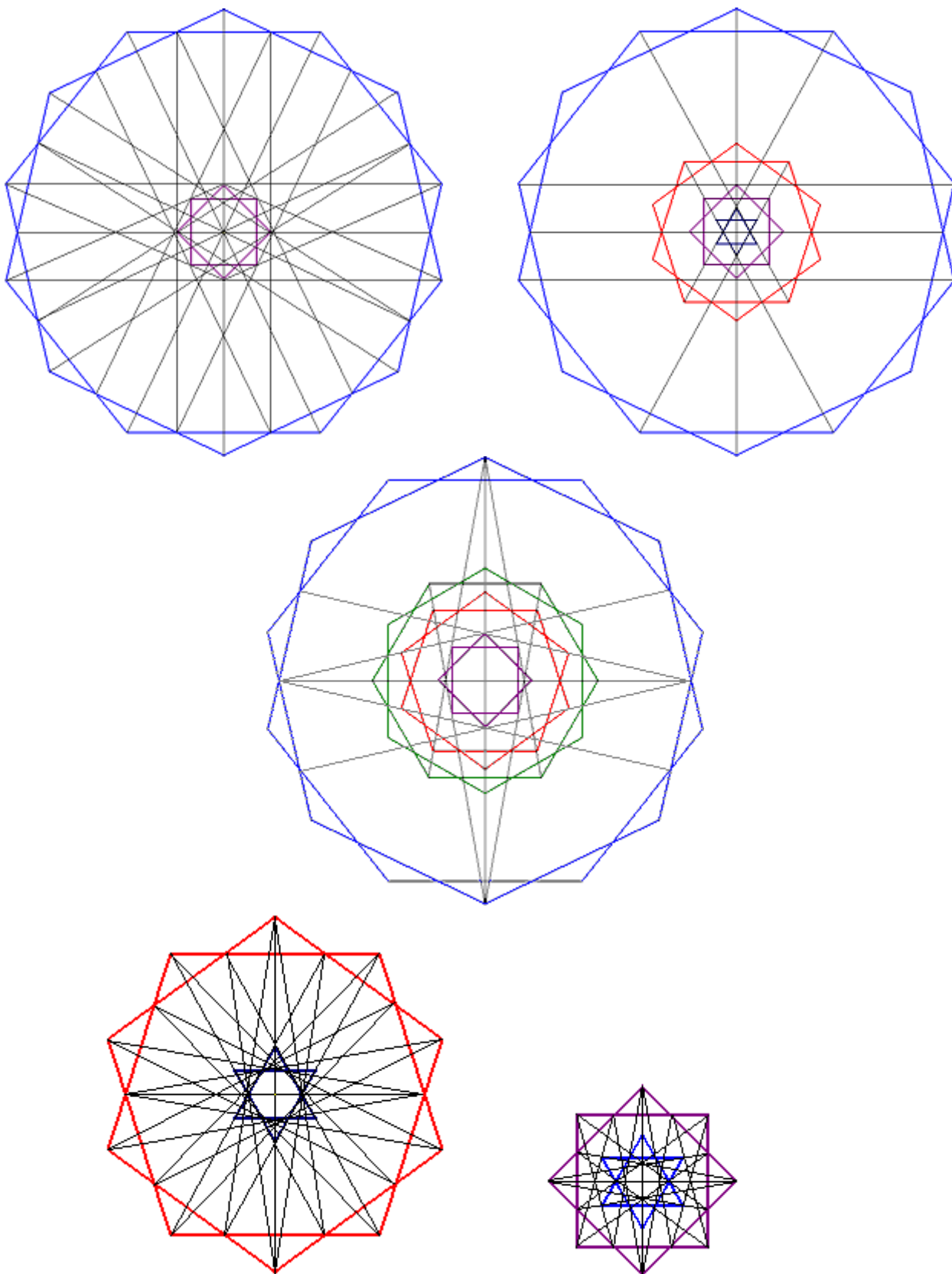

Sześcioramienna gwiazda (Dawida) reprezentuje działanie Słowa Bożego. Można w niej wyróżnić 7 pól - księga **zapieczętowana na siedem pieczęci** (Apokalipsa 5:1). Gwiazda ośmioramienna (symbol Melchizedeka) reprezentuje działanie woli Bożej. Wskazania (**oczy**) woli Bożej przenoszone są i realizowane przez **działanie czterech zwierząt**. "**Cztery Zwierzęta - a każde z nich ma po sześć skrzydeł - dokoła i wewnątrz są pełne oczu**" (Apokalipsa 4:8).

Skrzydła czterech zwierząt unoszą moc Bożą w wyznaczonych kierunkach działania. Interpretację graficzną skrzydeł zwierząt przedstawia powyższy rysunek.

Przekątne wielokątów reprezentują łączenie się wartości wynikające z działania zwierząt. Zgodnie z wolą Bożą i Jego Słowem łączone wartości generują oddziaływania pomiędzy różnymi obszarami. W wizji św. Jana opisują to słowa: "**A z tronu wychodzą błyskawice i głosy, i gromy**" (Apokalipsa 4:5).

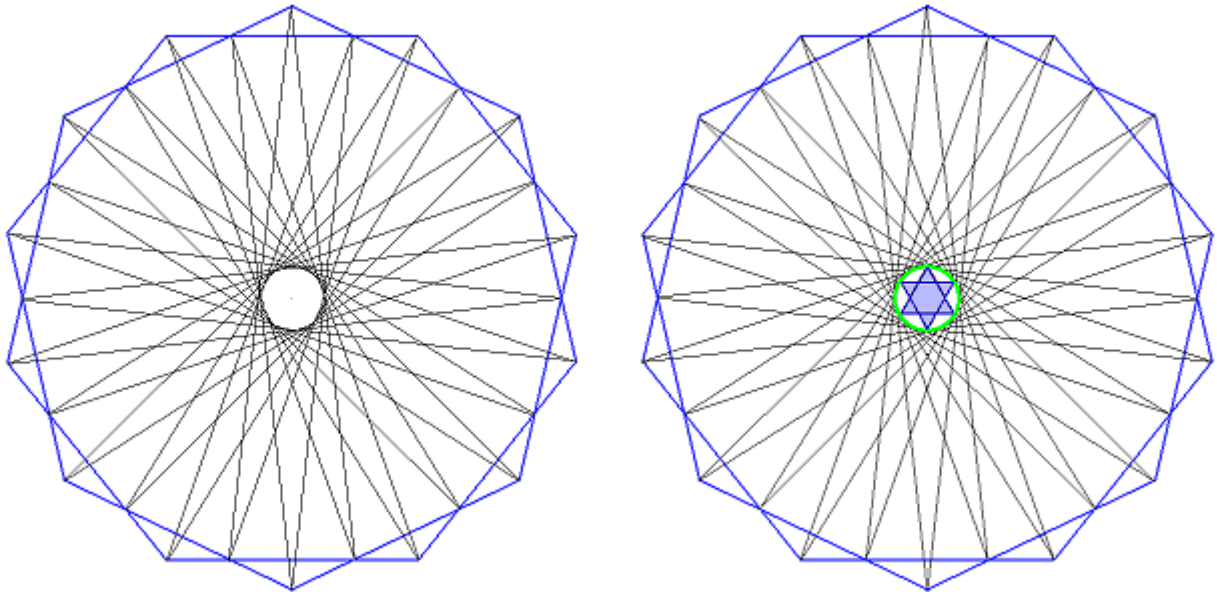

Każda z powyżej ukazanych przekątnych dotyka lub przebiega w otoczeniu przynajmniej dwóch wierzchołków lub załamania lub wierzchołka i załamania należących do dwóch różnych figur. Linie te reprezentują łączność pomiędzy ilustrowanymi obszarami. Weźmy pod uwagę, przekątne gwiazdy czternastoramiennnej reprezentującej działanie sprawiedliwości Bożej i spróbujmy odczytać treści związane z ich przecięciami. Opisuję to na następnych stronach.

1) Słowo Boże

*"(...) **głos, ów pierwszy, jaki usłyszałem, jak gdyby trąby mówiącej** ze mną, powiedział:*

«Wstąp tutaj, a to ci ukażę, co potem musi się stać»" (Apokalipsa 4:1).

Pierwszy i drugi szereg przecięć przekątnych tworzy zagęszczenie przecięć i układa się względem środka w ten sposób, że można wpisać je w pierścień o promieniu wewnętrznym R_w i zewnętrznym R_z . Podobne zagęszczenia przecięć będą widoczne na następnych rysunkach ukazujących przekątne łączące inne wierzchołki. W pierścieniu wpisują się również promienie pośrednie R_p dla których zachodzi warunek $R_w < R_p < R_z$. Promienie każdego z pierścieni wskazują na odmienną treść. Dla powyżej zilustrowanego pierwszego pierścienia promienie R_w , R_z oraz jeden szczególny promień pośredni R_{ps} (zbliżony do średniej arytmetycznej z R_w i R_z) przyjmują niżej przedstawione wartości liczbowe, które wskazują na następujące wartości duchowe:

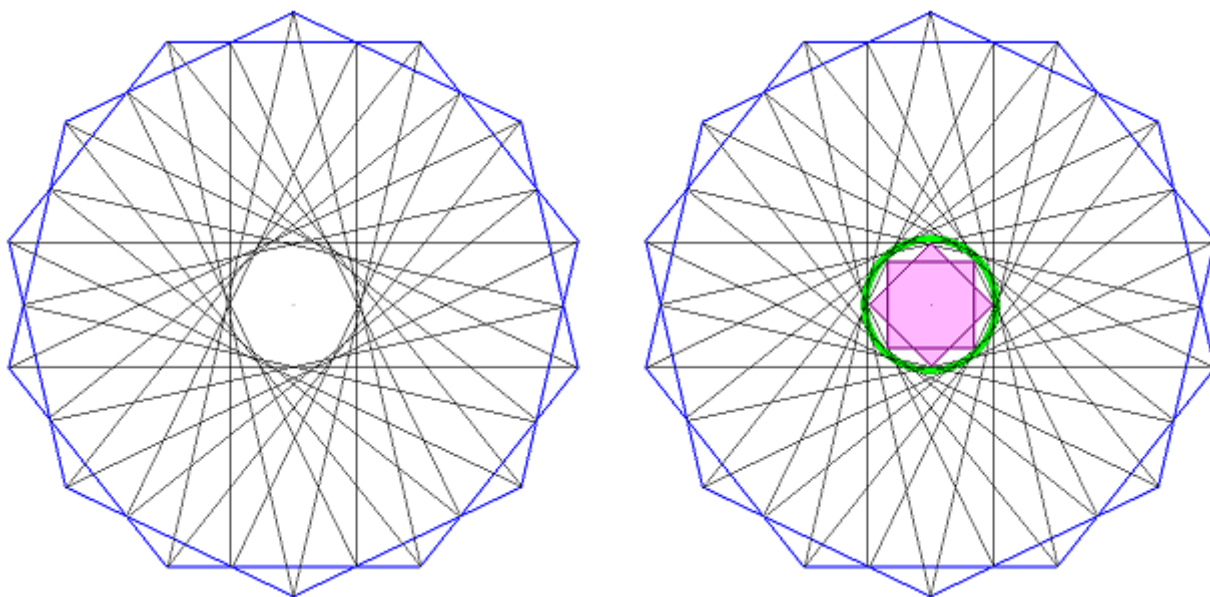
$R_w = 0.577 \rightarrow 1/\sqrt{3} \rightarrow$ Słowo Boże wypełnia Ojca,

$R_{ps} = 0.599 \rightarrow 7/(\alpha \times \delta) \rightarrow$ Siedem Duchów Boga napędza miłosierdzie i sprawiedliwość,

$R_z = 0.618 \rightarrow 1/\phi \rightarrow$ Słowo Boże napędza wolę Bożą.

Dlaczego prezentację ułożenia przekątnych gwiazdy czternastoramienną reprezentującą działanie sprawiedliwości Bożej rozpoczynam od przekątnych okalających gwiazdę sześcioramienną reprezentującą działanie Słowa Bożego, a nie od przekątnych przechodzących przez punkt środkowy reprezentujący pragnienie Boże? Wiąże się to ze słowami zapisanymi w Ewangelii wg św. Jana (1:1-5) - *"Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga, i Bogiem było Słowo. Ono było na początku u Boga. Wszystko przez Nie się stało, a bez Niego nic się nie stało, co się stało. W Nim było życie, a życie było światłością ludzi, a światłość w ciemności świeci i ciemność jej nie ogarnęła."*

2) Ołtarz przed tronem

$$R_w = 1.14 \rightarrow \varphi / \sqrt{2} \rightarrow \text{wola Boża wypełnia Ducha Prawdy,}$$

$$R_{ps} = 1.21 \rightarrow N/2 \rightarrow \text{nadzieja wypełnia Ducha Świętego,}$$

$$R_z = 1.28 \rightarrow \alpha\Omega / 1 \rightarrow \text{dobro spełnia Słowo Boże.}$$

Pierścień zaznaczony na powyższym rysunku otacza tron Boży i reprezentuje **ołtarz przed tronem**, na którym człowiek powinien kłaść uczynki dobra ($\alpha\Omega$).

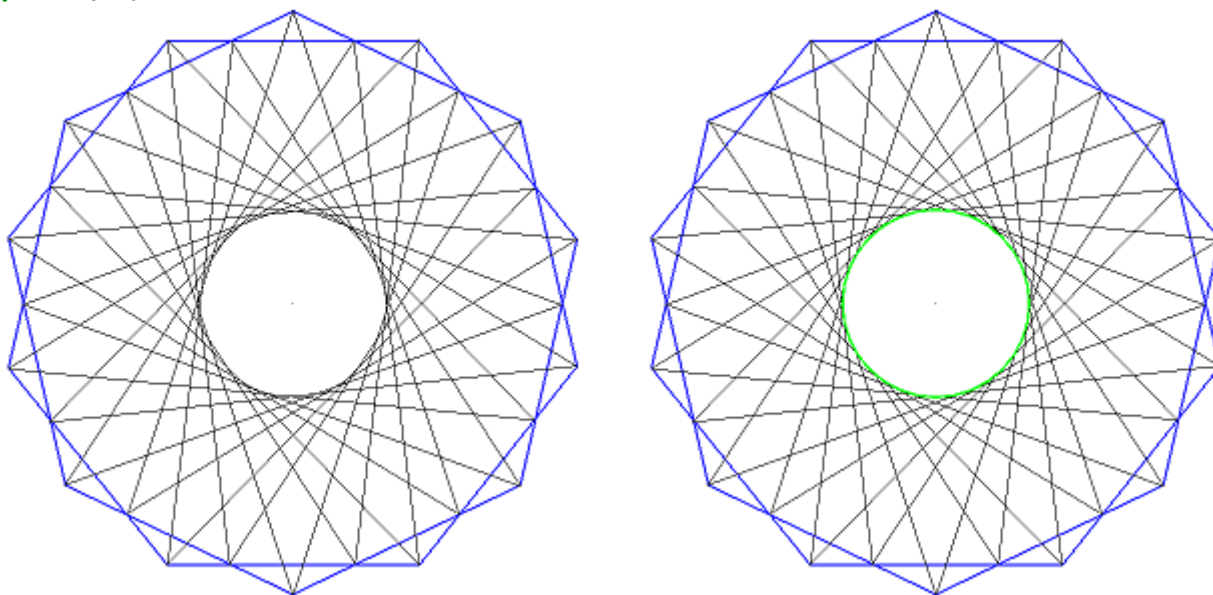
*"I przyszedł inny anioł, i stanął przy ołtarzu, mając złote naczynie na żar, i dano mu wiele kadzideł, aby dał je w ofierze jako modlitwy wszystkich świętych, na złoty **ołtarz, który jest przed tronem**. I wzniosł się dym kadzideł, jako modlitwy świętych, z ręki anioła przed Bogiem. Anioł zaś wziął naczynie na żar, napełnił je ogniem z ołtarza i zrzucił na ziemię, a nastąpiły gromy, głosy, błyskawice, trzęsienie ziemi."* (Apokalipsa. 8:3-5)

W ogniu Bóg spala zło. Ogień z ołtarza symbolizuje więc spalanie tych ludzkich uczynków, które na ołtarzu Bożym kładą ludzie, sądząc że wyrządzają przysługę Bogu i budują Jego królestwo ale w swym działaniu kierowali się nienawiścią, przemocą, zakłamaniem, wykorzystaniem innych ludzi, pychą i rytuałem, który nie pochodzi od Boga, a jest wymysłem ludzkiej wyobraźni lub wynika z przyjętej przez człowieka podpowiedzi zła. Myślę, że wiąże się to ze słowami Jezusa, które skierował do apostołów w czasie "Ostatniej Wieczerzy" - *"Wyłączą was z synagogi. Owszem, nadchodzi godzina, w której każdy, kto was zabije, będzie sądził, że oddaje cześć Bogu. Będą tak czynić, bo nie poznali ani Ojca, ani Mnie. Ale powiedziałem wam o tych rzeczach, abyście, gdy nadejdzie ich godzina, pamiętali o nich, że Ja wam to powiedziałem"* (św. Jan 16:1-4). Ogień na ołtarzu podtrzymują **pod ołtarzem dusze zabitych dla Słowa Bożego**, o których pisze św. Jan - *"ujrzałem pod ołtarzem dusze zabitych dla Słowa Bożego i dla świadectwa, jakie mieli. I głosem donośnym tak zawołały: «Dokądże, Władco święty i prawdziwy, nie będziesz sądził i wymierzał za krew naszą kary tym, co mieszkają na ziemi?»"* (Apokalipsa 6:9,10).

Zauważmy, że zewnętrzny obwód ołtarza wynosi $2\pi\alpha\Omega = 2 \times 3.1416 \times 1.2775 = 8.0268$, w zaokrągleniu 8.03. Liczba ta wskazuje na mądrość **M**:

$$\alpha\Omega \times 2 \times \pi \rightarrow M$$

3) Potężny Anioł

$$R_w = 1.73 \rightarrow \sqrt[3]{3} \rightarrow \text{Ojciec},$$

$$R_{ps} = 1.74 \rightarrow \sqrt[3]{Z} \rightarrow \text{życie wieczne wypełnia Ojca},$$

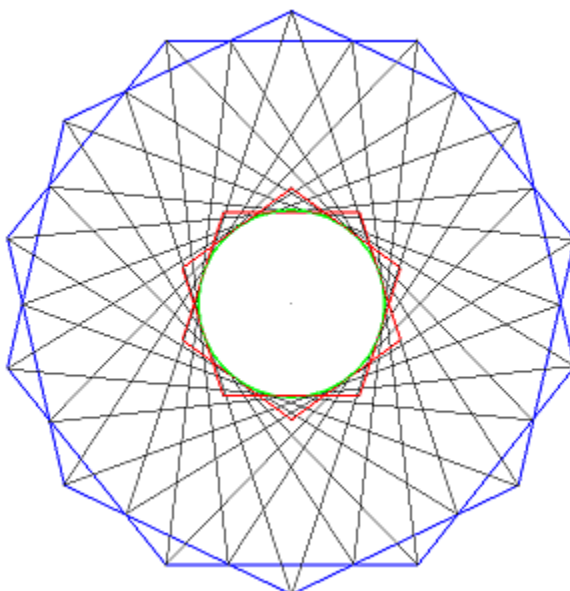
$$R_z = 1.75 \rightarrow \sqrt[5]{5/\alpha\Omega} \rightarrow \text{pragnienie Syna napętnia dobro}.$$

"I ujrzałem innego potężnego anioła, zstępującego z nieba, obleczonego w obłok, tęcza była nad jego głową, a oblicze jego było jak słońce, a nogi jego jak słupy ogniste, i w prawej ręce miał otwartą książeczkę. Nogę prawą postawił na morzu, a lewą na ziemi. I zawołał donośnym głosem tak, jak ryczy lew" (Apokalipsa, 10:1-3).

Obszary **morza** i **ziemi** zaznaczyłem na rysunku przedstawionym na stronie 9.

"Anioł zaś, którego ujrzałem stojącego na morzu i na ziemi, podniósł ku niebu prawą rękę i przysiągł na Żyjącego na wieki wieków, który stworzył niebo i to, co w nim jest, i ziemię, i to, co w niej jest, i morze, i to, co w nim jest, że już nie będzie zwłoki,"

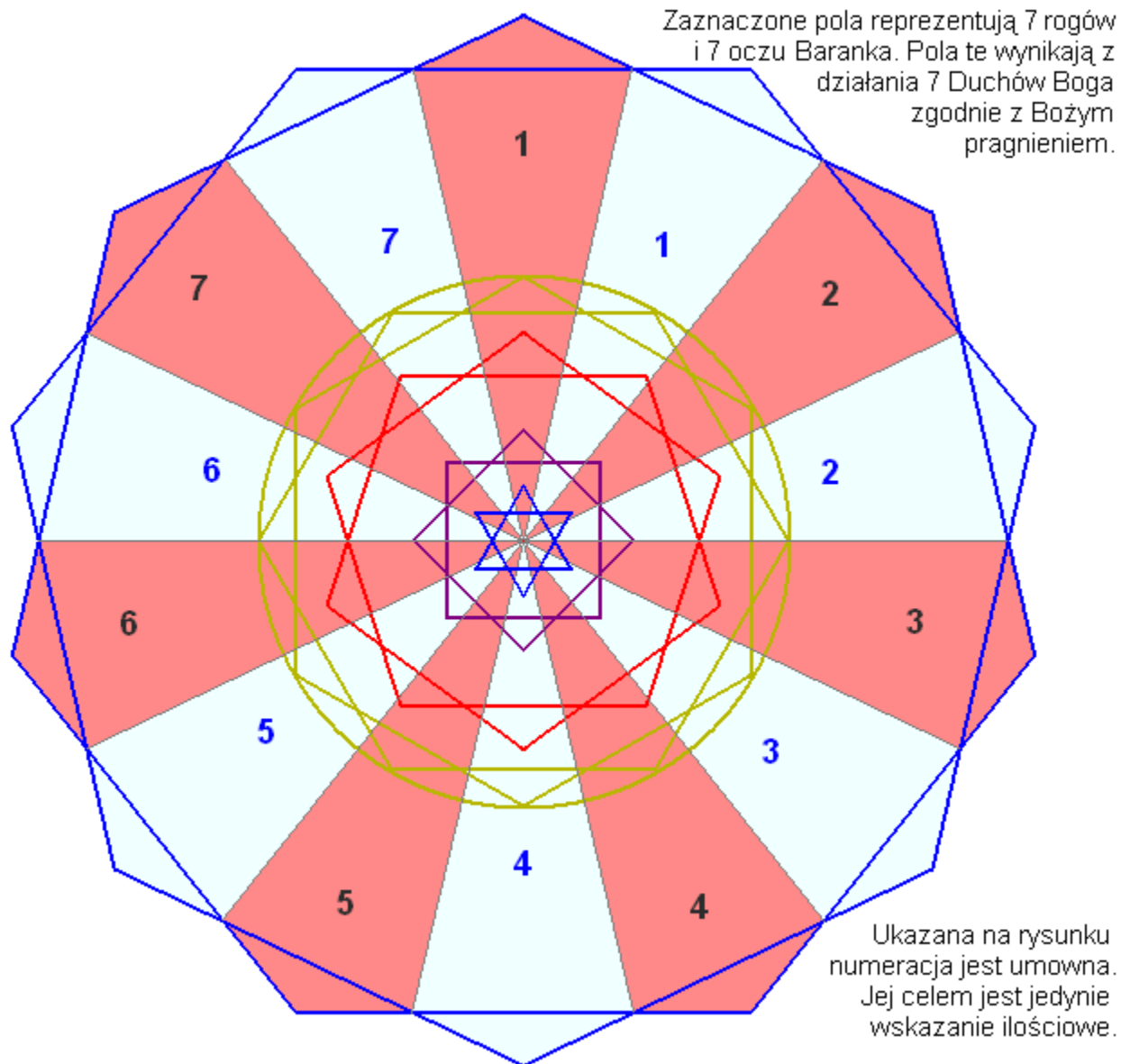
Anioł ten w wizji św. Jana reprezentuje Ojca. Zaznaczony pierścień wydaje się być związany z Ojcem. Pierścień ten wpisuje się w gwiazdę dziesięcioramienną i w pentagon na granicy **morza** i **ziemi**. Gwiazda ta symbolizuje działanie miłosierdzia Bożego, a pentagon Syna Bożego - Baranka.

Siedem rogów i siedem oczu Baranka

"I ujrzałem między tronem z czworgiem Zwierząt a kręgiem Starców stojącego Baranka jakby zabitego, a miał siedem rogów i siedmioro oczu, którymi jest siedem Duchów Boga wysłanych na całą ziemię" (Apokalipsa 5:6).

"«Ci przyodziani w białe szaty kim są i skąd przybyli?» (...) A Zasiadający na tronie rozciągnie namiot nad nimi. Nie będą już łaknąć ani nie będą już pragnąć, i nie porazi ich słońce ani żaden upał, **bo paść ich będzie Baranek, który jest pośrodku tronu, i poprowadzi ich do źródeł wód życia: i każdą łzę otrze Bóg z ich oczu»" (Apokalipsa 7:13-17).**

Siedem Duchów Bożych zaznaczył Chrystus na Krzyżu przez 7 zdań, które wówczas wypowiedział. Trzy z nich kierowane są do Ojca:

- I. "Ojcze, przebacz im, bo nie wiedzą, co czynią", (św. Łukasz 23:34) - **Duch Łagodności.**
- II. "Zaprawdę, powiadam ci: Dziś ze Mną w będziesz raju", (św. Łukasz 23:43) - **Duch Radości.**
- III. "Niewiasto, oto syn Twój. (...) Oto Matka twoja ", (św. Jan 19:26,27) - **Duch Miłości.**
- IV. "Pragnę", (św. Jan 19:28) - **Duch Cierpliwości.**
- V. "Ojcze, w Twoje ręce powierzam ducha mego", (św. Łukasz 23:46) - **Duch Ufności.**
- VI. "Eli, Eli, lama sabachthani? - Boże mój, Boże mój, czemuś mnie opuścił?", (św. Mateusz 27: 46 oraz św. Marek 15:34) - **Duch Wierności.**
- VII. "Wykonało się !", (św. Jan 19:30) - **Duch Pokoju.**

Oczy Baranka reprezentują wrażliwość na promienie uczuć Siedmiu Duchów Boga. Rogi zaś służą do obrony i ataku. Siedem rogów Baranka to moc siedmiu spośród dziewięciu charyzmatów Ducha Świętego, które Jezus ukazał wykonując dzieło zlecone przez Ojca. Charyzmaty te wynikają z działania Siedmiu Duchów Boga, które są wyrazami działania Ducha Świętego i mają źródło w Jego wnętrzu. Charyzmaty te (rogi Baranka) to:

I - Dar mądrości słowa.

II - Dar umiejętności poznawania.

III - Dar wiary.

IV - Łaska uzdrawiania.

V - Dar czynienia cudów.

VI - Dar prorocтва.

VII - Dar rozeznania duchów.

Pozostałe dwa charyzmaty : 8 - dar języków oraz 9 - łaska tłumaczenia języków zostają ujawnione i darowane Apostołom po zesłaniu Ducha Świętego (Dzieje Apostolskie 2:1-13).

Czytając piąty rozdział Apokalipsy (5:9-12) dowiadujemy się o szczególnej godności Chrystusa, gdyż tylko On jeden może otworzyć siedem pieczęci Bożej księgi przeznaczeń: "*«Godzien jesteś wziąć księgę i jej pieczęcie otworzyć, bo zostałeś zabity i nabyłeś Bogu krwią twoją [ludzi] z każdego pokolenia, języka, ludu i narodu, i uczyniłeś ich Bogu naszemu królestwem i kapłanami, a będą królować na ziemi»*". I ujrzałem, i usłyszałem głos wielu aniołów dokoła tronu i Zwierząt, i Starców, a liczba ich była miriady miriad i tysiące tysięcy, mówiących głosem donośnym: *«Baranek zabity jest godzien wziąć **potęgę i bogactwo, i mądrość, i moc, i cześć, i chwałę, i błogosławieństwo**»*".

Gdy przez Siedem Duchów Bożych łączymy się z Bogiem wówczas dzięki Jego łasce możemy odczuć sercem i rozumem zasługi Chrystusa i Jego godność. Tak więc:

1. Gdy oddajemy Bogu chwałę to czynimy to radośnie i świadomie kierujemy się **mądrością**, którą On nas obdarzył - pomaga nam **Duch Łagodności**.
2. Gdy Bogu ufamy to oddajemy **cześć** Jego woli - pomaga nam **Duch Ufności**.
3. Gdy Boga wielbimy to doznajemy pokoju ducha na Jego **chwałę** - pomaga nam **Duch Pokoju**.
4. Gdy w Boga wierzymy to wzrasta w nas **moc** wiary - pomaga nam **Duch Wierności**.
5. Gdy Bogu dziękujemy to znaczy, że to On nas wcześniej **wzbogacił** swoją mocą - pomaga nam **Duch Radości**.
6. Gdy Boga kochamy to czujemy w sercu **potęgę** miłości - pomaga nam **Duch Miłości**.
7. Gdy Boga prosimy i pokładamy nadzieję w mocy Jego Miłosierdzia to korzystamy z mocy Jego **błogosławieństw** - pomaga nam **Duch Cierpliwości**.

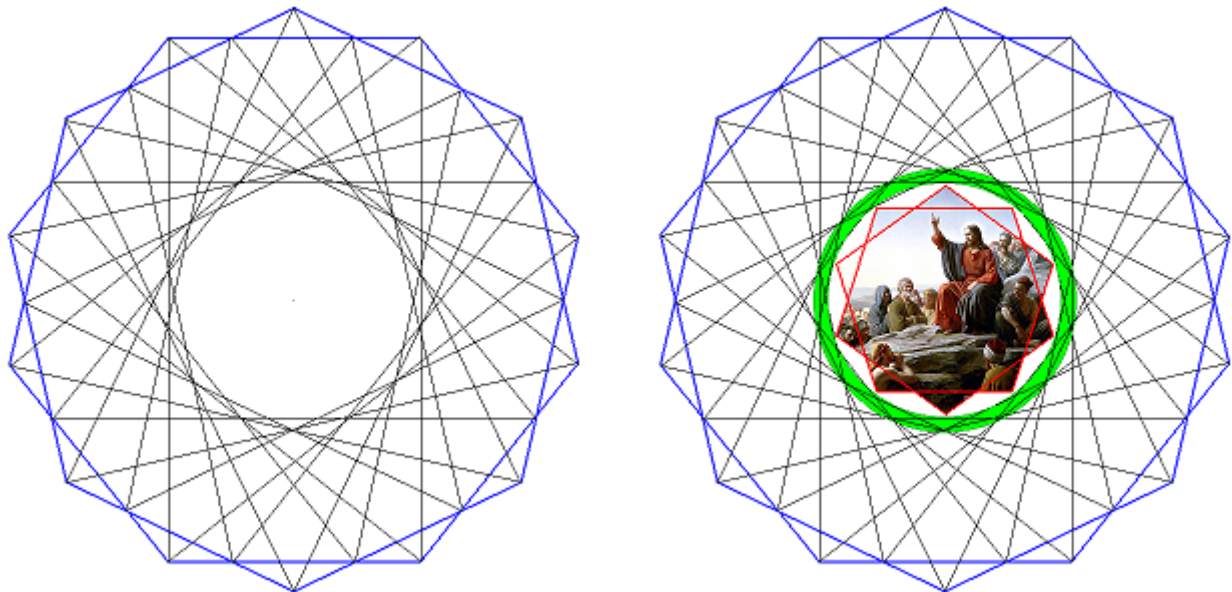
Z każdą, z przedstawionych ilustracji w tym rozdziale łączę słowa zapisane w Piśmie Świętym jak również słowa wypowiedziane przez św. Jana Pawła II, które uważam, że wiążą się z odsłoniętą treścią wypływającą z relacji matematyczno-symbolicznych.

4_1) "mądrość"

"Błogosławieni, którzy łakną i pragną sprawiedliwości, albowiem oni będą nasyceni"
(św. Mateusz 5:6).

*"I ujrzałem: gdy Baranek otworzył pierwszą z siedmiu pieczęci, usłyszałem pierwsze z czterech Zwierząt mówiące jakby głosem gromu: «Przyjdź!» I ujrzałem: oto **biały koń, a siedzący na nim miał łuk. I dano mu wieniec, i wyruszył jako zwycięzca, by [jeszcze] zwyciężyć**"*
(Apokalipsa 6:1,2).

Pierwszego "Jeźdźca Apokalipsy", reprezentuje nauka Jezusa Chrystusa - Ewangelia oraz społeczność, którą ona rodzi i buduje dzięki swojej mądrości, a więc chrześcijaństwo. Mądrość tej nauki symbolicznie ukazuje pierścień - wieniec, wynikający z połączeń oddziaływań związanych z działaniem sprawiedliwości Bożej, które reprezentuje gwiazda czternastoramienna. Pierścień ten obejmuje działanie miłosierdzia Bożego reprezentowanego przez gwiazdę dziesięcioramienną. Na pierścień ten i wpisane w niego działanie miłosierdzia Bożego skierowany jest atak sił zła: "trzech jeźdźców zła", "smoka - węża starodawnego" i "bestii", co zilustruję w dalszej części pracy.

$R_w = 2.16 \rightarrow \sqrt[3]{\delta} \rightarrow$ pragnienie sprawiedliwości,

$R_{ps} = 2.29 \rightarrow \sqrt[3]{2 \times \phi} \rightarrow$ Duch Prawdy przenika wolę Bożą, jak również wola Boża rozwija Ducha Prawdy.

$R_z = 2.42 \rightarrow \mathbf{N} \rightarrow$ nadzieja.

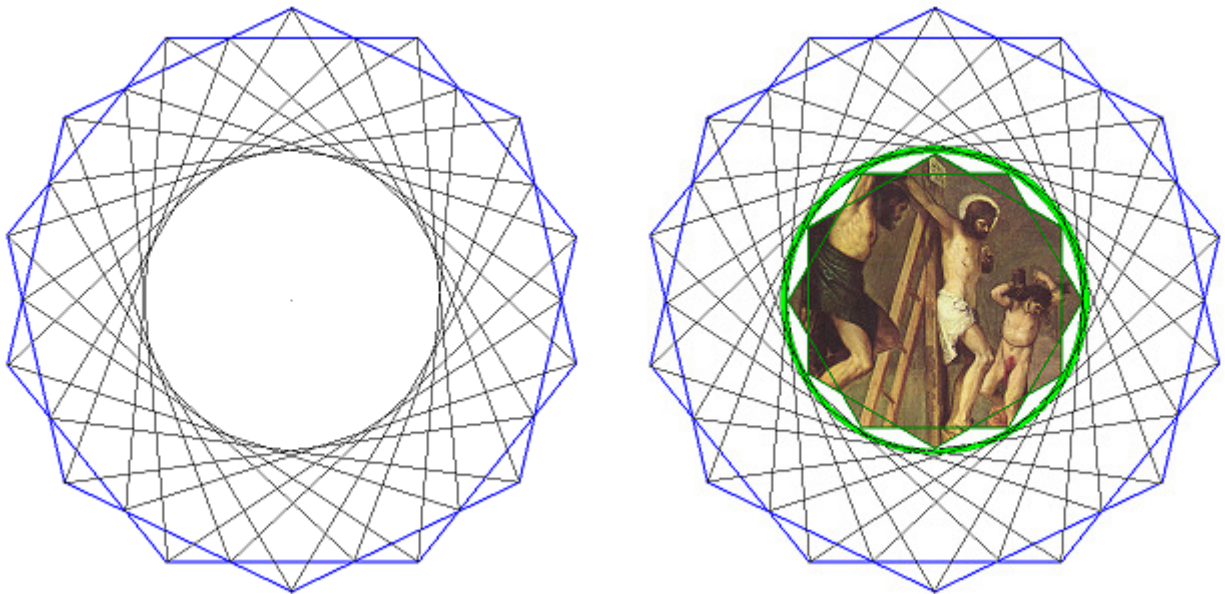
"Musicie być mocni mocą nadziei, która przynosi pełną radość życia i nie pozwala zasmucać Ducha Świętego!" (św. Jan Paweł II, Kraków 1979).

Mądrość Ewangelii zostaje potwierdzona przez pierścienie, które ukazują w następnych paragrafach 4_2 - 4_7. Pierścienie te można uważać za **diademy** Chrystusa:

*"Potem ujrzałem niebo otwarte:
a oto - biały koń,
a Ten, co na nim siedzi, zwany Wiernym i Prawdziwym,
oto sprawiedliwie sędzi i walczy.
Oczy Jego jak płomień ognia,
a wiele **diademów** na Jego głowie.
Ma wypisane imię, którego nikt nie zna prócz Niego.
Odziany jest w szatę we krwi skąpaną,
a imię Jego nazwano: Słowo Boga"* (Apokalipsa, 19:11-13).

4_2) "cześć"

"Odpowiedział Jezus: «Królestwo moje nie jest z tego świata. Gdyby królestwo moje było z tego świata, słudzy moi biliby się, abym nie został wydany Żydom. Teraz zaś królestwo moje nie jest stąd». Piłat zatem powiedział do Niego: «A więc jesteś królem?» Odpowiedział Jezus: «Tak, jestem królem. Ja się na to narodziłem i na to przyszedłem na świat, aby dać świadectwo prawdzie. Każdy, kto jest z prawdy, słucha mojego głosu» (...). I (Piłat) rzekł do Żydów: «Oto król wasz!» A oni krzyczeli: «Precz! Precz! Ukrzyżuj Go!» Piłat rzekł do nich: «Czyż króla waszego mam ukrzyżować?» Odpowiedzieli arcykapłani: «Poza Cezarem nie mamy króla». Wtedy więc wydał Go im, aby Go ukrzyżowano" (św. Jan 18:36-40, 19: 1-16).

$R_w = 2.72 \rightarrow \mathbf{e} \rightarrow$ życie,

$R_{ps} = 2.78 \rightarrow \mathbf{33.3/12} \rightarrow$ Królestwo Boże napelnia składniki fundamentalne budujące dobro,

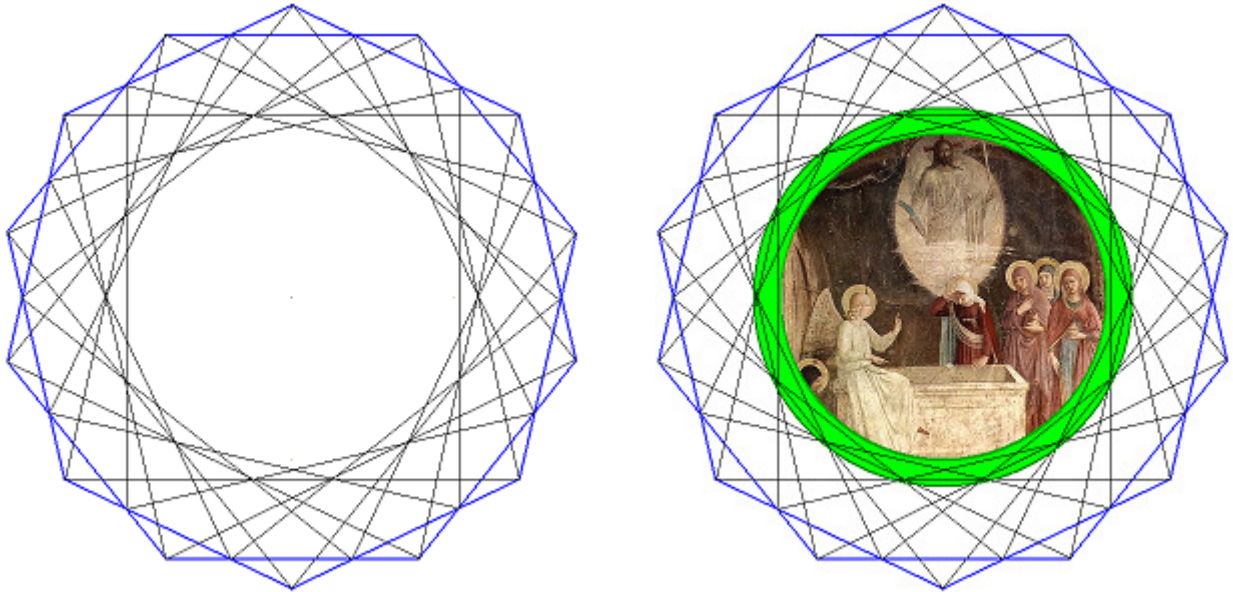
$R_z = 2.84 \rightarrow \sqrt{\mathbf{E}} \rightarrow$ pragnienie wolności.

"Królestwo Boże jest w nas przez wiarę. Chociaż zaś wiara "czyni takie cuda" - to jednak ono samo jest jeszcze większym "cudem" niż wszystkie cudowne uzdrowienia, jakich dokonał Chrystus i Jego Apostołowie - i jakie dzisiaj dokonują się w różnych miejscach ziemi" (św. Jan Paweł II).

"Proszę was (...) abyście nigdy nie utracili tej wolności ducha, do której On "wyzwala" człowieka" (św. Jan Paweł II, Kraków 1979).

4_3) "chwała"

"Łaska wam i pokój od Boga, Ojca naszego, i od Pana Jezusa Chrystusa, który wydał samego siebie za nasze grzechy, aby wyrwać nas z obecnego złego świata, zgodnie z wolą Boga i Ojca naszego. Jemu to chwała na wieki wieków! Amen" (List do Galatów 1:3-5).

$R_w = 3.01 \rightarrow \text{Z} \rightarrow \text{życie wieczne w Niebie,}$

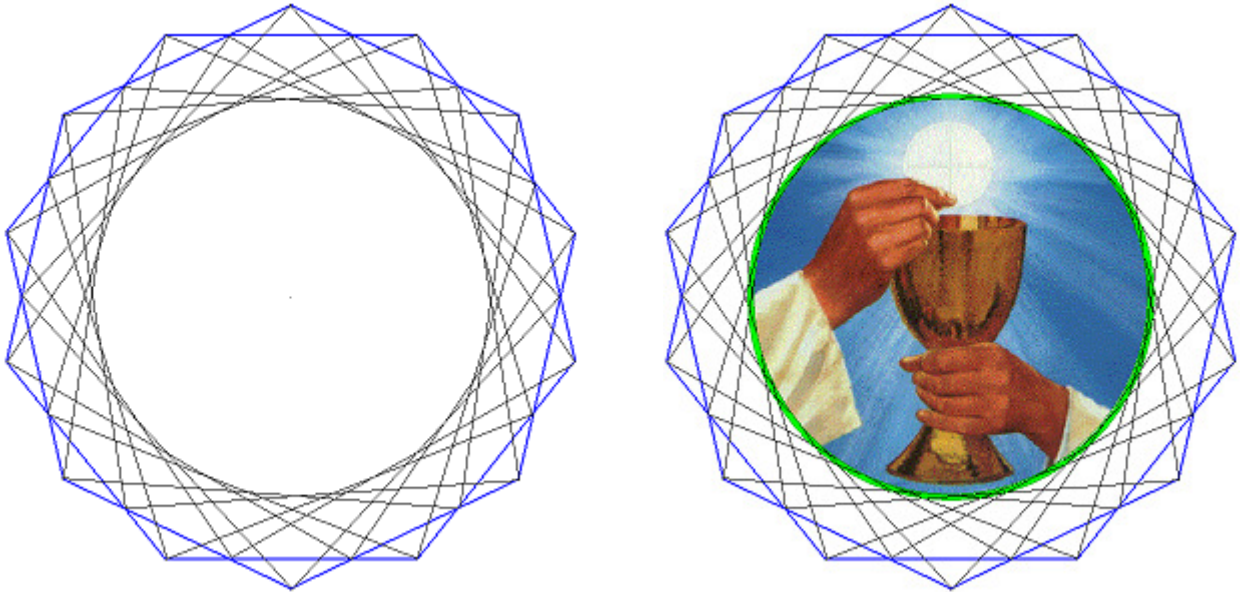
$R_{ps} = 3.30 \rightarrow \text{▲} / \sqrt{3} \rightarrow \text{światło chwały Bożej wypełnia Ojca,}$

$R_z = 3.51 \rightarrow \text{✝} \rightarrow \text{Odkupienie.}$

"Nie bójcie się, otwórzcie, otwórzcie na oścież drzwi Chrystusowi i Jego zbawczej władzy! Otwórzcie granice państw, systemów ekonomicznych i politycznych, szerokie dziedziny kultury, cywilizacji, rozwoju! Nie bójcie się! Jeśli ktoś lub coś każe ci sądzić, że jesteś już u kresu, nie wierz w to! Jeśli znasz odwieczną Miłość, która Cię stworzyła, to wiesz także, że w Twoim wnętrzu mieszka dusza nieśmiertelna. Różne są w życiu" pory roku": jeśli czujesz akurat, że zbliża się zima, chciałbym abyś wiedział, że nie jest to pora ostatnia, bo ostatnią porą Twego życia będzie wiosna: wiosna zmartwychwstania. Całość twojego życia sięga nieskończenie dalej niż jego granice ziemskie: Czeką cię niebo" (św. Jan Paweł II).

4_4) "moc"

"Nauka bowiem krzyża głupstwem jest dla tych, co idą na zatracenie, mocą Bożą zaś dla nas, którzy dostępujemy zbawienia" (Pierwszy List do Koryntian 1:18).

$R_w = 3.65 \rightarrow \alpha\Omega^2 \times \sqrt[5]{5} \rightarrow$ ciało Syna Bożego (Eucharystia) niesie działanie dobra,

$R_{ps} = 3.70 \rightarrow 33.3/3^2 \rightarrow$ Królestwo Boże wpisuje się w działanie Wiary-Nadziei-Miłości,

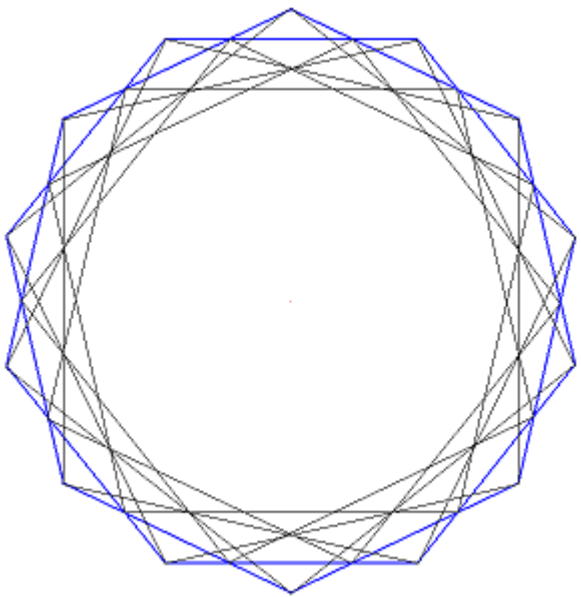
$R = 3.75 \rightarrow L/\sqrt[3]{3} \rightarrow$ łaska Boża wypełnia Ojca.

"Proszę was (...) abyście mieli ufność nawet wbrew każdej swojej słabości, abyście szukali zawsze duchowej mocy u Tego, u którego tyle pokoleń ojców naszych i matek ją znajdowało" (św. Jan Paweł II, Kraków 1979).

4_5) "bogactwo"

"Ale Ja nie jestem sam, bo Ojciec jest ze Mną. To wam powiedziałem, abyście pokój we Mnie mieli. Na świecie doznacie ucisku, ale miejcie odwagę: Jam zwyciężył świat"
(św. Jan 16:32,33).

"Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój, albowiem oni będą nazwani synami Bożymi."
(św. Mateusz 5:9)

$R_w = 3.87 \rightarrow \sqrt[3]{3} \times \sqrt[3]{5} \rightarrow$ Ojciec przenika Ciało Syna,

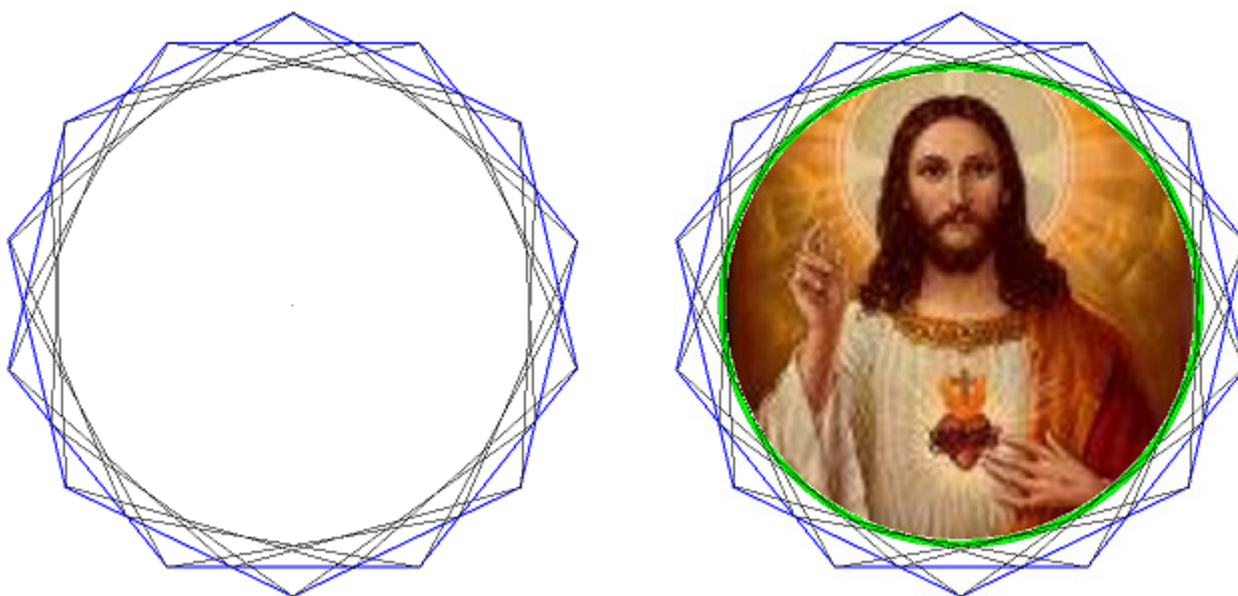
$R_{ps} = 4,00 \rightarrow \mathbf{P} \rightarrow$ Pokój Chrystusa,

$R_z = 4.24 \rightarrow \sqrt[3]{2} \times 3 \rightarrow$ Wiara-Nadzieja-Miłość niosą Ducha Prawdy, jak również Duch Prawdy przenika Wiarę-Nadzieję-Miłość.

"Sprawiedliwość i pokój może przynieść tylko oczyszczenie sumień" (św. Jan Paweł II).

4_6) "potęga"

*"Umiłowani, miłujmy się wzajemnie,
ponieważ miłość jest z Boga,
a każdy, kto miłuje,
narodził się z Boga i zna Boga.
Kto nie miłuje, nie zna Boga,
bo Bóg jest miłością.
W tym objawiła się miłość Boga ku nam,
że zesłał Syna swego Jednorodzonego na świat,
abyśmy życie mieli dzięki Niemu" (Pierwszy List św. Jana Apostoła 4:7-9).*

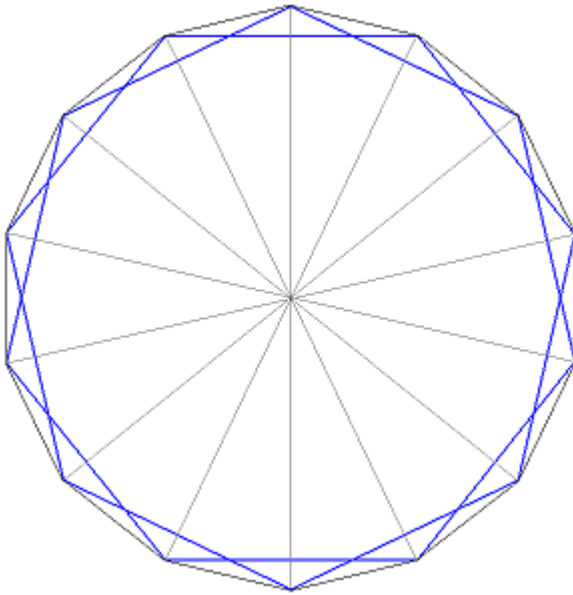
$R_w = 4.33 \rightarrow 7/\varphi \rightarrow$ Siedem Duchów Boga spełnia wolę Bożą,

$R_{ps} = 4.39 \rightarrow \heartsuit \times 3 \rightarrow$ Miłość przenika Tróję Świętą, jak również Trójca Święta rozwija miłość.

$R_z = 4.48 \rightarrow \alpha\Omega \times \text{✝} \rightarrow$ Odkupienie niesie dobro, jak również dobro przenika Odkupienie.

"Proszę was (...) abyście nigdy nie wzgardzili tą Miłością, która jest "największa", która się wyraziła przez Krzyż, a bez której życie ludzkie nie ma ani korzenia, ani sensu"
(św. Jan Paweł II, Kraków 1979).

4_7) "błogosławieństwo"

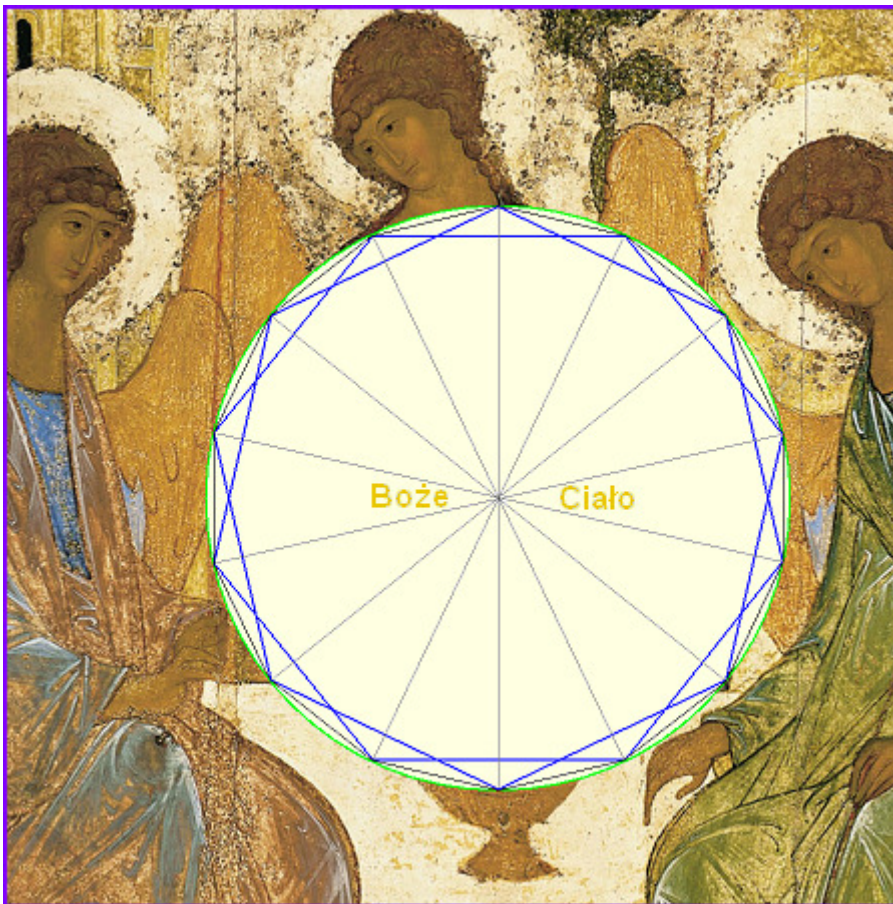

"Dana Mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi. Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Uczcie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata".

(św. Mateusz 28:18-20)

"Czuwajcie więc, bo nie wiecie, w którym dniu Pan wasz przyjdzie. A to rozumiejcie: Gdyby gospodarz wiedział, o której porze nocy złodziej ma przyjść, na pewno by czuwał i nie pozwoliłby włamać się do swego domu. Dlatego i wy bądźcie gotowi, bo w chwili, której się nie domyślacie, Syn Człowieczy przyjdzie".

(św. Mateusz 24:42-44)

"Jam jest Pierwszy i Ostatni i żyjący. Byłem umarły, a oto jestem żyjący na wieki wieków i mam klucze śmierci i Otchłani."

(Apokalipsa 1:17,18)

R= 5.38 → **13/S** → moralność wypełnia sumienie

"... albowiem ład moralny tworzy się poprzez ludzi. Dochodzi w nim więc do głosu ogromna ilość takich właśnie prób, z których każda jest próbą wiary i próbą charakteru. Od każdej zwycięskiej próby w ostateczności zależy ład moralny" (św. Jan Paweł II, Kraków 1979).

"Co to znaczy czuwać? To znaczy, że staram się być człowiekiem sumienia. Że tego sumienia nie zagłuszam i nie zniekształcam. Nazywam po imieniu dobro i zło, a nie zamazuję."

(św. Jan Paweł II, Castel Gandolfo, 1981)

Z powyższego zestawienia rysunków wynika, że przebieg połączeń i ich przecięcia wskazują na okręgi opisywane na wielokątach otoczone pierścieniami, w których jaśnieją wygenerowane wartości duchowe. Rysunki przedstawiają graficzną interpretację ułożenia tych wartości. Wiedza o Siedmiu Duchach Boga i ich działaniu ma kolosalną wartość dla człowieka. Człowiek oddający się w objęcia Siedmiu Duchów Boga i przyjmujący Ciało Boże jest dzieckiem Bożym, jest człowiekiem błogosławionym.

Baranek otwiera siedem pieczęci

"I ujrzałem:

*gdy Baranek otworzył pierwszą z siedmiu pieczęci,
usłyszałem pierwsze z czterech Zwierząt
mówiące jakby głosem gromu:*

«Przyjdź!»

I ujrzałem:

*oto **biały koń**,*

a siedzący na nim miał łuk.

I dano mu wieniec,

i wyruszył jako zwycięzca, by [jeszcze] zwyciężyć.

A gdy otworzył pieczęć drugą,

usłyszałem drugie Zwierzę mówiące:

«Przyjdź!»

*I wyszedł inny **koń barwy ognia**,*

a siedzącemu na nim dano odebrać ziemi pokój,

by się wzajemnie ludzie zabijali -

i dano mu wielki miecz.

A gdy otworzył pieczęć trzecią,

usłyszałem trzecie Zwierzę, mówiące:

«Przyjdź!»

I ujrzałem:

*a oto **czarny koń**,*

a siedzący na nim miał w ręce wagę.

I usłyszałem jakby głos w pośrodku czterech Zwierząt, mówiący:

«Kwarta pszenicy za denara

i trzy kwarty jęczmienia za denara,

a nie krzywdź oliwy i wina!»

A gdy otworzył pieczęć czwartą,

usłyszałem głos czwartego Zwierzęcia mówiącego:

«Przyjdź!»

I ujrzałem:

*oto **koń trupio błady**,*

a imię siedzącego na nim Śmierć,

i Otchłań mu towarzyszyła.

I dano im władzę nad czwartą częścią ziemi,

by zabijali mieczem i głodem, i morem, i przez dzikie zwierzęta." (Apokalipsa 6:1-8)

Jeździec na białym koniu reprezentuje wcieloną społecznie mądrość Ewangelii czyli chrześcijaństwo: *"I rozgniewał się Smok na Niewiastę, i odszedł rozpocząć walkę z resztą jej potomstwa, z tymi, co strzegą przykazań Boga i mają świadectwo Jezusa"* (Apokalipsa 12:17). Kościół Chrystusa wyruszył *"jako zwycięzca, by [jeszcze] zwyciężyć"*. Dano mu wieniec, symbol chwały i łuk. Łuk razi przeciwnika strzałami na odległość. W tej symbolice są to strzały pokonujące czas i mierzące w ludzkie serca. Strzałami są świadectwa świętych, przynoszące pokój Chrystusa. Pokój ten odbiera jednak ludziom jeździec na koniu barwy ognia. Koń ten przybywa z Piekła ma znamień ognia. Zasiadający go jeździec ma wielki miecz nienawiści, którym wprowadza niezgodę i zawiść między ludzi *"by się wzajemnie ludzie zabijali"*.

Inną metodę niszczenia człowieka przywozi następny jeździec sił zła, jadący na czarnym koniu. Czarny koń, przemyka się w ciemności niemal niezauważony. Działanie jeźdźcy jest przebiegłe, skierowanie na tych ludzi, których trudno jest poróżnić ale można wykorzystać, a następnie zniszczyć odbierając im wszystko co mają. Ma on w ręku wagę, symbol sprawiedliwości, ale w tym przypadku waga oznacza handel, a odważanie wzbogaca i zwiększa moc posiadacza wagi. Siła jeźdźcy jest w mocy jego zasad, które narzuca przemocą ukrywaną pod pozorem dobra, by nie krzywdzić *"oliwy i wina"*. *"Oliwa i wino"* symbolizują Ducha i Krew Chrystusa. Na czwartym koniu trupio bladym przemierza historię ludzkich dziejów jeździec działający przez zaskoczenie, mający niszczycielską, unicestwiająca siłę, której człowiek nie jest w stanie się oprzeć. Jeździec ten ma za sojusznika *"Otchłań"*, miejsce gdzie gromadzi uległe i sprzyjające złu dusze. Jednak ten niszczycielski duet *"Śmierć"* i *"Otchłań"* ma ograniczony zasięg działania, bo nad *"czwartą częścią ziemi"*. Musi więc przesunąć się i niszczyć to co się odradza stosując coraz inne metody. Zauważmy, że nigdy w czasach naszej ery żadne naturalne kataklizmy czy też wojny nie objęły jednocześnie swoim niszczycielskim zasięgiem więcej niż *"czwartą część ziemi"*. Jeździec pierwszy, jadący na białym koniu reprezentuje siły dobra, którego posiew pokoju, miłości i mądrości próbują zniszczyć trzej następni jeźdźcy sił zła pojawiający się to tu, to tam w historii człowieka. Jeźdźcy dosiadający ognistego, czarnego i bladego konia to trzy postacie tego samego złego. Stanowią one przeciwieństwo do Osób Trójcy Świętej, do: przynoszącego pokój Syna, sprawiedliwego, miłującego Ojca i napętlającego życiem Ducha.

Interpretację graficzną pierwszego jeźdźcy na białym koniu przedstawiłem na stronie 17, natomiast interpretację graficzną trzech jeźdźców zła ukazuję poniżej.

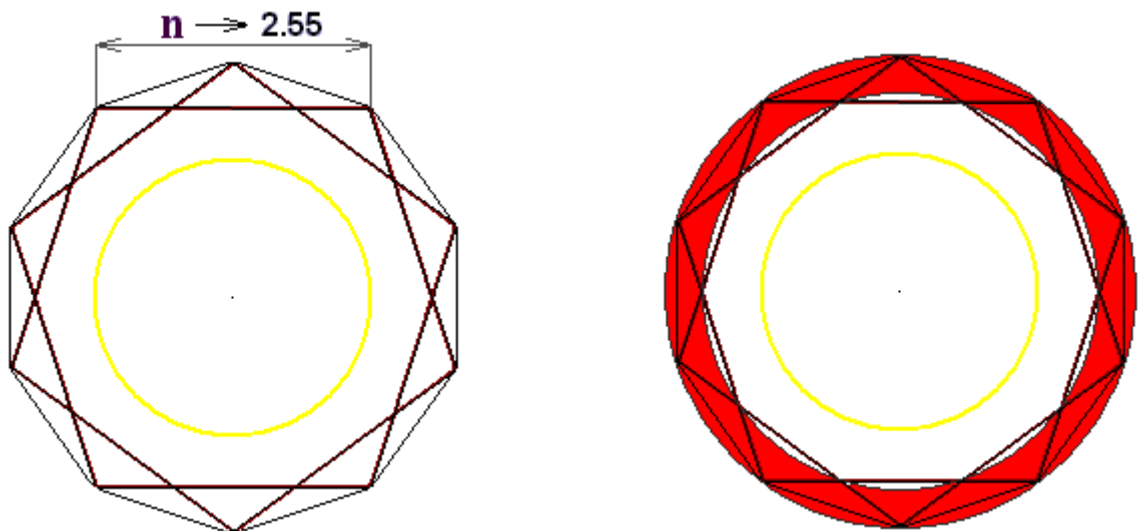
Jeźdźcy zła

Jeźdźcy zła są reprezentowani przez pierścienie wyznaczone przez przecięcia wskazań sił zła, które reprezentują przekątne gwiazdy dziesięcioramiennej powstałej z obrotu pięciokąta foremnego o boku nienawiści. Pięciokąt foremny czyli pentagon reprezentuje człowieka. Pentagon o boku nienawiści **n**, która w języku matematyczno-symbolicznym wskazuje na liczbę **n** → 2.55, oznacza człowieka grzesznego, człowieka złego, człowieka upadłego. Pentagon ten będzie więc nieco większy od reprezentującego Chrystusa pentagonu o boku miłosierdzia **α** → 2.50. Jeźdźcy zła będą chcieli Boże miłosierdzie wychodzące z Chrystusowego Serca zniekształcić, zagłuszyć i zamazać. Sianie przez nich nienawiści reprezentował więc będzie dziesięciokąt foremny powstały z obrotu pentagonu o boku nienawiści o kąt $\pi/5$. Kat ten w języku matematyczno-symbolicznym można odczytać jako: przestrzeń działania spełnia człowieka lub mówiąc inaczej - człowiek spełnia się przez uczynki. Można przypuszczać, że Bóg przyzwolił na to starcie miłosierdzia z nienawiścią, bo przecież to Jego pragnienie wprawia w ruch (w tej interpretacji jest to obrót), a więc powoduje działanie obu tych uczuć w przestrzeni ducha.

Dla przypomnienia definicji nienawiści, którą zamieściłem w pracy *"Ziarno Naszego Dobra"*, nienawiść jest kroplą, cząstką - pierwiastkiem mocy szatana, który z kolei stanowi potęgę źródła zła, a to oznaczane jest liczbą 666 - *"Tu jest [potrzebna] mądrość. Kto ma rozum, niech liczbę Bestii przeliczy: liczba to bowiem człowieka. A liczba jego: sześćset sześćdziesiąt sześć"* (Apokalipsa 13:14). Na potęgę źródła w języku matematyczno-symbolicznym wskazuje funkcja logarytmu naturalnego, a w związku z tym wartość liczbową słowa szatan jest logarytmem naturalnym liczby 666 i wynosi $\ln 666 = 6.5012896705$. Słowo szatan oznaczam grecką literą **σ** (sigma) od greckiego słowa *σατανάς* - szatan; **σ** [6.5012896705, **szatan**]. Wartość liczbową słowa nienawiść zaś jako pierwiastek szatana $\sqrt{6}$ wynosi $\sqrt{6.5012896705} = 2.5497626694$, a więc wskazuje na liczbę 2.55. Słowo nienawiść oznaczam literą **n** [2.5497626694, **nienawiść**].

Przecięcia wskazań sił zła reprezentowane przez przekątne gwiazdy dziesięcioramiennej nie mogą wnikać poza ołtarz przed tronem Bożym. Krawędź ołtarza na poniższych rysunkach reprezentuje złoty okrąg. Ogranicza to liczbę pierścieni zła do trzech.

1) Koń barwy ognia

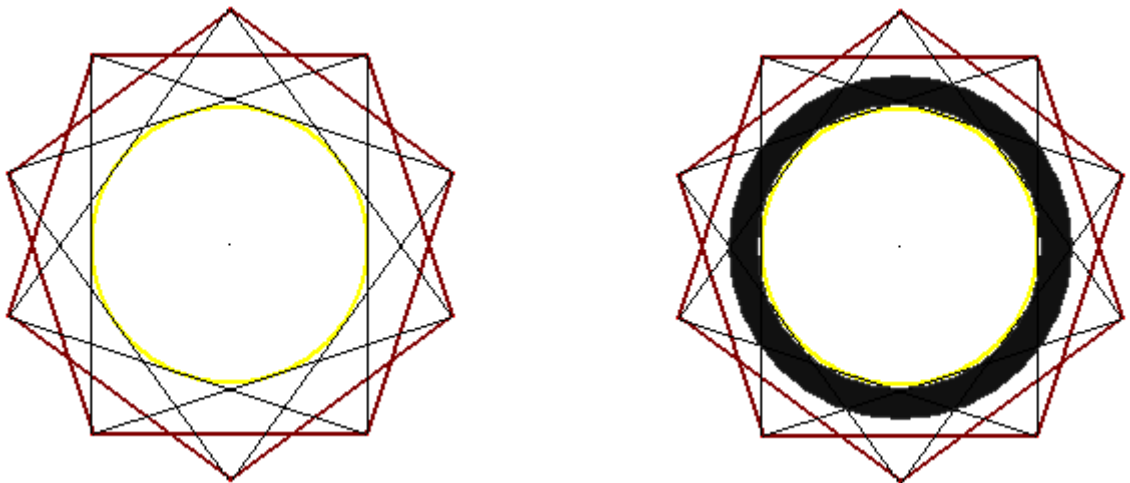
$R_w = 1.85 \rightarrow 12/\sigma \rightarrow$ składniki fundamentalne potrzebne do budowy ludzkiej duszy spełniają szatana,

$R_{ps} = 2.01 \rightarrow \beta \rightarrow$ duch zła,

$R_z = 2.17 \rightarrow i^2 + \sqrt{p} \rightarrow$ zamysł działania łączy się z demonem.

Czerwony pierścień który symbolizuje jeźdźca na koniu barwy ognia stara się zasłonić przed człowiekiem promień działania Ducha Świętego. Zło walczy z Duchem Świętym, na którego wskazuje liczba $2.00 \rightarrow 2$; $1.85 < 2.00 < 2.17$.

2) Czarny koń

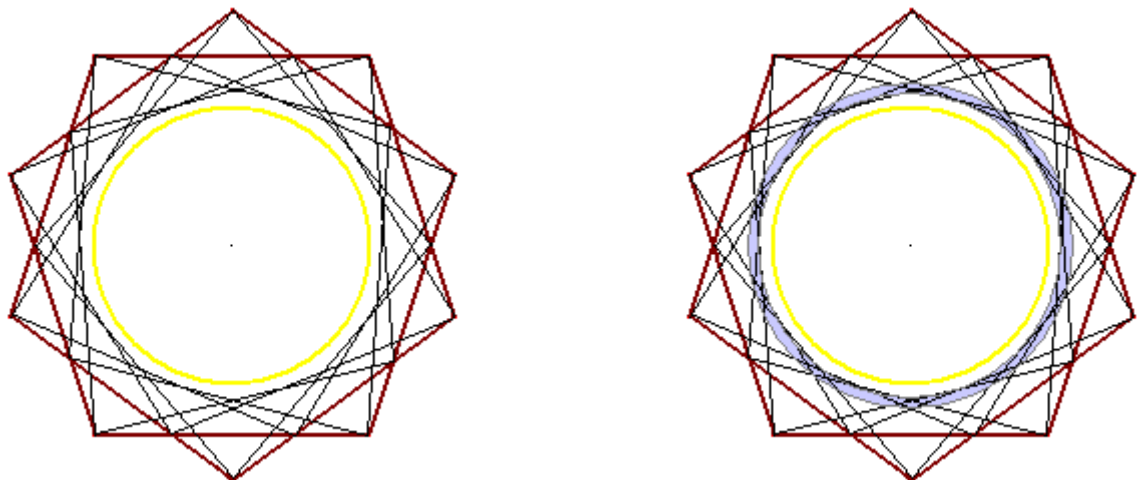
$R_w = 1.30 \rightarrow Y \rightarrow$ pycha,

$R_{ps} = 1.48 \rightarrow ns/\pi \rightarrow$ niesprawiedliwość wypełnia przestrzeń działania i zdarzeń,

$R_z = 1.57 \rightarrow \psi^Y \rightarrow \pi/\beta$ duch kłamstwa działa w mocy pychy, jak również przestrzeń działania i zdarzeń spełnia ducha zła.

Czarny pierścień, który symbolizuje jeźdźca na czarnym koniu stara się zasłonić oświecający człowieka promień Ducha Prawdy. Zło walczy z Duchem Prawdy, na którego wskazuje liczba $1.41 \rightarrow \sqrt{2}$; $1.30 < 1.41 < 1.57$. Zło zasłania również przestrzeń działania i zdarzeń spełniającą Ducha Świętego, na którą wskazuje liczba $1.57 \rightarrow \pi/2$.

3) Koń trupio bład

$R_w = 1.42 \rightarrow d/5 \rightarrow 7$ demonów wypełnia człowieka,

$R_{ps} = 1.44 \rightarrow k \times \psi \rightarrow$ duch kłamstwa przenosi kłamstwo,

$R_z = 1.50 \rightarrow Z/\beta \rightarrow$ życie wieczne wypełnia ducha zła - **otchłań, czeluść**.

Błady pierścień który symbolizuje jeźdźca na koniu trupio bladym stara się osłabić promień miłości. Zło walczy z miłością, na którą wskazuje liczba $1.46 \rightarrow \heartsuit$; $1.42 < 1.46 < 1.50$.

W jaki sposób człowiek może się przeciwstawić tym trzem porażającym siłom zła. Wola ludzka może zawsze wybrać dobro pomimo, że moc człowieka w jego walce ze złem jest ograniczona. Siłę ludzkiej woli dokumentuje kolejny obraz ukazany św. Janowi po złamaniu piątej pieczęci:

*"A gdy otworzył pieczęć piątą, ujrzałem **pod ołtarzem** dusze zabitych dla Słowa Bożego i dla świadectwa, jakie mieli. I głosem donośnym tak zawołały: «Dokądże, Władco święty i prawdziwy, nie będziesz sądził i wymierzał za krew naszą kary tym, co mieszkają na ziemi?» I dano każdemu z nich białą szatę i powiedziano im, by jeszcze krótki czas odpoczęli, aż pełną liczbę osiągną także ich współsłudzy oraz bracia, którzy, jak i oni, mają być zabici" (Apokalipsa 6:9-11).*

W świadectwo "zabitych dla Słowa Bożego" wpisuje się świadomie zrodzone w duchu pragnienie życia w pokoju, miłości i mądrości Nieba oraz potwierdzające to pragnienie uczynki dobra w świetle Wiary-Nadziei-Miłości jak również odrzucenie pokus i kłamliwej podpowiedzi zła, że to ono bezwzględnie panuje nad ludzkim życiem i decyduje o śmierci człowieka. Na świat przyszliśmy w bólu rodzenia naszej matki, jak również w bólu naszego życia rodzimy się z Ducha. Chęć odłączenia się od wpływu zła i podążanie za Słowem Bożym to początek rodzenia się z Ducha. Życie biologiczne człowieka powinno kończyć się naturalną śmiercią ciała po osiągnięciu pełnej dojrzałości duchowej. Zło stara się jednak nie dopuścić do wzrostu oraz osiągnięcia dojrzałości naszego ducha w świetle Świętości i posyła w naszą stronę jeźdźców z "mieczem", "wagą" i "otchłanią". Świadectwem "zabitych dla Słowa Bożego", są również dusze dzieci zabitych w łonie matki jak również dusze nieuleczalnie chorych i ułomnych. Zło przecięło mieczem, odważyło i starało się wrzucić do "otchłani", to co Bóg powołał do życia w zdrowiu. Zło zniekształca, niszczy i powoduje cierpienie. Śmierć odcina dusze od ciała ale dusza żyje i

jej głos rezonuje w Niebie i nie jest obojętny Bogu. Jak wynika z przytoczonego fragmentu objawienia św. Jana, dusze posiadające świadectwo "zabitych dla Słowa Bożego" trafiają w swojej duchowej wędrówce **pod ołtarz** Boży, a nie do "otchłani".

Wydaje się, że przedstawiona powyżej analiza dotycząca "jeźdźców Apokalipsy" oraz głos wielu już w historii świata dusz zabitych dla Słowa Bożego wskazują, że 5 pierwszych pieczęci zostało już otworzonych.

"I ujrzałem: gdy otworzył pieczęć szóstą, stało się wielkie trzęsienie ziemi i słońce stało się czarne jak włosienny wór, a cały księżyc stał się jak krew. I gwiazdy spadły z nieba na ziemię, podobnie jak drzewo figowe wstrząsane silnym wiatrem zrzuca na ziemię swe niedojrzałe owoce. Niebo zostało usunięte jak księga, którą się zwija, a każda góra i wyspa z miejsc swych poruszone." (Apokalipsa 6:12-14). W ujęciu duchowym otwarcie szóstej pieczęci zbiega się z odstępstwem ludzi od wiary w Boga, nadzieja staje się zaciemniona, a Niebo zwinięte i eksponowane w ludzkiej świadomości jako stara baśń. Można więc mówić o upadku duchowym - kataklizmie duchowym człowieka. Tekst ten można też postrzegać jako informację o zniszczeniu i kataklizmie na Ziemi, wywołanym wybuchem super wulkanu bądź uderzenia w Ziemię asteroidy lub komety.

Sto czterdzieści cztery tysiące opieczętowanych

"I ujrzałem innego anioła, wstępującego od wschodu słońca, mającego pieczęć Boga żywego.

Zawołał on donośnym głosem do czterech aniołów, którym dano moc wyrządzić szkodę ziemi i morzu:

«Nie wyrządzajcie szkody ziemi ni morzu, ni drzewom, aż opieczętujemy na czołach sługi Boga naszego».

I usłyszałem liczbę opieczętowanych:

sto czterdzieści cztery tysiące opieczętowanych

ze wszystkich pokoleń synów Izraela:

z pokolenia Judy dwanaście tysięcy opieczętowanych,

z pokolenia Rubena dwanaście tysięcy,

z pokolenia Gada dwanaście tysięcy,

z pokolenia Asera dwanaście tysięcy,

z pokolenia Neftalego dwanaście tysięcy,

z pokolenia Manasses dwanaście tysięcy,

z pokolenia Symeona dwanaście tysięcy,

z pokolenia Lewiego dwanaście tysięcy,

z pokolenia Issachara dwanaście tysięcy,

z pokolenia Zabulona dwanaście tysięcy,

z pokolenia Józefa dwanaście tysięcy,

z pokolenia Beniamina dwanaście tysięcy opieczętowanych." (Apokalipsa 7:2-8).

Pokoleń synów Izraela jest 12. Pieczęć Boga żywego chroni z tych pokoleń tylko tych ludzi, których uczynki, a więc pole działania **12²** przenikane jest - rozwijane jest z przykazań Bożych **10** w mocy Wiary-Nadziei-Miłości **3**. W języku matematyczno symbolicznym można to zapisać:

$$10^3 \times 12^2 \rightarrow 144\ 000$$

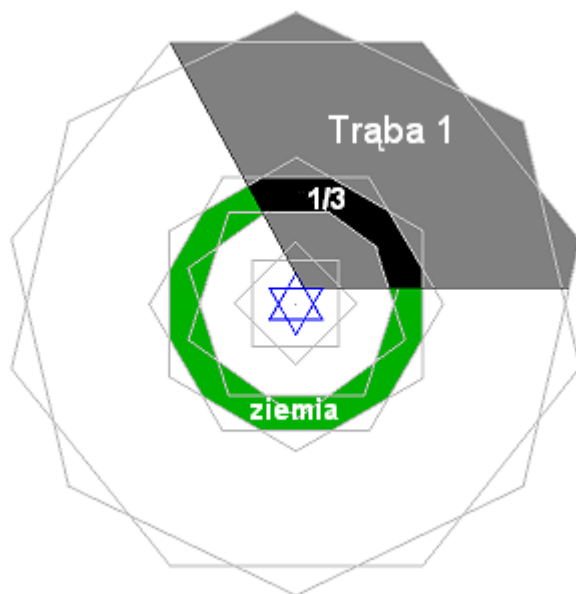
*"A gdy otworzył pieczęć siódmą, zapanowała w niebie cisza jakby na pół godziny. I ujrzałem siedmiu aniołów, którzy stoją przed Bogiem, a dano im **siedem trąb**."* (Apokalipsa 8:1,2)

Siedem trąb

"Będą znaki na słońcu, księżycu i gwiazdach, a na ziemi trwoga narodów bezradnych wobec szumu morza i jego nawałnicy. Ludzie mdleć będą ze strachu, w oczekiwaniu wydarzeń zagrażających ziemi. Albowiem moce niebios zostaną wstrząśnięte. Wtedy ujrzą Syna Człowieczego, nadchodzącego w obłoku z wielką mocą i chwałą. A gdy się to dzieć zacznie, nabierzcie ducha i podnieście głowy, ponieważ zbliża się wasze odkupienie»"
(św. Łukasz 21:25-28).

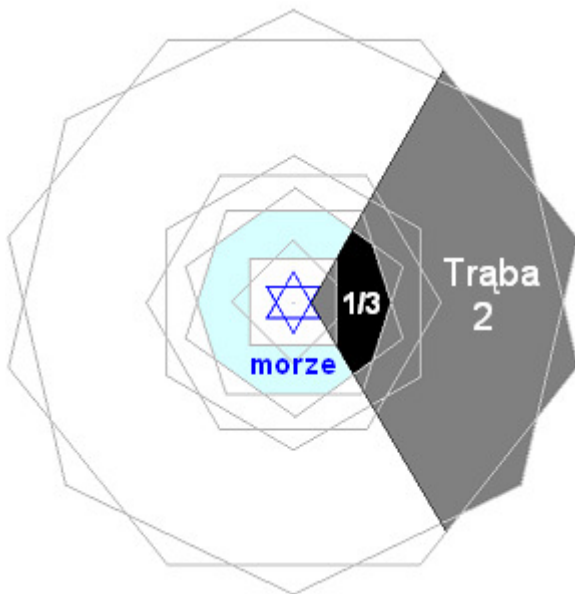
***"I ujrzałem siedmiu aniołów,
którzy stoją przed Bogiem, a dano im siedem trąb."*** (Apokalipsa 8:2)

Na kolejnych rysunkach przedstawiam interpretację 7 trąb. Zaznaczane pola odnoszą się w tym wypadku również do świata materialnego. Wcześniej przedstawione rysunki akcentują relacje w przestrzeni ducha i korzystanie z przyjętych na nich proporcji w odniesieniu do proporcji występujących w świecie materialnym powoduje odwrócenie skali wielkości np. obszar morza będzie większy od obszaru reprezentującego słońce i gwiazdy. Głosy poszczególnych trąb rozchodzą się w obszarach zaznaczonych na kolejnych rysunkach kolorem szarym. Zniszczenia, które są wyzwalane przez głosy kolejnych sześciu pierwszych trąb obejmują 1/3 obszarów do których adresowany jest głos trąby. Tą 1/3 reprezentują czarne pola na poniższych rysunkach. Pola te jednak w przyjętej reprezentacji geometrycznej tylko w przybliżeniu stanowią 1/3 obszaru związanego z działaniem zniszczenia, gdyż 1/3 w rzeczywistości należy odnieść do 1/3 ($1/3 \rightarrow$ Słowo Boże wypełnia Trójcę Świętą) kąta pełnego 2π ($2 \times \pi \rightarrow$ Duch przenika przestrzeń), a więc do kąta 120° , który zawarty jest między ramionami gwiazdy sześcioramiennej. Siódma trąba adresuje swój głos do całej przestrzeni, a więc 2π czyli 360° . Na rysunku należy to interpretować, że anioł trąbi do góry z punktu centralnego, a głos trąby rozchodzi się w koło.

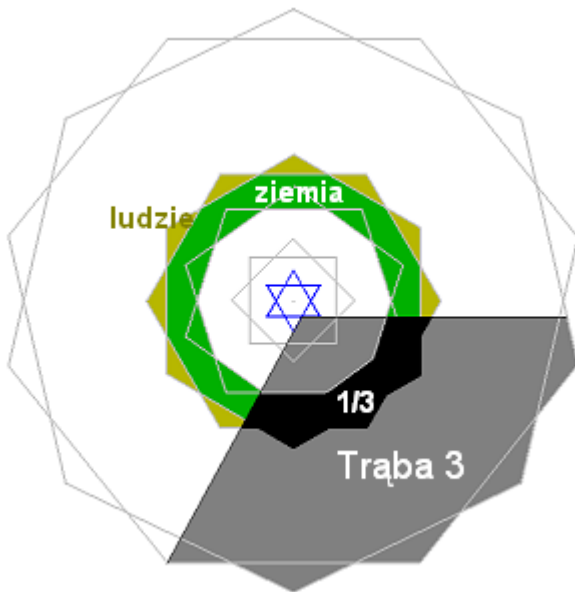
*"I pierwszy zatrafił.
A powstał grad i ogień -
pomieszan z krwią,
i spadły na ziemię.
**A spłonęła trzecia część ziemi
i spłonęła trzecia część drzew,
i spłonęła wszystkie trawa zielona."***

(Apokalipsa 8:7)

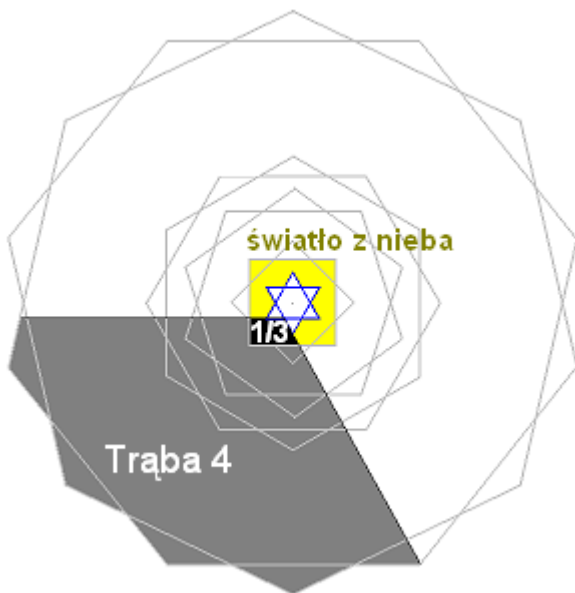
"I drugi anioł zatrafił:
i jakby wielka góra płonąca ogniem
została w morze rzucona,
a **trzecia część morza stała się krwią**
i wyginęła w morzu trzecia część
stworzeń
- te, które mają dusze -
i trzecia część okrętów uległa
zniszczeniu."

(Apokalipsa 8:8,9)

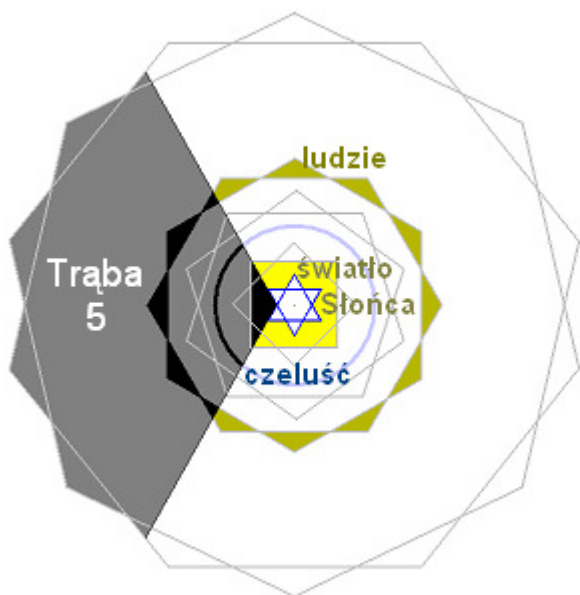
"I trzeci anioł zatrafił:
i spadła z nieba wielka gwiazda, płonąca
jak pochodnia,
a spadła na trzecią część rzek i na źródła
wód.
A imię gwiazdy zowie się **Piołun**.
I trzecia część wód stała się piołunem,
i wielu ludzi pomarło od wód, bo stały się
gorzkie."

(Apokalipsa 8:10,11)

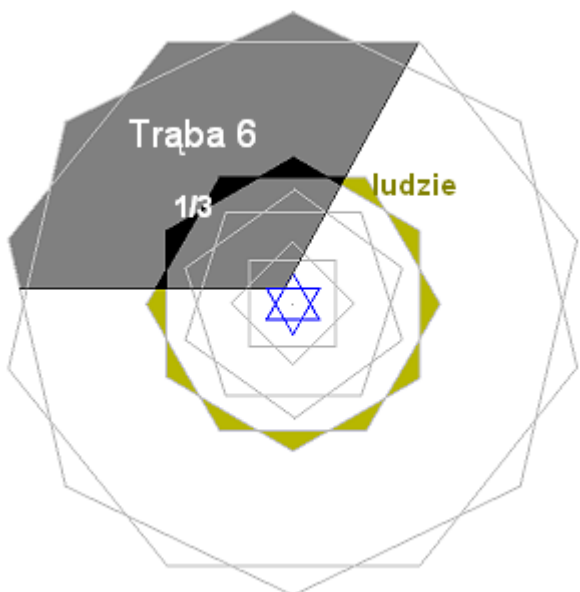

"I czwarty anioł zatrafił:
i **została rażona trzecia część słońca**
i trzecia część księżyca
i trzecia część gwiazd,
tak iż zaćmiła się trzecia ich część
i dzień nie jaśniał w trzeciej swej
części, i noc - podobnie."

(Apokalipsa 8:12)

"I piąty anioł zatrafił:
i ujrzałem gwiazdę, która z nieba spadła na ziemię, i dano jej klucz od studni Czeluści. I otworzyła studnię Czeluści, a dym się uniósł ze studni jak dym z wielkiego pieca, i od dymu studni **zaćmiło się słońce i powietrze**. A z dymu wyszła szarańcza na ziemię, i dano jej moc, jaką mają ziemskie skorpiony. **I powiedziano jej, by nie czyniła szkody trawie na ziemi ani żadnej zieleni, ani żadnemu drzewu, lecz tylko ludziom, którzy nie mają pieczęci Boga na czołach**. I dano jej nakaz, by ich nie zabijała, lecz aby pięć miesięcy cierpieli katusze. A katusze przez nią zadane są jak zadane przez skorpioną, kiedy ugodzi człowieka. **I w owe dni ludzie szukać będą śmierci, ale jej nie znajdą, i będą chcieli umrzeć, ale śmierć od nich ucieknie.**" (Apokalipsa 9:1-6)

"I szósty anioł zatrafił:
i usłyszałem jeden głos od czterech rogów złotego ołtarza, który jest przed Bogiem, mówiący do szóstego anioła, który miał trąbę: «Uwolnij czterech aniołów, związanych nad wielką rzeką Eufratem!» I zostali uwolnieni czterej aniołowie, gotowi na godzinę, dzień, miesiąc i rok, **by pozabijać trzecią część ludzi.**"

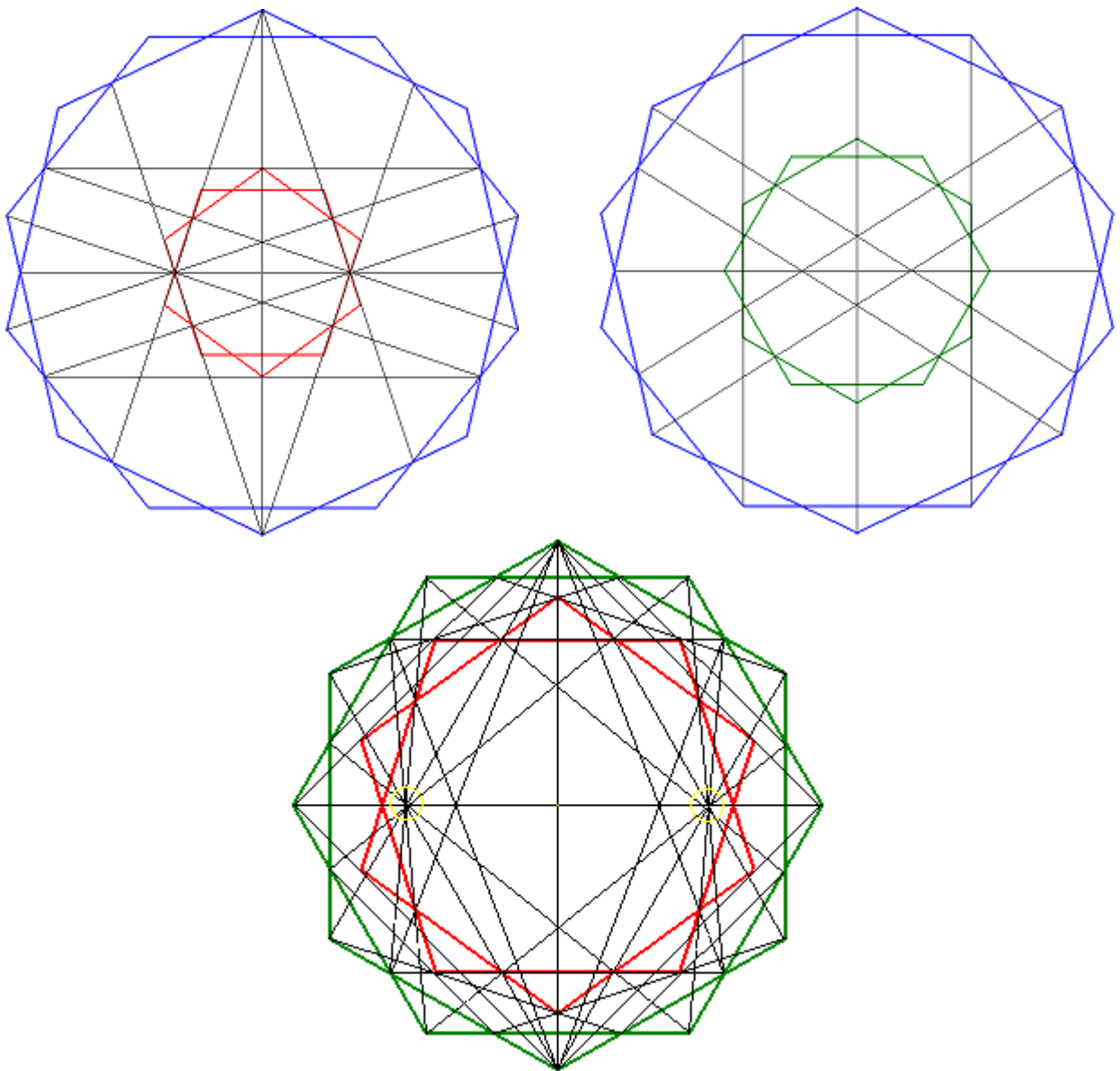
(Apokalipsa 9:13-15)

"I siódmy anioł zatrafił,
i w niebie powstały donośne głosy mówiące:
«Nastało nad światem królowanie Pana naszego i Jego Pomazańca i będzie królować na wieki wieków»."

(Apokalipsa 11:15)

Dwóch świadków Chrystusa

Dwa skupiska przecięć przekątnych na powyższym rysunku to dwa ogniska powstałe w wyniku spotkania kierunków działania wartości z przestrzeni życia społecznego napełnianego Bożym miłosierdziem. Te dwa ogniska reprezentują **dwóch świadków** Chrystusa.

*"Dwom moim Świadkom dam władzę, a będą prorokować obleczeni w wory, przez **tysiąc dwieście sześćdziesiąt dni**». Oni są dwoma drzewami oliwnymi i dwoma świecznikami, co stoją przed Panem ziemi" (Apokalipsa 11:3).*

1260 dni to relacje między "figurami" 3, 4, 5, 6, 7 podzielone na dwóch świadków:

$$(3 \times 4 \times 5 \times 6 \times 7)/2 = 1260$$

"Mają oni władzę zamknąć niebo, by deszcz nie zraszał dni ich prorokowania, i mają władzę nad wodami, by w krew je przemienić, i wszelką plagą uderzyć ziemię, ilekroć zechcą" (Apokalipsa 11:6).

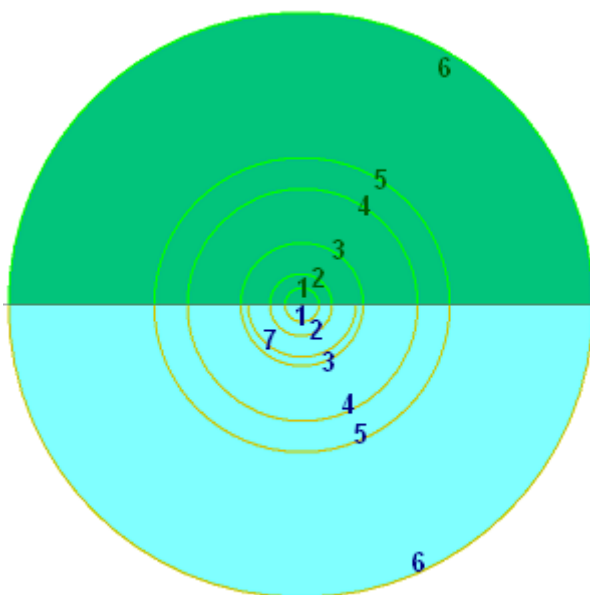
Siedem czasz, tęcza, Niewiasta obleczona w słońce

Promień $1/\pi$ w języku matematyczno-symbolicznym należy interpretować jako Słowo Boże wpisujące się w przestrzeń. Promień ten zakreśla okrąg. Wierzchołki obracających się wielokątów niosących wartości również zakreślają okręgi. Ponieważ wartości działają w przestrzeni, a płaszczyzna rysunku reprezentuje w tej interpretacji przestrzeń to przez okręgi należy postrzegać powierzchnie sfer kulistych. Powstaje wówczas 6 sfer. Ostatnia siódma powierzchnia wiąże się z okręgiem o promieniu $1i$. Okrąg ten ma obwód $2\pi i$. Promień $1i$ ze względu na czynnik i zakreśla okrąg w obszarze przestrzeni znanym tylko Bogu. Jest ona poza zasięgiem ludzkiego poznania. Skoro więc istnieje część przestrzeni, która dla człowieka jest niedostępna, a znana jedynie Bogu to można w przestrzeni jako całości wskazać na istnienie dwóch części:

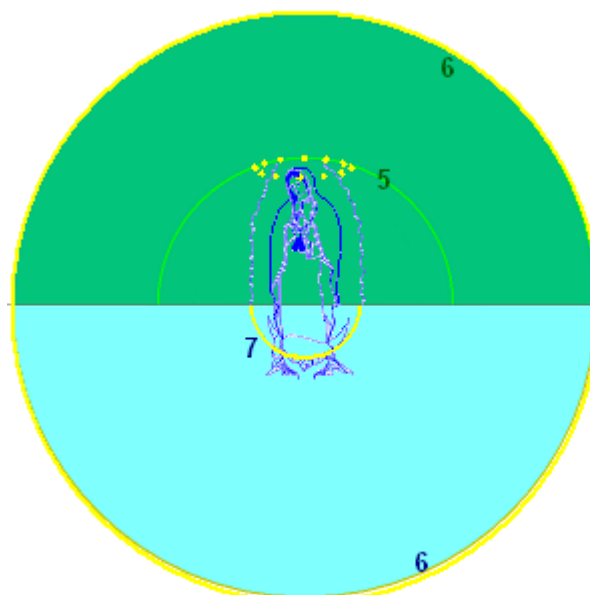
1. część dostępną człowiekowi i Bogu,
2. część dostępną tylko Bogu.

Ponieważ w przestrzeni jako całości wynikającej z sumy tych dwóch wymienionych części mogą istnieć sfery kuliste zakreślane promieniami wartości wokół punktu centralnego reprezentującego Boże pragnienie to dla każdej z tych dwóch części, część sfery istniejąca w danej części będzie jedynie czaszą kulistą, a nie całą sferą. W części dostępnej człowiekowi można wyszczególnić więc 6 czasz, zaś w części dostępnej tylko Bogu czasz jest 7, bo czasza siódma zakreślana jest promieniem $1i$, który dla człowieka jest "niewidoczny", a znany jest jedynie Bogu.

Część przestrzeni dostępna człowiekowi i Bogu

Część przestrzeni dostępna tylko Bogu

Myślę, że tęczę wynikającą z odbicia Bożego światła od czasz zakreślanych przez działanie wartości duchowych w dostępnej człowiekowi przestrzeni ducha widział św. Jan i opisał - "... a **tęcza dokoła tronu - podobna z wyglądu do szmaragdu**" (Apokalipsa 4:3). Natomiast część przestrzeni dostępna tylko Bogu mogła ukazać św. Janowi jedynie swoje światło przechodzące przez "**szklane morze podobne do kryształu**" (Apokalipsa 4:6). Uważam, że to słabe, bo przechodzące przez **morze** światło i jego zagięcie w postaci łuku (przekrój czaszy 7 jest łukiem) w wizji św. Jana postrzegane jest jako **księżyc** - "**Niewiasta obleczona w słońce i księżyc pod jej stopami, a na jej głowie wieniec z gwiazd dwunastu**. A jest brzemienna. I woła cierpiąc bóle i męki rodzenia" (Apokalipsa 12:1,2). Słońcem w tej wizji jest czasza

zewnątrzną 6 wynikającą z działania Siedmiu Duchów Boga w mocy Jego sprawiedliwości. 12 gwiazd zaś to dwanaście podstawowych zasad życia społecznego w Królestwie Bożym na **ziemi**. Życie społeczne reprezentuje gwiazda dwunastoramienna, generująca czaszę 5. Nie wszystkie zasady życia społecznego, które mają obowiązywać w Królestwie Bożym są ludziom już znane. System społeczny oparty na tych zasadach jeszcze nie istnieje, dlatego brzemienne Niewiasta nie jest ukazana św. Janowi jako stojąca na **ziemi** ale stojąca na zamyśle - planie związanym z pragnieniem Bożym, który wypływa z czaszy 7 postrzeganej przez św. Jana jako łuk **księżycy**. **Księżyc** ukazany w tej formie informuje o pierwszej fazie jasności, zapowiada zmiany i okresy w historii aż do pełni. Gwiazdy w tej perspektywie to odbicie planu Bożego na czaszy 5, dostrzegalne w świetle Siedmiu Duchów Boga. Z udziałem tej wyróżnionej przez Boga Niewiasty plan Boży będzie zrealizowany.

Powyżej przedstawiam wizerunek Matki Bożej, który ukazał się XV w. w Meksyku na tilmie św. Juana Diego Cuauhtlatatzina. Ten właśnie portret Matki Bożej wiszący do dziś w Sanktuarium Matki Bożej z Guadalupe w Meksyku wybudowanym w miejscu objawień, jest słynnym wizerunkiem Maryi z Nazaretu - Matki Jezusa - Matki Bożej z Guadalupe. Przedstawioną fotografię tego wizerunku wykonał Emeterio Guadarrama Guevara, a certyfikacji, że wizerunek jest zgodny z oryginałem dokonał Arcybiskup Meksyku Norberto Cardenal Rivera Carrera.

Siedem gromów, oczy zwierząt

"... **siedem gromów przemówiło swym głosem**" (Apokalipsa 10:3).

Siedem gromów to promienie siedmiu czasz, w których rezonuje tylko głos Boga. Głos siedmiu gromów słyszał św. Jan. Promienie czasz opisanych na wcześniej wymienionych wielokątach foremnych są promieniami okręgów opisanych na tych wielokątach.

Długość promienia R okręgu opisanego na wielokącie foremnym obliczamy ze wzoru:

$$R = \frac{a}{2 \sin \frac{\pi}{n}}$$

gdzie:

a - długość jednego boku wielokąta,
 n - liczba boków wielokąta foremnego.

Ponieważ w języku matematyczno-symbolicznym nie występuje funkcja sinus i działanie odejmowania to dla przypisania powyższemu wyrażeniu matematycznemu znaczenia niosącego informacje o wartościach duchowych funkcję sinus wyrażam za pomocą iloczynów nieskończonych zaś odejmowanie zastępuję dodawaniem wartości urojonej i^2 . Podstawiając więc do powyższego wzoru:

$$\sin \frac{\pi}{n} = \frac{\pi}{n} \prod_{k=1}^{\infty} \left(1 - \frac{1}{n^2 k^2} \right)$$

oraz

$$i^2 = -1$$

otrzymuję wyrażenie na promień R :

$$R = \frac{n a}{2 \pi \prod_{k=1}^{\infty} \left(1 + \frac{i^2}{n^2 k^2} \right)}$$

Liczba k należy do zbioru liczb naturalnych. Znak iloczynu Π informuje o nieskończonej ilości działań. Wyrażenie w liczniku na jest obwodem wielokąta foremnego. Odczytując ten zapis w języku matematyczno-symbolicznym można powiedzieć, że obwód, który zamyka obszar związany z wartością a wpisuje się w nieskończoną wielość działań związanych z realizacją pragnienia połączonego ze Słowem Bożym w przestrzeni działania, które przenika Duch Święty. Wskazania na te działania to również **wielość oczu czterech zwierząt**.

"... **a w środku tronu i dokoła tronu cztery Zwierzęta pełne oczu z przodu i z tyłu**" (Apokalipsa 4:6).

"**I jedno z czterech Zwierząt podało siedmiu aniołom siedem czasz złotych**" (Apokalipsa 15:7).

Tylko **zwierzęta** bezpośrednio postrzegają **czasze** ale ze względu na swoją "zwierzęcą ułomność" nie są w stanie świadomie ocenić tych wskazań. Z uwagi na występujący czynnik i^2 , reprezentujący realizację Bożego pragnienia, wskazania te znane są tylko Bogu.

Smok

Weźmy teraz pod uwagę dwa niżej cytowane fragmenty Apokalipsy.

*"I inny znak się ukazał na niebie:
Oto wielki **Smok barwy ognia,**
mający siedem głów i dziesięć rogów
- a na głowach jego siedem diademów.
I ogon jego zmiata trzecią część gwiazd nieba:
i rzucił je na ziemię" (Apokalipsa 12:3,4).*

*"I został strącony wielki Smok, Wąż starodawny,
który się zwie diabeł i szatan,
zwodzący całą zamieszkałą ziemię,
został strącony na ziemię,
a z nim strąceni zostali jego aniołowie*

I usłyszałem donośny głos mówiący w niebie:

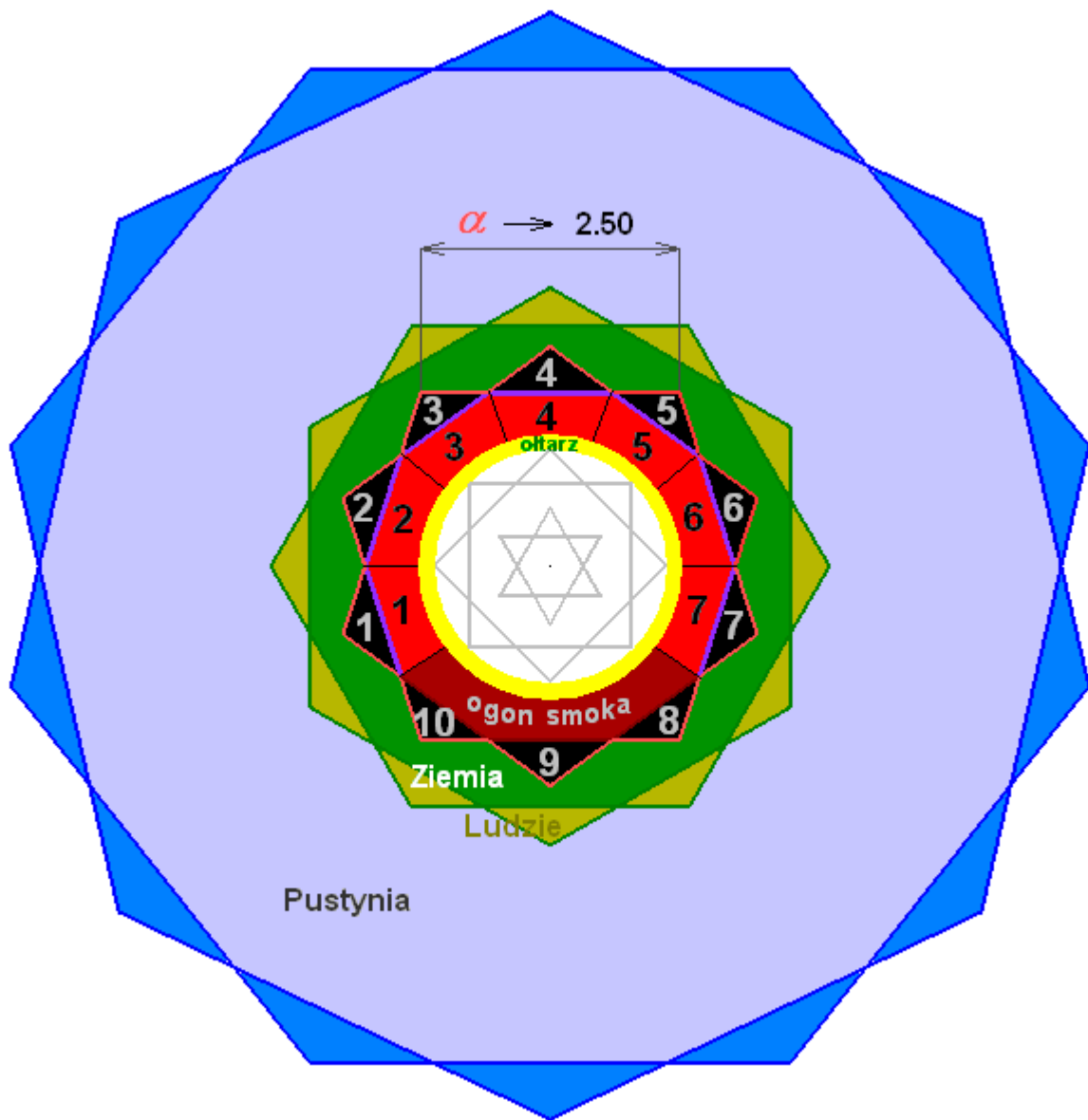
*«Teraz nastąpi zbawienie, potęga i królowanie Boga naszego i władza Jego Pomazańca,
bo oskarżyciel braci naszych został strącony,
ten, co dniem i nocą oskarża ich przed Bogiem naszym.*

*A oni zwyciężyli dzięki krwi Baranka i dzięki słowu swojego świadectwa
i nie umiłowali dusz swych - aż do śmierci.*

Dlatego radujcie się, niebiosy i ich mieszkańcy!

***Biada ziemi i biada morzu - bo zstąpił do was diabeł,**
pałając wielkim gniewem, świadom, że mało ma czasu»"* (Apokalipsa 12:9,12).

Trzecia część gwiazd nieba, które **smok** pociągnął za sobą, gdy był wyrzucany z Nieba, to trzecia część aniołów. Smok i jego aniołowie są bytami duchowymi, które po "strąceniu na ziemię" nie mają dostępu w pobliże tronu Bożego. Nie mogą już dużej przed Bogiem oskarżać ludzi bo Chrystus nas odkupił. Obszar ich działania rozciąga się z przed **ołtarza** Bożego (str.13) przez **morze** i obejmuje **ziemię** (str.9). **"Smok, Wąż starodawny, który się zwie diabeł i szatan, zwodzący całą zamieszkałą ziemię"** wcześniej w Raju zwiódł pierwszych ludzi. Wówczas to owijał się wokół drzewa mądrości. W wizji św. Jana ukazany zostaje jako moc kusząca, zwodząca i niszcząca otaczająca Niebo. Dusza człowieka więc w drodze na ołtarz Boży, który jest bramą do Nieba narażona jest na spotkanie kusiciela, zwodziciela i niszczyciela. Szatan jak czytamy, to **Wąż starodawny**. Porównanie do węża ukazuje jego zwierzęcą naturę. Wąż ma przytłumiony słuch - na pewno nie będzie słuchał człowieka, ma wyczulony na człowieka węch - wytropi duszę swojej ofiary, a gdy mu się dusza podda i odda pokusom jego uścisku to połknie ją w całości. Najlepsza dla człowieka w tym przypadku byłaby umiejętność chodzenia po wodzie tego duchowego morza. Umiejętności tej uczymy się od Chrystusa. To on może przeprowadzić nas przez te niebezpieczne dla nas wody, gdy mu zaufamy do końca, a więc bardziej niż Piotr (porównaj św. Mateusz 14:22-33). Co przemawia za prawidłowością przedstawionej interpretacji. Przemawiają słowa Jezusa, które skierował do Nikodema (św. Jan 3:14-21): **"A jak Mojżesz wywyższył węża na pustyni, tak potrzeba, by wywyższono Syna Człowieczego, aby każdy, kto w Niego wierzy, miał życie wieczne. Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, by świat został przez Niego zbawiony. Kto wierzy w Niego, nie podlega potępieniu; a kto nie wierzy, już został potępiony, bo nie uwierzył w imię Jednorodzonego Syna Bożego. **A sąd polega na tym, że światło przyszło na świat, lecz ludzie bardziej umiłowali ciemność aniżeli światło: bo złe były ich uczynki. Każdy bowiem, kto się dopuszcza nieprawości, nienawidzi światła i nie zbliża się do światła, aby nie potępiono jego uczynków. Kto spełnia wymagania prawdy, zbliża się do światła, aby się okazało, że jego uczynki są dokonane w Bogu"****". Każdy, kto dopuszcza się nieprawości zostaje pochwycony i "połknięty" przez **"Smoka, Węża starodawnego, który się zwie diabeł i szatan"**. Z jego wnętrzości, które jest Piekłem nie ma ucieczki. Na tym polega sąd. Oskarżyciel stał się katem.

Na powyższym rysunku czerwone pola oznaczają **7 głów smoka**. Na każdej głowie znajduje się jeden **diadem** - fioletowy odcinek i jeden **róg** - czarny trójkąt. Trzy rogi 8, 9 i 10 osadzone są w **ogonie smoka** - pole w kształcie rdzawego łuku. Rogi atakują działanie miłosierdzia Bożego (gwiazda dziesięciopromienna str. 8) i wciskają się w życie człowieka. Obszar **ziemi** otacza **pustynia** - przestrzeń oświetlana światłem Siedmiu Duchów Boga w mocy działania sprawiedliwości Bożej (gwiazda czternastopromienna str. 8). **Pustynia** ta stanowi obszar prób i doświadczeń duchowych, gdzie Bóg przemawia do serca i rozumu człowieka oraz udziela wielu łask by człowiek mógł na wzór Jezusa (św. Mateusz 4:1-11) odnieść zwycięstwo nad pokusami. Na tej **pustyni**, niesiona skrzydłami wiary i ufności, schroniła się przed smokiem **Niewiasta, która porodziła Mężczyznę** - "A kiedy ujrzał Smok, że został strącony na ziemię, począł ścigać **Niewiastę, która porodziła Mężczyznę**. I dano Niewieście dwa skrzydła orła wielkiego, by na **pustynię** leciała na swoje miejsce, gdzie jest żywiona przez czas i czasy, i połowę czasu, z dala od Węża. A Wąż za Niewiastą wypuścił z gardzieli wodę jak rzekę, żeby ją rzeka uniosła. Lecz ziemia przyszła z pomocą Niewieście i otworzyła ziemia swą gardziel, i pochłonęła rzekę, którą Smok ze swej gardzieli wypuścił. I rozgniewał się Smok na Niewiastę, i odszedł rozpocząć walkę z resztą jej potomstwa, z tymi, co strzegą przykazań Boga i mają świadectwo Jezusa. I stanął na piasku [nad brzegiem] morza" (Apokalipsa 12:13,18). Po tej duchowej **pustyni** będzie wędrowała Niewiasta i "jej potomstwo" aż do dnia zaistnienia Królestwa Bożego na Ziemi. Do tego więc "czasu i czasu, i połowy czasu" będą oni żywieni chlebem z Nieba - ciałem Jezusa Chrystusa, **Mężczyzny** którego porodziła **Niewiasta**.

Gwiazda czternastoramienna - działanie sprawiedliwości Bożej, znaczy miejsce narodzenia Jezusa Chrystusa z Maryi Dziewicy w grocie pod prezbiterium Bazyliki Narodzenia Pańskiego w Betlejem. Jak podaje Donato Baldi w książce pt. "W Ojczyźnie Chrystusa. Przewodnik po Ziemi Świętej" grota ta ma w przybliżeniu kształt prostokąta o długości 12,3 m i szerokości 3,5 m. Proporcja $12.3 / 3.5 = 3.51$ wskazuje w języku matematyczno-symbolicznym na Odkupienie:

3.51 → +

fot: wikipedia.org

Na gwieździe umieszczony jest łaciński napis: "Hic de Virgine Maria Jesus Christus natus est" - Tu z Maryi Dziewicy narodził się Jezus Chrystus.

fot. www.parafiazeglce.pl

Bestia wychodząca z morza

Zastanówmy się jak można zinterpretować graficznie kolejny fragmenty Apokalipsy:

"I ujrzałem Bestię wychodzącą z morza, mającą dziesięć rogów i siedem głów, a na rogach jej dziesięć diademów, a na jej głowach imiona bluźniercze

Bestia, którą widziałem, podobna była do **pantery**,

łapy jej - jakby **niedźwiedzia**,

paszcza jej - jakby paszcza **lwa**.

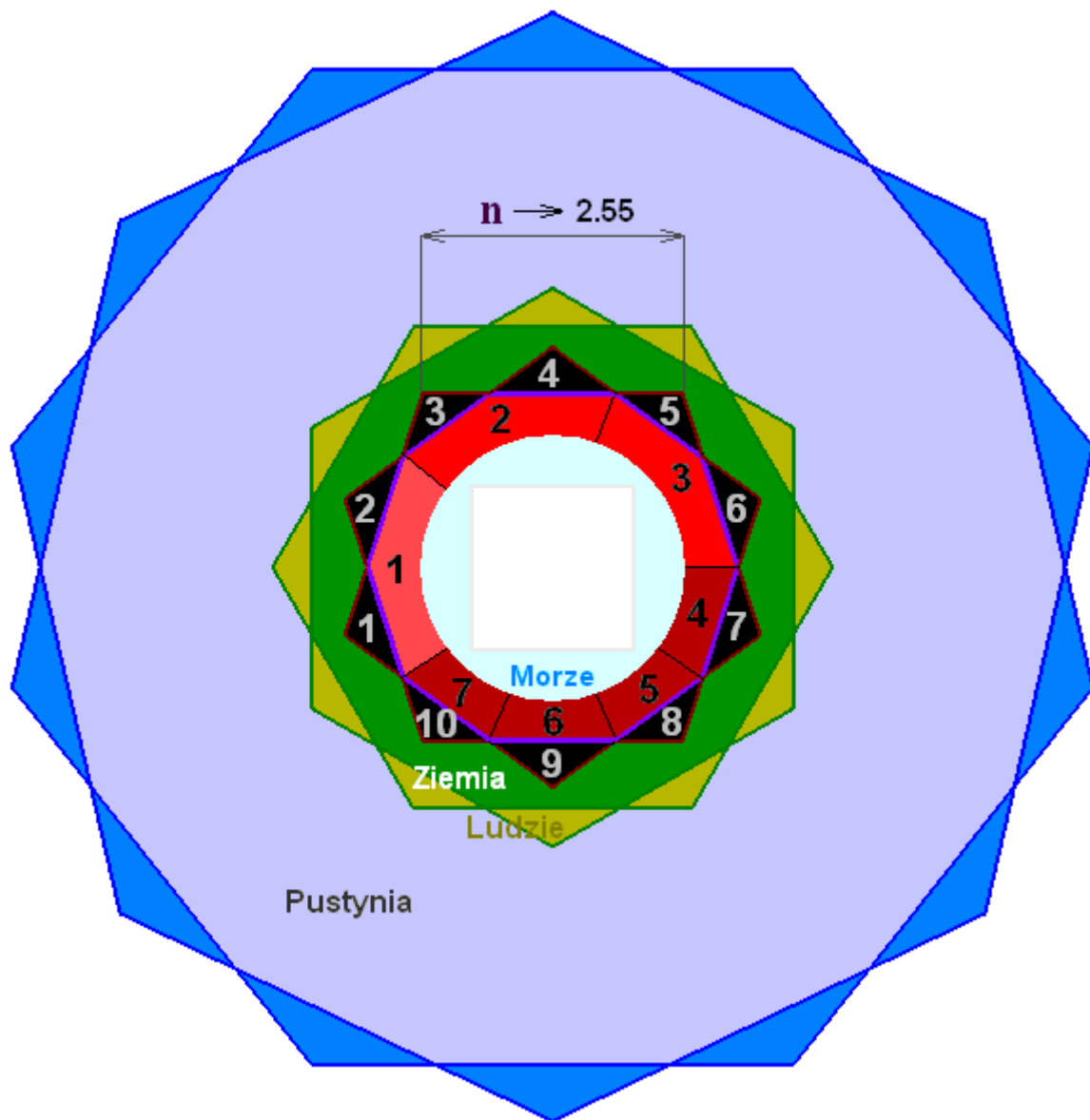
A Smok dał jej swą moc, swój tron i wielką władzę" (Apokalipsa 13:1,2).

Diademy (korony - Biblia Jakuba Wujka) umieszczane są na głowach. Bestia wychodząca z morza ma w sumie 10 rogów na 7 głowach. Św. Jan charakteryzując tę bestię wyróżnia podobieństwa jej do pantery, niedźwiedzia i lwa. Występuje tu zbieżność do rodzaju zwierząt z wizji Daniela - Księga Daniela 7:3-27: "Cztery ogromne bestie wyszły z morza, a jedna różniła się od drugiej. Pierwsza podobna była do **lwa** i miała skrzydła orle. Patrzałem, a oto wyrwano jej skrzydła, ją zaś samą uniesiono w górę i postawiono jak człowieka na dwu nogach, dając jej ludzkie serce. A oto druga bestia, zupełnie inna, podobna do **niedźwiedzia**, z jednej strony podparta, a trzy żebra miała w paszczy między zębami. Mówiono do niej: "Podnieś się! Pożeraj wiele mięsa!" Potem patrzałem, a oto inna [bestia] podobna do **pantery**, mająca na swym grzbiecie cztery ptasie skrzydła. Bestia ta miała **cztery głowy**; jej to powierzono władzę. Następnie patrzałem i ujrzałem w nocnych widzeniach: a oto **czwarta bestia**, okropna i przerażająca, o nadzwyczajnej sile. Miała wielkie zęby z żelaza <i miedziane pazury>; pożerała i kruszyła, deptając nogami to, co pozostawało. Różniła się od wszystkich poprzednich bestii i miała **dziesięć rogów**. (...) Czwarta bestia - to czwarte królestwo, które będzie na ziemi, różne od wszystkich królestw; pochłonie ono całą ziemię, podepcie ją i zetrze. Dziesięć zaś rogów - z tego królestwa powstanie dziesięciu królów, po nich zaś inny powstanie, odmienny od poprzednich, i obali trzech królów. Będzie wypowiadał słowa przeciw Najwyższemu i wytracał świętych Najwyższego, będzie zamierzał zmienić czasy i Prawo, a [święci] będą wydani w jego ręce aż do czasu, czasów i połowy czasu. Wtedy odbędzie się sąd i odbiorą mu władzę, by go zniszczyć i zniweczyć doszczętnie. A panowanie i władzę, i wielkość królestw pod całym niebem otrzyma lud święty Najwyższego. Królestwo Jego będzie wiecznym królestwem; będą Mu służyły wszystkie moce i będą Mu uległe".

W czasach starożytnych cechy drapieżnych zwierząt były przypisywane ówczesnym mocarstwom. Majestat i moc lwa łączono z Babilonem. Siłę, brutalność i nieustępliwość niedźwiedzia postrzegano w Persji, a zręczność i szybkość pantery (lamparta) przypisywano Grecji. Wymienione cechy będą pojawiały się w zachowaniu innych społeczności i państw na przestrzeni dziejów. Historia ucisku, wyzysku, brutalności i przebiegłości w osiągnięciu przepychu, bogactwa i władzy, kosztem wielu ofiar będzie się powtarzała, aż do czasu ostatecznego zwycięstwa Chrystusa.

Bestia wychodząca z morza otrzymuje "swój tron" od **smoka**, a więc sprawuje wolę **smoka** i spełnia jego kłamliwe słowo, jak również otrzymuje od niego "wielką władzę". W przeciwieństwie do Bożego miłosierdzia, którym włada Chrystus, władza bestii wychodzącej z morza sieje nienawiść i zło. Władzę tę można zobrazować podobnie jak w przypadku interpretacji graficznej "jeźdźców zła" przez symbolizujący człowieka będącego w mocy zła pentagon o boku nienawiści, która w języku matematyczno-symbolicznym wskazuje na liczbę 2.55. Pentagon ten przedstawiony na następnym rysunku będzie więc nieco większy od reprezentującego Chrystusa pentagonu o boku miłosierdzia $\alpha \rightarrow 2.50$. Interpretacja **smoka** ukazana na poprzednim rysunku wskazuje, że **smok** atakuje swymi rogami działanie Bożego miłosierdzia α , bo chce je osłabić, a przez to uczyni człowieka 5 (pentagon) słabym. Kierunek działania **bestii wychodzącej z morza** będzie skierowany na Boże miłosierdzie wychodzące z Chrystusowego Serca analogicznie jak to czynią jeźdźcy zła. Podobnie więc, do przypadku interpretacji jeźdźców zła (str. 26, 27), działanie to reprezentował będzie dziesięciokąt foremny powstały z obrotu pięciokąta o boku nienawiści, o kąt $\pi/5$. Interpretację graficzną **bestii wychodzącej z morza** przedstawia następny rysunek. Trzy odcienie koloru czerwonego reprezentują trzy zwierzęta: 1 - **lwa**, 2 i 3 - **niedźwiedzia**, 4, 5, 6 i 7 - **panterę**. Siedem pól,

które zajmują 3 zwierzęta to **siedem głów** bestii wynurzającej się z **morza**. Dziesięć czarnych trójkątów to **rogi** bestii, na których osadzone jest **dziesięć diademów** reprezentowanych przez fioletowe odcinki. Rogi tej bestii powstały na skutek działania i transformacji charakterystycznych części trzech zwierząt: 1 i 2 - skrzydła orle (dwie nogi) w wizji Daniela, 3, 4, 5, 6 - łapy niedźwiedzia w wizji św. Jana oraz 7, 8, 9, 10 - cztery ptasie pióra w wizji Daniela.

Kształt tej bestii wynika z zamysłu **smoka** i kryje w sobie plan jego działania. Plan ten dotyczy społeczności ludzkiej i powstał przy udziale sił zła, a więc powstał w obszarach przestrzeni ducha, które są siedliskiem demonów i duchów zła. Rzeczywistość ta określana jest jako otchłań bądź czeluść. By plan ten mógł być zrealizowany musi dotknąć ludzkiego serca oraz rozumu i nakłonić je do jego spełnienia. Plan ten wychodzi z morza - rzeczywistości duchowej i adresowany jest do człowieka. Finałowa część planu ukaże się w momencie kiedy trzej jeźdźcy sił zła dosiadający ognistego, czarnego i trupio białego konia (Apokalipsa 6:3-8, interpretacja na str. 25-27) wystarczająco poróżnią już ludzi, społeczności i narody by wyjście bestii z morza, której "*Smok dał jej swą moc, swój tron i wielką władzę*", mogło wypełnić ostatni etap niszczenia ludzkiego ducha. Trzy **zwierzęta: lew, niedźwiedź i pantera** rozpoznane w **bestii wychodzącej z morza** przez św. Jan i widziane wcześniej przez Daniela są to trzy drapieżne części bestii, których działanie było już przygotowane i sprawdzone w starożytności. Podobnie jak i w przypadku trzech jeźdźców stanowią one przeciwieństwo do Osób Trójcy Świętej, do: przynoszącego pokój Syna, sprawiedliwego, miłującego Ojca i napędlającego życiem Ducha. Występuje jednak wyraźna różnica w sposobie działania jeźdźców w stosunku do działania

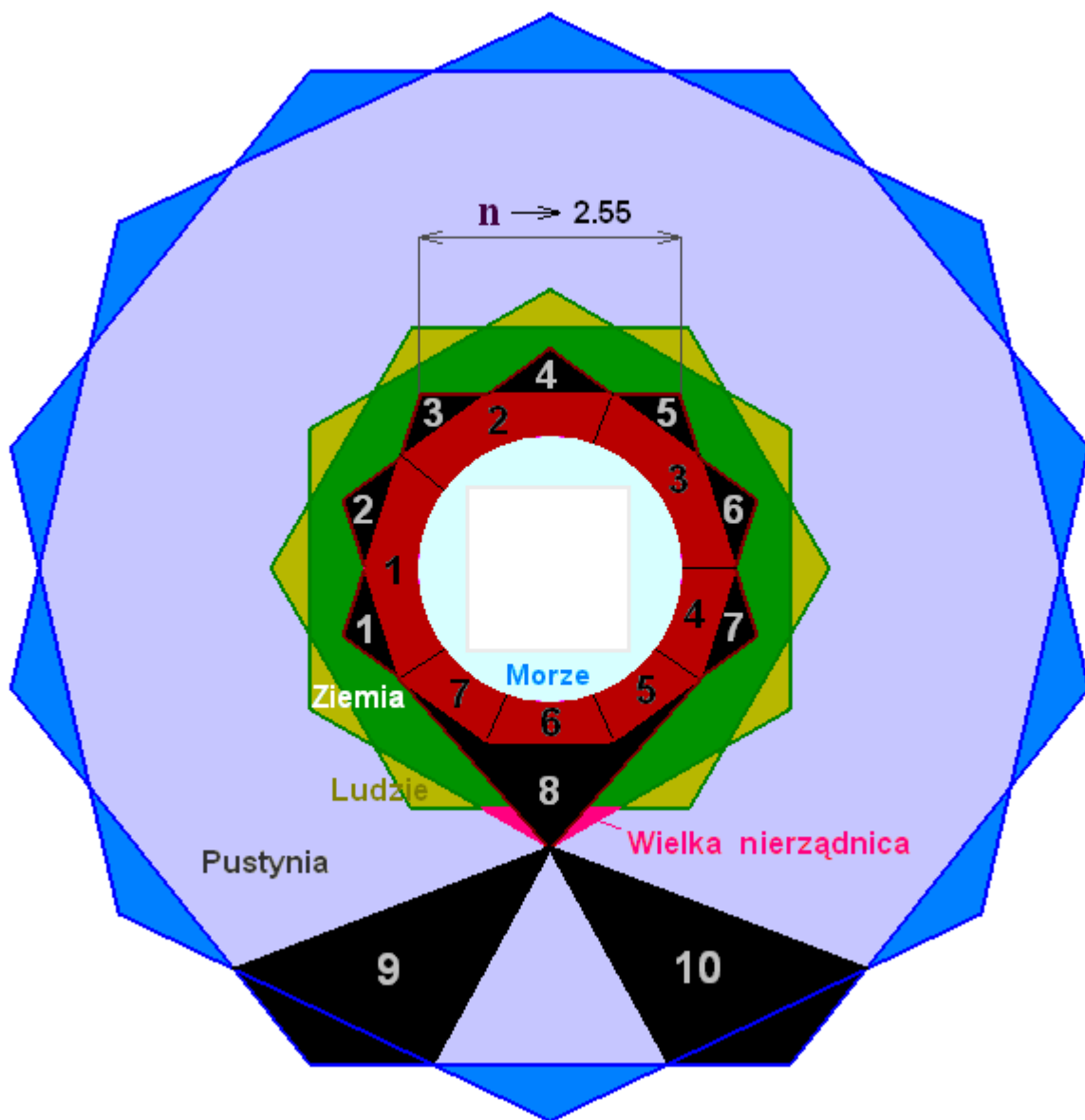
zwierząt. Jeźdźcy przenoszą się z miejsca na miejsce natomiast wymienione zwierzęta żyją na swoich terytoriach. Terytoria te mogą się zwiększać lub zmniejszać, zależy to od aktywności i siły działania zwierząt oraz ich sąsiadów. Drapieżniki te więc nieustannie będą walczyły między sobą na różnych polach i doprowadzą do globalnej katastrofy. Na zgłiszczach cywilizacji **bestia** utworzy jedno ogólnoswiatowe państwo, charakteryzowane przez 7 scalonych głów, tworzących jedną głowę i 10 rogów. Będzie to więc czwarta bestia z wizji Daniela i jednocześnie bestia szkarłatna, o której zostaje pouczony św. Jan - *"Bestia, którą widziałeś, była i nie ma jej, ma wyjść z Czeluści, i zdążyć na zagładę. A zdumieją się mieszkańcy ziemi, ci, których imię nie jest zapisane w księdze życia od założenia świata - spoglądając na Bestię, iż była i nie ma jej, a ma przybyć"* (Apokalipsa 17:8). Bestia wychodząca z morza, jest więc ukształtowanym przez zło tworem, a więc posiadającym strukturę i dysponującym mocą transformacji i realizacji. Po wyjściu na ziemię rozdziela się na trzy bestie - zwierzęta lwa, niedźwiedzia i panterę. Gdy działanie zwierząt ostatecznie się wypełni, bestia na zgłiszczach cywilizacji scali się i ukarze człowieka jako jedyny możliwy do przyjęcia przez człowieka intelektualny, duchowy i społeczny kształt w postaci królestwa *"(...) które będzie na ziemi, różne od wszystkich królestw; pochłonie ono całą ziemię, podepcie ją i zetrze"* (Księga Daniela 7:23). Królestwo to zasłoni Boga i Niebo - *"Niebo zostało usunięte jak księga, którą się zwija, a każda góra i wyspa z miejsc swych poruszone."* (Apokalipsa 6:14).

Czwarta bestia opisana przez Daniela, jest tą samą bestią, którą widział św. Jan jako wychodzącą z morza i transformującą się w trzy zwierzęta, a następnie po re-transformacji ujrzał ją jako bestię szkarłatną niosącą na swym grzbiecie "Wielką Nierządnicę": *"Potem przyszedł jeden z siedmiu aniołów, mających siedem czasz, i tak odezwał się do mnie: «Chodź, ukazę ci wyrok na Wielką Nierządnicę, która siedzi nad wielu wodami, z którą nierządu się dopuścili królowie ziemi, a mieszkańcy ziemi się upili winem jej nierządu». I zaniósł mnie w stanie zachwycenia na pustynię. I ujrzałem Niewiastę siedzącą na Bestii szkarłatnej, pełnej imion bluźnierczych, mającej siedem głów i dziesięć rogów. A Niewiasta była odziana w purpurę i szkarłat, cała zdobna w złoto, drogi kamień i perły, miała w swej ręce złoty puchar pełen obrzydliwości i brudów swego nierządu. A na jej czole wypisane imię - tajemnica: "Wielki Babilon. Macierz nierządnic i obrzydliwości ziemi"* (Apokalipsa 17:1-5). Św. Jan relacjonuje, że anioł *"zaniósł mnie w stanie zachwycenia na pustynię"*. Nie znaczy to, że bestia była na **pustyni** ale, że św. Jan był na **pustyni** oświecany światłem Siedmiu Duchów Boga w stanie łaski zrozumienia wizji (wyjaśnienie co oznacza **pustynia** jest na str. 37).

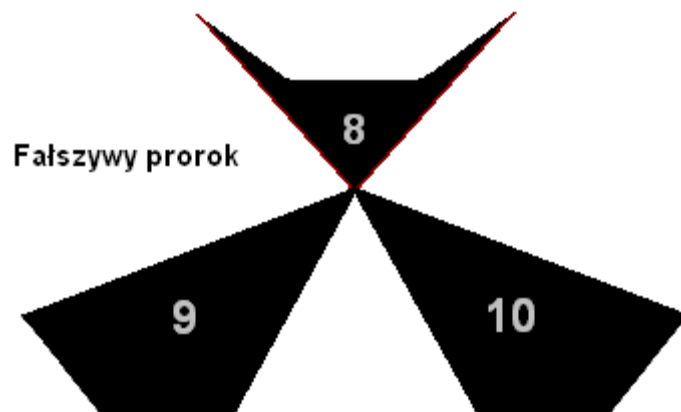
Fałszywy prorok

Produktem królestwa zła zrodzonym przez "Wielką Nierządnicę" będzie fałszywy prorok, o którym pisze św. Jan jako o bestii wychodzącej z ziemi: *"Potem ujrzałem inną Bestię, wychodzącą z ziemi: miała dwa rogi podobne do rogów Baranka, a mówiła jak Smok. I całą władzę pierwszej Bestii przed nią wykonuje, i sprawia, że ziemia i jej mieszkańcy oddają pokłon pierwszej Bestii, której rana śmiertelna została uleczona"* (Apokalipsa 13:11,12). W wizji Daniela zaś fałszywy prorok ukazany jest jako o mały róg, który zajął miejsce trzech rogów czwartej bestii, która *"(...) Różniła się od wszystkich poprzednich bestii i miała dziesięć rogów. Gdy przypatrywałem się rogom, oto inny mały róg wyrósł między nimi i trzy spośród pierwszych rogów zostały przed nim wyrwane. (...) Róg ten miał oczy i usta, wypowiadające wielkie rzeczy i wydawał się większy od swoich towarzyszy Patrzałem i róg ten rozpoczął wojnę ze świętymi, i zwyciężał ich, aż przybył Przedwieczny i sąd zasiadł, a władzę dano świętym Najwyższego, i aż nadszedł czas, by święci otrzymali królestwo"* (Księga Daniela 7:7,8 oraz 7:20-22).

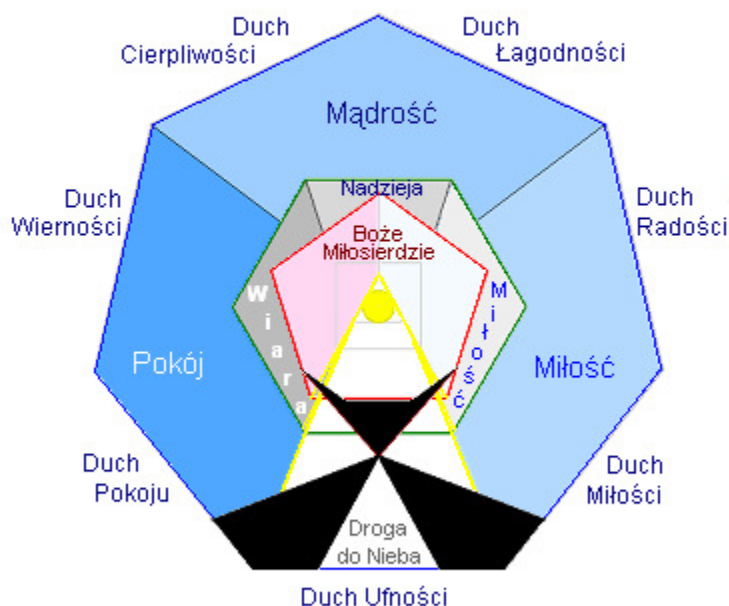
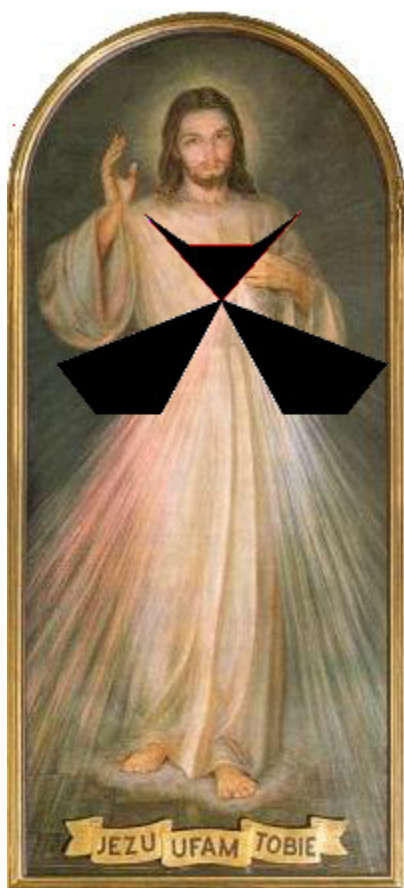
Porównując więc **bestię wychodzącą z morza** reprezentowaną przez rysunek ze strony 40 z interpretacją graficzną **smoka** ze strony 37 można przypuszczać, że mały róg który zajął miejsce 3 rogów bestii wiąże się z transformacją ogona **smoka - węża starodawnego**. Ogon węża to koniec węża i koniec jego zwodzających ruchów. Fałszywy prorok - zwodziciel, sygnalizuje koniec działania **węża starodawnego** na Ziemi. Ogon **węża starodawnego** był też ostatnią jego częścią wychodzącą z Nieba i strącającą z niego trzecią część aniołów - *"ogon jego zmiata trzecią część gwiazd nieba: i rzucił je na ziemię"* (Apokalipsa 12:3,4). Ogon węża zwiódł wówczas trzecią część aniołów.

Czarne pola: 8, 9 i 10 reprezentują fałszywego proroka - **bestię wychodzącą z ziemi**. Pola 9 i 10 to jego dwa rogi podobne "kształtem" do rogów Baranka ale mające przeciwną do Barankowych rogów moc. Baranek ma 7 rogów (rys. na str. 15).

Fałszywy prorok sam jest rogiem bestii szkarłatnej. Jest rogiem wywyższonym (wizja Daniela), by mógł osiągnąć swoją mocą Siedmiu Duchów Boga i zamknąć drogę prowadzącą do Nieba zilustrowaną na rysunku na stronie 7.

W liście do Kościoła w Filadelfii (braterskiej miłości) Chrystus przedstawia: *"To mówi Święty, Prawdomówny, Ten, co ma klucz Dawida, Ten, co otwiera, a nikt nie zamknie, i Ten, co zamyka, a nikt nie otwiera. Znam twoje czyny. Oto postawiłem jako dar przed tobą drzwi otwarte, których nikt nie może zamknąć, bo ty chociaż moc masz znikomą, zachowałeś moje słowo i nie zaparłeś się mego imienia"* (Apokalipsa 3:7,8). Fałszywy prorok nie może otworzonych przez Chrystusa drzwi zamknąć ale będzie starał się je zablokować, a przez to stanie wówczas bezpośrednio na linii konfrontacji z Chrystusem. Św. Jan opisuje to zdarzenie w rozdziale dziewiętnastym: *"Potem ujrzałem niebo otwarte: a oto - biały koń, a Ten, co na nim siedzi, zwany Wiernym i Prawdziwym, oto sprawiedliwie sądzi i walczy. Oczy Jego jak płomień ognia, a wiele diademów na Jego głowie. Ma wypisane imię, którego nikt nie zna prócz Niego. Odziany jest w szatę we krwi skąpaną, a imię Jego nazwano: Słowo Boga. A wojska, które są w niebie, towarzyszyły Mu na białych koniach - wszyscy odziani w biały, czysty bisior. A z Jego ust wychodzi ostry miecz, by nim uderzyć narody: On paść je będzie różgą żelazną i On wyciska tłocznę wina zapalczywego gniewu Wszechmogącego Boga. A na szacie i na biodrze swym ma wypisane imię: KRÓL KRÓLÓW I PAN PANÓW. I ujrzałem innego anioła stojącego w słońcu: I zawołał on głosem donośnym do wszystkich ptaków lecących środkiem nieba: «Pójdźcie, zgromadźcie się na wielką ucztę Boga, aby pożreć trupy królów, trupy wodzów i trupy mocarzy, trupy koni i tych, co ich dosiadają, trupy wszystkich - wolnych i niewolników, małych i wielkich!». I ujrzałem Bestię i królów ziemi, i wojska ich zebrane po to, by stoczyć bój z Siedzącym na koniu i z Jego wojskiem. I pochwycono Bestię, a z nią Fałszywego Proroka, co czynił wobec niej znaki, którymi zwiódł tych, co wzięli znamię Bestii i oddawali pokłon jej obrazowi. Oboje żywcem wrzuceni zostali do ognistego jeziora, gorejącego siarką. A inni zostali zabici mieczem Siedzącego na koniu, [mieczem], który wyszedł z ust Jego. Wszystkie zaś ptaki najadły się ciał ich do syta"* (Apokalipsa 19:11-21).

Dwie Niewiasty

Pierwsza Niewiasta jest przedstawiona przez św. Jan jako:

**"Niewiasta obleczone w słońce
i księżyc pod jej stopami,
a na jej głowie wieniec z gwiazd dwunastu.
A jest brzemienna.**

I woła cierpiąc bóle i męki rodzenia.

I inny znak się ukazał na niebie:

Oto wielki Smok barwy ognia,
mający siedem głów i dziesięć rogów
- a na głowach jego siedem diademów.

I ogon jego zmiata trzecią część gwiazd nieba:
i rzucił je na ziemię.

**I stanął Smok przed mającą rodzić Niewiastą,
ażeby skoro porodzi, pożreć jej dziecię.**

I porodziła Syna - Mężczyznę,
który wszystkie narody będzie paść różgą żelazną.
I zostało porwane jej Dziecię do Boga
i do Jego tronu.

(...)

**A kiedy ujrzał Smok, że został strącony na ziemię,
począł ścigać Niewiastę, która porodziła Mężczyznę.**

I dano Niewieście dwa skrzydła orła wielkiego,
by na pustynię leciała na swoje miejsce,
gdzie jest żywiona przez czas i czasy, i połowę czasu,
z dala od Węża"

Apokalipsa (12:1-14).

Druga niewiasta zaś została ukazana św. Janowi jako przeciwieństwo do pierwszej Niewiasty - Niewiasty obleczonej w słońce. Anioł mówi o niej:

"«Chodź, ukażę ci wyrok na Wielką Nierządnicę,
która siedzi nad wielu wodami,
z którą nierządu się dopuścili królowie ziemi,
a mieszkańcy ziemi się upili
winem jej nierządu».

I zaniósł mnie w stanie zachwycenia na pustynię.

I ujrzałem **Niewiastę siedzącą na Bestii szkarłatnej,**
pełnej imion bluźnierczych,
mającej siedem głów i dziesięć rogów.

A Niewiasta była odziana w purpurę i szkarłat,
cała zdobna w złoto, drogi kamień i perły,
miała w swej ręce złoty puchar pełen obrzydliwości
i brudów swego nierządu.

A na jej czole wypisane imię - tajemnica:

"Wielki Babilon.

Macierz nierządnic i obrzydliwości ziemi".

I ujrzałem Niewiastę pijaną krwią świętych i krwią świadków Jezusa,
a widząc ją bardzo się zdumiałem.

(..)

**«Wody, które widziałeś,
gdzie Nierządnica ma siedzibę,
to są ludy i tłumy,
narody i języki.**

*A dziesięć rogów, które widziałeś,
i Bestia -
ci nienawidzić będą Nierządnicy
i sprawią, że będzie spustoszona i naga,
i będą jedli jej ciało,
i spalą ją ogniem,
bo Bóg natchnął ich serca, aby wykonali Jego zamysł,
i to jeden zamysł wykonali -
i dali Bestii królewską swą władzę,
aż Boże słowa się spełnią.*

*A Niewiasta, którą widziałeś, jest to Wielkie Miasto,
mające władzę królewską nad królami ziemi»"*
(Apokalipsa 17:1-18).

Pierwsza Niewiasta - obleczona w słońce rodzi Dobro. Niewiasta "porodziła Syna - Mężczyznę, który wszystkie narody będzie pałł różgą żelazną". Zły zdaje sobie sprawę z tego, że "został strącony na ziemię", która została przeznaczona na królestwo dla Dziecięcia tej obleczonej w słońce Niewiasty. Poddaństwo Dobru jest jednak dla zła niemożliwe gdyż oznaczałoby, że zło ma rodzić owoce dobra. Siły zła chcą więc "pożreć jej dziecię", a Ją samą zniszczyć by czasem ponownie nie porodziła Syna, któremu ziemia jest oddana, ale nie dysponują wystarczającą mocą by tego dokonać. Powstaje więc plan walki z "Niewiastą i z jej potomstwem", plan niszczenia królestwa Jej Syna, by człowiek przestał ufać Dobremu i wyrzekł się Syna, a Syn wówczas zrzekłby się królestwa bo byłoby to wówczas królestwo zła. Ufność Bogu jest więc w pierwszej linii uczuć, które generują pragnienie Dobra. Ufność Bogu staje się więc dla zła pierwszą linią frontu walki z Dobrym. Ufność jednak dla sił zła to uczucie niedostępne. Zło wie, że coś takiego jak ufność w przestrzeni ducha istnieje jednak zło nie może tego uczucia doświadczyć. Ufność dla zła jest więc "niewidoczna" i zło ma trudność w zlokalizowaniu ufności. Zły jednak doskonale wie co to jest wolność i wierność. Bez danej mu wolności nie mógłby przecież działać z zachowaniem wierności swoim zasadom będących w sprzeczności ze sprawiedliwością. Wolność i Wierność to dwa promienie oświetlające drogę do Nieba (rys. "etap 1" na str. 6). Zły tę drogę poznał, lecz w przeciwnym kierunku, bo został z Nieba "strącony na ziemię". Został strącony, odbił się od "ściany ufności" Niewiasty i Jej Syna, stracił orientację i wpadł do **morza**, z którego następnie wychodzi na **ziemię** przyjmując formę bestii działającej w trzech różnych kierunkach pod postaciami trzech zwierząt. Działanie zwierząt pozwala bestii odnaleźć "ścianę ufności" i drogę, po której podąża człowiek w stronę Boga. Na drodze tej bestia rodzi Niewiastę - "**Macierz nierządnic i obrzydliwości ziemi**". Przepych i bogactwo tej Niewiasty "odzianej w purpurę i szkarłat, zdobionej w złoto, drogi kamień i perły" zwodzi "ludy i tłumy, narody i języki". Nierządnica ta obejmie "władzę królewską nad królami ziemi". Bestia posłuży się nierządnicą i sprawi, że ta zrodzi **bestię wychodzącą z ziemi** - człowieka - fałszywego proroka. Kreatura ta w ciele człowieka doświadczy uczucia ufności i dzięki niemu scali wszystkie ludzkie systemy społeczno-polityczne w jedno królestwo "(...) które będzie na ziemi, różne od wszystkich królestw; pochłonie ono całą ziemię, podepcie ją i zetrze" (Księga Daniela 7:23). W pierwszej kolejności zetrze Niewiastę - "**Macierz nierządnic i obrzydliwości ziemi**" i sprawi, "że będzie spustoszona i naga, i będą jedli jej ciało, i spalą ją ogniem". Pobudzi przez to ludzką ufność do siebie zakładając maskę dobrego. Następnie dwoma swoimi rogami "podobnymi do rogów Baranka" obejmie ludzką ufność i zasłoni Boga. Przypuszczam, że te dwa rogi to próżna radość i umiejętność posługiwania się kłamstwem. Fałszywy prorok stworzy wizję szczęścia, wizję próżną i ułomną, bo bez Boga.

Transformacja mocy zła

Poniższe zestawienie rysunków ukazuje transformację smoka na bestię, bestię na zwierzęta, zwierzęta na bestię, która niesie wielką nierządnicę i rodzi fałszywego proroka.

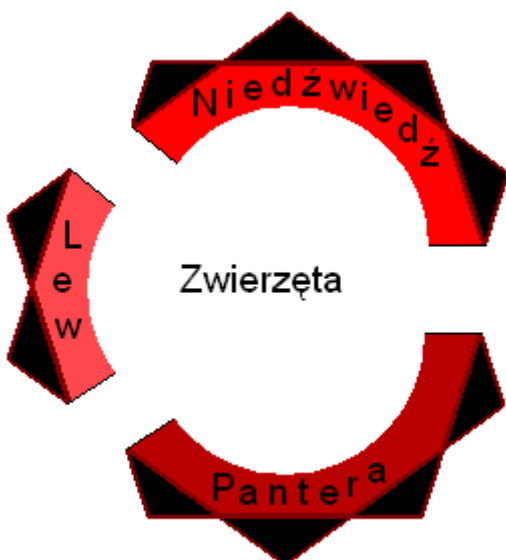

"Oto wielki **Smok barwy ognia, mający siedem głów i dziesięć rogów - a na głowach jego siedem diademów. I ogon jego zmiata trzecią część gwiazd nieba: i rzucił je na ziemię**"
(Apokalipsa 12:3,4).

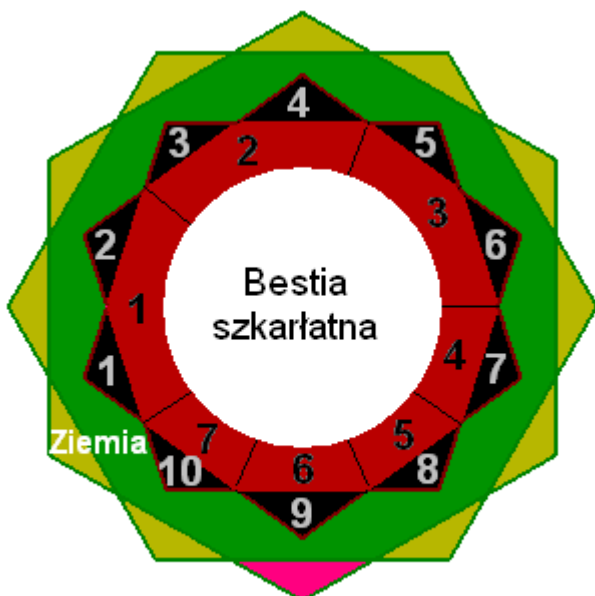

"I ujrzałem **Bestię wychodzącą z morza, mającą dziesięć rogów i siedem głów, a na rogach jej dziesięć diademów, a na jej głowach imiona bluźniercze**

Bestia, którą widziałem, podobna była do **pantery**, łapy jej - jakby **niedźwiedzia**, paszcza jej - jakby paszcza **lwa**. A Smok dał jej swą moc, swój tron i wielką władzę" (Apokalipsa 13:1,2).

"(...) ogromne bestie wyszły z morza, a jedna różniła się od drugiej. Pierwsza podobna była do **lwa** i miała skrzydła orle. Patrzałem, a oto wyrwano jej skrzydła, ją zaś samą uniesiono w górę i postawiono jak człowieka na dwu nogach, dając jej ludzkie serce. A oto druga bestia, zupełnie inna, podobna do **niedźwiedzia**, z jednej strony podparta, a trzy żebra miała w paszczy między zębami. Mówiono do niej: "Podnieś się! Pożeraj wiele mięsa!" Potem patrzałem, a oto inna [bestia] podobna do **pantery**, mająca na swym grzbiecie cztery ptasie skrzydła. Bestia ta miała **cztery głowy**; jej to powierzono władzę." (Księga Daniela 7:3-7)

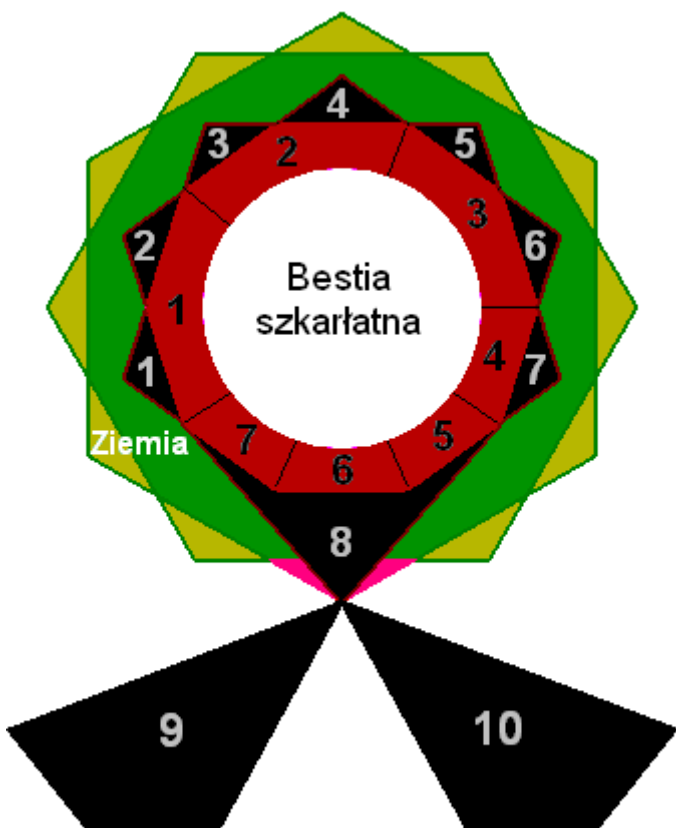

Wielka nierządnica

"I ujrzałem Niewiastę siedzącą na Bestii szkarłatnej, pełnej imion bluźnierczych, mającej **siedem głów i dziesięć rogów**. A Niewiasta była odziana w purpurę i szkarłat, cała zdobna w złoto, drogi kamień i perły, miała w swej ręce złoty puchar pełen obrzydliwości i brudów swego nierządu. A na jej czole wypisane imię - tajemnica: "Wielki Babilon. Macierz nierządnic i obrzydliwości ziemi" (Apokalipsa 17:3-5).

"(...) «Wody, które widziałeś, gdzie Nierządnica ma siedzibę, to są ludy i tłumy, narody i języki" (Apokalipsa 17:15).

"(...) oto **czwarta bestia**, okropna i przerażająca, o nadzwyczajnej sile. Miała wielkie zęby z żelaza <i miedziane pazury>; pożerała i kruszyła, deptąc nogami to, co pozostawało. Różniła się od wszystkich poprzednich bestii i miała **dziesięć rogów**. (...) Czwarta bestia - to czwarte królestwo, które będzie na ziemi, różne od wszystkich królestw; pochłonie ono całą ziemię, podepce ją i zetrze. Dziesięć zaś rogów - z tego królestwa powstanie dziesięciu królów, po nich zaś inny powstanie, odmienny od poprzednich, i obali trzech królów. Będzie wypowiadał słowa przeciw Najwyższemu i wytracał świętych Najwyższego, będzie zamierzał zmienić czasy i Prawo, a [święci] będą wydani w jego ręce aż do czasu, czasów i połowy czasu" (Księga Daniela 7:7 oraz 7:23-25).

Bestia wychodząca z ziemi - falszywy prorok

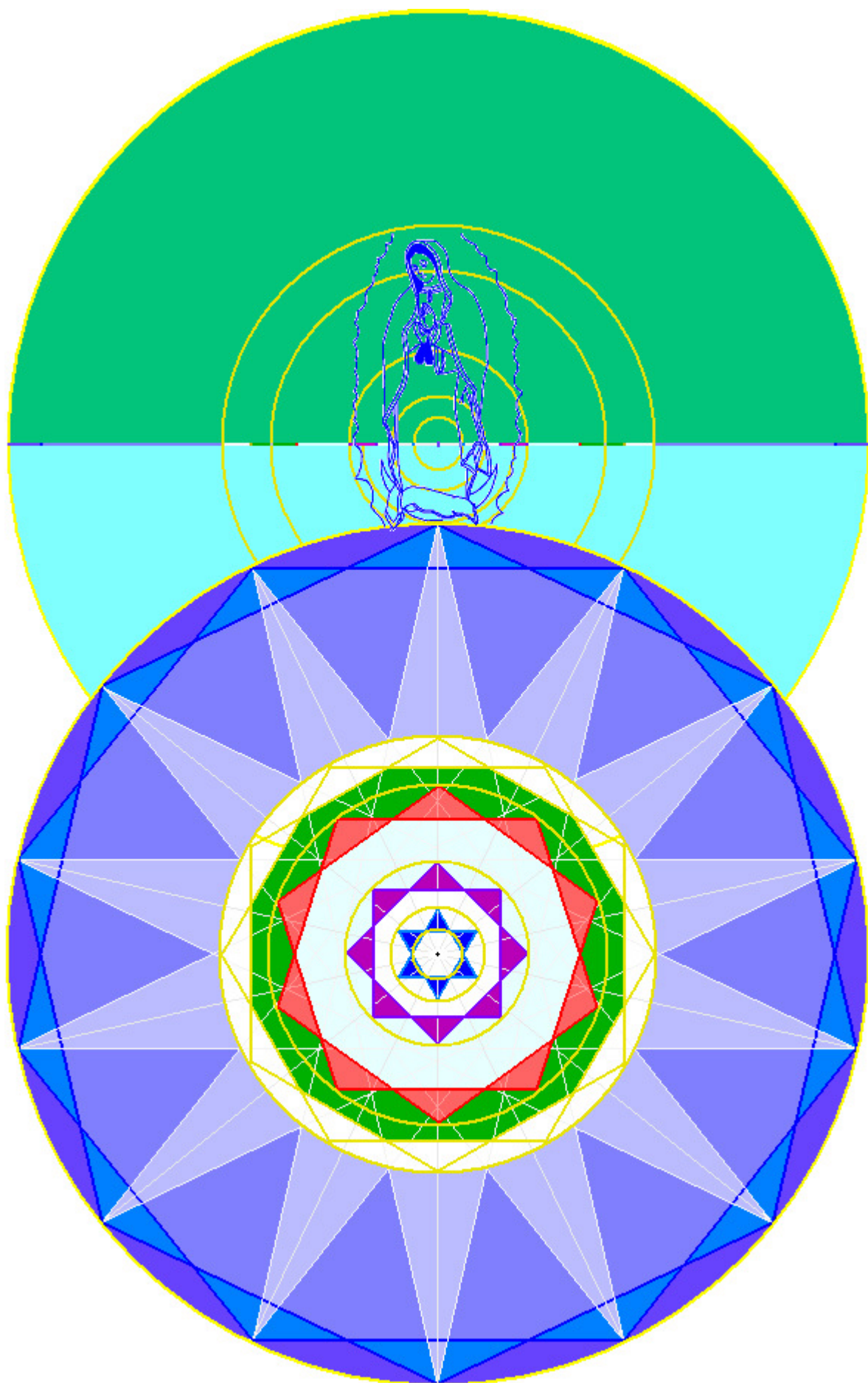
"(...) **Gdy przypatrywałem się rogom, oto inny mały róg wyrósł między nimi i trzy spośród pierwszych rogów zostały przed nim wyrwane**. Miał on oczy podobne do ludzkich oczu i usta, które mówiły wielkie rzeczy (...) i **wydawał się większy od swoich towarzyszy**. Patrzałem i róg ten rozpoczął wojnę ze świętymi, i zwyciężał ich, aż przybył Przedwieczny i sąd zasiadł, a władzę dano świętym Najwyższego, i aż nadszedł czas, by święci otrzymali królestwo" (Księga Daniela 7:8 oraz 7:20-22).

"(...) **ujrzałem inną Bestię, wychodzącą z ziemi: miała dwa rogi podobne do rogów Baranka, a mówiła jak Smok**. I całą władzę pierwszej Bestii przed nią wykonuje, i sprawia, że ziemia i jej mieszkańcy oddają pokłon pierwszej Bestii, której rana śmiertelna została uleczone" (Apokalipsa 13:11,12).

Zakończenie

Prezentowane w tej pracy rozważania miały na celu ukazanie geometrycznych interpretacji informacji zawartych w tekście Apokalipsy św. Jana. Odbicie tekstu słownego, które występuje w przedstawionych relacjach geometrycznych związanych z prawdą relacji matematycznych wskazuje na logiczny szkielet informacji, która ma się spełnić. Spełnienie to nie nastąpi więc na drodze przypadku, bo może kiedyś tak się stanie, ale wynika z zamysłu Tego który jest drogą, prawdą i życiem wiecznym, do którego człowiek jest powołany. Słowo reprezentujące właściwość sądu jest więc w tym modelu w relacji z geometrią, która reprezentuje właściwość rzeczy, a obie są w relacji z wydarzeniami, które wynikają z działania Woli i Intelaktu i mają nastąpić, a więc reprezentują właściwość Ducha.

Przedstawione rozumowanie oparte jest na przekonaniu, że stałe matematyczne wyrażają jakościowe i ilościowe właściwości przestrzeni logicznej, która może być rozpoznana przez intelekt, a relacje między jej elementami mogą być ocenione w kategoriach prawdy lub fałszu. Zakładam przy tym, że dla każdej prawdy należącej do zbioru tych ocen można znaleźć jej obraz lub ślad przy udziale innych prawd należących do tego zbioru, gdyż prawdy wskazują na siebie i istnieją między nimi logiczne zależności. Powiązanie przez intelekt stałych matematycznych z figurami geometrycznymi kreuje przestrzeń, w której pojawiają się elementy nowego rodzaju, które mogą być użyteczne lub nieużyteczne. Poruszenie tych elementów generuje zmiany ich położeń względem siebie oraz nowe ilościowe i jakościowe oddziaływania między nimi, które z kolei można ocenić w kategoriach dobra lub zła. Oceny te rozszerzają zbiór prawd. Śladu wskazującego na prawidłowość takiego toku rozumowania dopatruję się w opisie stworzenia świata przez Boga. Opis ten zamieszczony jest na samym początku Biblii w Księdze Rodzaju (1:1-31). Nawiązując do tego opisu można stwierdzić, że świat był stwarzany etapami. W kolejnych etapach powstawały nowe elementy użyteczne. Ich działanie było obserwowane i akceptowane przez Boga - *"Bóg widział, że były dobre"*. W ostatnim szóstym etapie Bóg stworzył człowieka, *"na swój obraz, na obraz Boży go stworzył: stworzył mężczyznę i niewiastę. Po czym Bóg im błogosławił, mówiąc do nich: Bądźcie płodni i rozmnażajcie się, abyście zaludnili ziemię i uczynili ją sobie poddaną; (...) A Bóg widział, że wszystko, co uczynił, było bardzo dobre"*. Człowiek więc jest obrazem Boga. Jak wiemy między obrazem, a rzeczywistą osobą, którą obraz przedstawia istnieje zasadnicza różnica polegająca na odmienności materiału z którego jest zbudowany obraz w porównaniu do materii, która tworzy osobę. Bóg obdarzył swój obraz głębią, w którą wpisał wytrwałość i wolność, co wyraził w swoim błogosławieństwie *"rozmnażajcie się, abyście zaludnili ziemię i uczynili ją sobie poddaną"*. Wytrwałość i wolność usprawiedliwiają więc ludzkie działanie ale jest jeszcze jeden element w głębi Bożego obrazu, o którym Bóg wówczas błogosławiąc ludziom nie wspomniał, bo pierwsi ludzie wówczas bez doświadczenia życia i relacji społecznych by tego nie zrozumieli. Element ten został zaznaczony później w Bożym przykazaniu - *"nie mów fałszywego świadectwa przeciw bliźniemu swemu"*, a w swym całym blasku został ukazany dopiero przez Chrystusa. Tym elementem jest prawda. Prawda, którą ukazał Chrystus odkupiła człowieka. Prawda jest kolejnym elementem, który usprawiedliwia człowieka jednak człowiek często uważa, że bardziej użytecznym od prawdy dla niego elementem w procesie *"czynienia ziemi sobie poddanej"* jest kłamstwo. Takie zachowanie człowieka Bóg obserwuje jednak nie może zaakceptować. Powoduje to, że los człowieka zostaje skierowany w stronę wydarzeń objawionych św. Janowi w apokaliptycznych wizjach. Gdzie jest więc ratunek i co może pomóc? Podstawową pomocą jest Eucharystia - komunie z Bogiem. Ratunku zaś należy szukać na duchowej **pustyni**, na której ludzka dusza oświeclana jest promieniami Siedmiu Duchów Boga. Przedstawione w tej pracy rozważania jak również te, które zamieściłem w pracy *"Ziarno Naszego Dobra"* ukazują jak ważne jest dla człowieka Boże światło. [Człowiek oddający się w objęcia Siedmiu Duchów Boga i przyjmujący Ciało Boże jest dzieckiem Bożym, jest człowiekiem błogosławionym.](#) Uważam, że jest to bardzo istotny wniosek, który wyłania się z przedstawionych rozważań. Siedem Duchów Bożych, w czasie licznych życiowych prób, trudów i ataków zła pomaga podtrzymać blask Bożego światła wnikającego do ludzkiej duszy przez okno Wiary-Nadziei-Miłości. Światło to pobudza serce do czynienia dobra bez względu na okoliczności, a rozum do życia w prawdzie, a przez to utwierdza człowieka w czuwaniu - na ponowne przyjście Jezusa Chrystusa.

Uzupełnienie - lista słów języka matematyczno-symbolicznego

Poniżej przedstawiam opisane w pracy "Ziarno Naszego Dobra" słowa języka matematyczno-symbolicznego w kolejności narastającej wartości liczbowej. W ramkach podane są granice obszaru działania. Można zauważyć, że obszary działania niektórych słów związanych z dobrem posiadają część wspólną z obszarami działania sąsiadujących do nich słów związanych ze złem np. Duch Prawdy i duch kłamstwa. Dobro i zło ścierają się w tych obszarach - "polach walki".

i [$\sqrt{-1}$, **zamysł, pragnienie słowa, niewypowiedziane słowo, tajemnica**]

1 [1, **Słowo Boże, prawda**]

0.9983	1.0017
--------	--------

k [1.0179941658, **kłamstwo**]

1.0163	1.0197
--------	--------

V_z [1.2771864934, **"ziarno dobra"- naczynie Boże - arka ludzkiej duszy**]

1.2751	1.2793
--------	--------

$\alpha\Omega$ [1.2775087839, **dobro**]

1.2754	1.2796
--------	--------

Y [1.3002579341, **pycha**]

1.2981	1.3024
--------	--------

$\sqrt{2}$ [1.4142135624, **Duch Prawdy i pragnienie Świątości**]

1.4119	1.4166
--------	--------

ψ [1.4166695505, **duch kłamstwa**]

1.4143	1.4190
--------	--------

♥ [1.4642962079, **miłość**]

1.4619	1.4667
--------	--------

ϕ [1.6180339887, **wola Boża, a także wola człowieka świętego**]

1.6153	1.6207
--------	--------

$\sqrt{3}$ [1.7320508076, **Ojciec oraz pragnienie Trójcy Świętej**]

1.7292	1.7349
--------	--------

W [1.8302720819, **wiara**]

1.8272	1.8333
--------	--------

2 [2, **Duch Święty**]

1.9967	2.0033
--------	--------

β [2.0069526154, **duch zła**]

2.0036	2.0103
--------	--------

$\sqrt{5}$ [2.2360679775, **Boże Ciało, Ofiara-Eucharystia, pragnienie Syna, ciało**]

2.2323	2.2398
--------	--------

S [2.4142135624, **sumienie**]

2.4102	2.4182
--------	--------

N [2.4242560254, **nadzieja**]

2.4202	2.4283
--------	--------

α [2.5029078751, **miłosierdzie Boże**]

2.4987	2.5071
--------	--------

n [2.5497626694, **nienawiść**]

2.5455	2.5540
--------	--------

e [2.7182818285, **życie**]

2.7138	2.7228
--------	--------

3 [3, **Trójca Święta, oznacza również Wiarę- Nadzieję- Miłość (W-N-M)**]

2.9950	3.0050
--------	--------

Z [3.0054125390, **życie wieczne**]

3.0004	3.0104
--------	--------

π [3.1415926536, **przestrzeń**]

3.1364	3.1468
--------	--------

$\sqrt{p}$ [3.1677694165, **demon**]

3.1625	3.1730
--------	--------

† [3.5055573970, **Odkupienie przez Krzyż Chrystusa**]

3.4997	3.5114
--------	--------

U [3.6055512755, **ufność**]

3.5995	3.6116
--------	--------

4 [4, **ludzkie chęci działania oraz uczynki dobra**]

3.9933	4.0067
--------	--------

P [4.0001444836, **pokój**] 3.9935 4.0068
ns [4.6501233319, **niesprawiedliwość**] 4.6424 4.6579
δ [4.6692016091, **sprawiedliwość, podział Boży, nowy stan równowagi**] 4.6614 4.6770
5 [5, **Syn Człowieczy - Jezus jak również Matka Boża lub człowiek**] 4.9917 5.0083
 [5.7188243152, **światło chwały Bożej**] 5.7093 5.7283
Md [6.4971527401, **modlitwa**] 6.4863 6.5080
σ [6.5012896705, **szatan**] 6.4905 6.5121
L [6.5029078751, **łaska Boża**] 6.4921 6.5137
7 [7, **Siedem Duchów Bożych**] 6.9883 7.0117
d [7.0833477524, **siedem demonów**] 7.0716 7.0951
8 [8, **duchowe cechy człowieka potrzebne w budowie dobra**] 7.9867 8.0133
M [8.0300069860, **mądrość**] 8.0166 8.0434
E [8.0901699437, **wolność**] 8.0767 8.1036
9 [9, **szczyty ludzkiego dobra**] 8.9850 9.0150
10 [10, **przykazania Boże**] 9.9834 10.0167
p [10.0347630762, **pokusa, nakłanianie do omijania przykazań Bożych**] 10.0181 10.0515
12 [12, **fundamentalne wartości, składniki lub wymiary**] 11.980 12.020
13 [13, **moralność lub pokorność wobec Stwórcy**] 12.978 13.022
nm [13.0477803077, **niemoralność, zgorszenie**] 13.026 13.070
15 [15, **łączniki miłości**] 14.975 15.025
21 [21, **świadomość**] 20.965 21.035
g [25.8069758011, **grzech**] 25.764 25.850
33.3 [33.3, **królestwo Boże na Ziemi, pokonanie mocy zła, zbawienie**] 33.245 33.355
kz [33.3262596375, **królestwo zła na Ziemi, dominacja zła**] 33.271 33.382
40 [40, **czas oczekiwania lub wytrwałość**] 39.933 40.067
70 [70, **pokuta, przebaczenie, pojednanie**] 69.883 70.117
153 [153, **dobro darów Bożych**] 152.75 153.25
666 [666, **zło**] 664.89 667.11
1000 [1000, **radość**] 998.34 1001.67
144000 [144000, **powołanie lub przyzwolenie do działania**] 143760 144240
∞ [∞, **wieczność**]

STARY TESTAMENT

Księga Daniela 7:1-28

Wizja czterech bestii

7 **1** W pierwszym roku [panowania] króla babilońskiego Baltazara miał Daniel sen i zaniepokoiły go widziadła jego głowy na jego łożu. Następnie spisał on sen o następującej treści

2 Daniel więc powiedział: «Ujrzałem swoją wizję w nocy. Oto cztery wichry nieba wzburzyły wielkie morze.

3 Cztery ogromne bestie wyszły z morza, a jedna różniła się od drugiej.

4 Pierwsza podobna była do lwa i miała skrzydła orle. Patrzałem, a oto wyrwano jej skrzydła, ją zaś samą uniesiono w górę i postawiono jak człowieka na dwu nogach, dając jej ludzkie serce.

5 A oto druga bestia, zupełnie inna, podobna do niedźwiedzia, z jednej strony podparta, a trzy żebra miała w paszczy między zębami. Mówiono do niej: "Podnieś się! Pożeraj wiele mięsa!"

6 Potem patrzałem, a oto inna [bestia] podobna do pantery, mająca na swym grzbiecie cztery ptasie skrzydła. Bestia ta miała cztery głowy; jej to powierzono władzę.

7 Następnie patrzałem i ujrzałem w nocnych widzeniach: a oto czwarta bestia, okropna i przerażająca, o nadzwyczajnej sile. Miała wielkie zęby z żelaza <i miedziane pazury>; pożerała i kruszyła, deptąc nogami to, co pozostawało. Różniła się od wszystkich poprzednich bestii i miała dziesięć rogów.

8 Gdy przypatrywałem się rogom, oto inny mały róg wyrósł między nimi i trzy spośród pierwszych rogów zostały przed nim wyrwane. Miał on oczy podobne do ludzkich oczu i usta, które mówiły wielkie rzeczy.

Wizja Syna Człowieczego

9 Patrzałem,
aż postawiono trony,
a Przedwieczny zajął miejsce.
Szata Jego była biała jak śnieg,
a włosy Jego głowy jakby z czystej wełny.
Tron Jego był z ognistych płomieni,
jego koła - płonący ogień.

10 Strumień ognia się rozlewał
i wypływał od Niego.
Tysiąc tysięcy służyło Mu,
a dziesięć tysięcy po dziesięć tysięcy
stało przed Nim.
Sąd zasiadł
i otwarto księgi.

11 Z powodu gwaru wielkich słów, jakie wypowiadał róg, patrzałem, aż zabito bestię; ciało jej uległo zniszczeniu i wydano je na spalenie.

12 Także innym bestiom odebrano władzę, ale ustalono okres trwania ich życia co do czasu i godziny.

13 Patrzałem w nocnych widzeniach:
a oto na obłokach nieba przybywa
jakby Syn Człowieczy.

Podchodzi do Przedwiecznego
i wprowadzają Go przed Niego.

14 Powierzono Mu panowanie,
chwałę i władzę królewską,
a służyły Mu wszystkie narody, ludy i języki.
Panowanie Jego jest wiecznym panowaniem,
które nie przeminie,
a Jego królestwo nie ulegnie zagładzie.

Cztery królestwa

15 Ja, Daniel, popadłem z tego powodu w niepokój ducha, a widzenia mojej głowy przeraziły mnie.

16 Zbliżyłem się do jednego ze stojących i zapytałem o właściwe znaczenie tego wszystkiego.
On zaś odpowiedział i wyjaśnił znaczenie rzeczy.

17 "Te wielkie bestie w liczbie czterech - to czterech królów, którzy powstaną z ziemi.

18 Królestwo jednak otrzymają święci Najwyższego, i będą posiadać królestwo na zawsze i na wieki wieków".

19 Potem chciałem się upewnić co do czwartej bestii, odmiennej od pozostałych i nader strasznej, która miała zęby z żelaza i miedziane pazury, a pożerała, kruszyła i deptała nogami resztę;

20 oraz co do dziesięciu rogów na jej głowie, i co do innego, przed którym, gdy wyrósł, upadły trzy tamte. Róg ten miał oczy i usta, wypowiadające wielkie rzeczy, i wydawał się większy od swoich towarzyszy.

21 Patrzałem i róg ten rozpoczął wojnę ze świętymi, i zwyciężał ich,

22 aż przybył Przedwieczny i sąd zasiadł, a władzę dano świętym Najwyższego, i aż nadszedł czas, by święci otrzymali królestwo.

23 Powiedział tak:

"Czwarta bestia -

to czwarte królestwo, które będzie na ziemi,
różne od wszystkich królestw;
pochłonie ono całą ziemię,
podepce ją i zetrze.

24 Dziesięć zaś rogów -

z tego królestwa powstanie dziesięciu królów,
po nich zaś inny powstanie,
odmienny od poprzednich,
i obali trzech królów.

25 Będzie wypowiadał słowa przeciw Najwyższemu
i wytracał świętych Najwyższego,
będzie zamierzał zmienić
czasy i Prawo,

a [święci] będą wydani w jego ręce
aż do czasu, czasów i połowy czasu.

26 Wtedy odbędzie się sąd i odbiorą mu władzę,
by go zniszczyć i zniweczyć doszczętnie.

27 A panowanie i władzę,

i wielkość królestw

pod całym niebem

otrzyma lud święty Najwyższego.

Królestwo Jego będzie wiecznym królestwem;

będą Mu służyły wszystkie moce

i będą Mu uległe".

28 Dotąd opis zdarzenia. Moje myśli przeraziły bardzo mnie, Daniela; zmieniłem się na twarzy,
lecz zachowałem wydarzenie w sercu.

NOWY TESTAMENT

Apokalipsa św. Jana

PROLOG

- 1** 1 Objawienie Jezusa Chrystusa,
które dał Mu Bóg,
aby ukazać swym sługom, co musi stać się niebawem,
a On wysławszy swojego anioła
oznajmił przez niego za pomocą znaków
słudze swojemu Janowi.
- 2** Ten poświadcza, że słowem Bożym
i świadectwem Jezusa Chrystusa
jest wszystko, co widział.
- 3** Błogosławiony, który odczytuje, i którzy słuchają słów Proroctwa,
a strzegą tego, co w nim napisane,
bo chwila jest bliska.

LISTY "DO SIEDMIU KOŚCIOŁÓW, KTÓRE SĄ W AZJI"

Adres

- 4** Jan do siedmiu Kościołów, które są w Azji:
Łaska wam i pokój
od Tego, Który jest, i Który był i Który przychodzi,
i od Siedmiu Duchów, które są przed Jego tronem,
5 i od Jezusa Chrystusa, Świadka Wiernego,
Pierworodnego umarłych
i Władcy królów ziemi.
Temu, który nas miłuje
i który przez swą krew uwolnił nas od naszych grzechów,
6 i uczynił nas królestwem - kapłanami dla Boga i Ojca swojego,
Jemu chwała i moc na wieki wieków! Amen.
- 7** Oto nadchodzi z obłokami,
i ujrzy Go wszelkie oko i wszyscy, którzy Go przebili.
I będą Go opłakiwać wszystkie pokolenia ziemi.
Tak: Amen.
- 8** Jam jest Alfa i Omega, mówi Pan Bóg,
Który jest, Który był i Który przychodzi,
Wszechmogący.

Widzenie wstępne

- 9** Ja, Jan, wasz brat
i współuczestnik w ucisku i królestwie, i wytrwałości w Jezusie,
byłem na wyspie, zwanej Patmos,
z powodu słowa Bożego i świadectwa Jezusa.
- 10** Doznałem zachwycenia w dzień Pański
i posłyszałem za sobą potężny głos
jak gdyby trąby
- 11** mówiącej:
«Co widzisz, napisz w księdze

i poślij siedmiu Kościołom:
do Efezu, Smyrny, Pergamonu, Tiatyry, Sardów, Filadelfii i Laodycei».

12 I obróciłem się, by widzieć, co za głos do mnie mówił;
a obróciwszy się, ujrzałem siedem złotych świeczników,

13 i pośród świeczników kogoś podobnego do Syna Człowieczego,
obleczonego [w szatę] do stóp
i przepasanego na piersiach złotym pasem.

14 Głowa Jego i włosy - białe jak biała wełna, jak śnieg,
a oczy Jego jak płomień ognia.

15 Stopy Jego podobne do drogocennego metalu,
jak gdyby w piecu rozżarzonego,
a głos Jego jak głos wielu wód.

16 W prawej swej ręce miał siedem gwiazd
i z Jego ust wychodził miecz obosieczny, ostry.
A Jego wygląd - jak słońce, kiedy jaśnieje w swej mocy.

17 Kiedym Go ujrzał,
do stóp Jego upadłem jak martwy,
a On położył na mnie prawą rękę, mówiąc:
«Przestań się lękać!

Jam jest Pierwszy i Ostatni

18 i żyjący.

Byłem umarły, a oto jestem żyjący na wieki wieków
i mam klucze śmierci i Otchłani.

19 Napisz więc to, co widziałeś,
i to, co jest, i to, co potem musi się stać.

20 Co do tajemnicy siedmiu gwiazd, które ujrzałeś w mojej prawej ręce,
i co do siedmiu złotych świeczników:
siedem gwiazd - to są Aniołowie siedmiu Kościołów,
a siedem świeczników - to jest siedem Kościołów.

List do Kościoła w Efezie

2 **1** Aniołowi Kościoła w Efezie napisz:

To mówi Ten, który trzyma w prawej ręce siedem gwiazd,
Ten, który się przechadza wśród siedmiu złotych świeczników:

2 Znam twoje czyny: trud i twoją wytrwałość,
i to że złych nie możesz znieść,
i że próbie poddałeś tych, którzy zwą samych siebie apostołami, a nimi nie są,
i żeś ich znalazł kłamcami.

3 Ty masz wytrwałość:
i zniosłeś cierpienie dla imienia mego -
niezmordowany.

4 Ale mam przeciw tobie to, że odstąpiłeś od twojej pierwotnej miłości.

5 Pamiętaj więc, skąd spadłeś,
i nawróć się,
i pierwsze czyny podejmij!
Jeśli zaś nie - przyjdę do ciebie
i ruszę świecznik twój z jego miejsca,
jeśli się nie nawrócisz.

6 Ale masz tę [zaletę], że nienawidzisz czynów nikolaitów,
których to czynów i Ja nienawidzę.

7 Kto ma uszy, niechaj posłyszy, co mówi Duch do Kościołów.
Zwycięzcy dam spożyć owoc z drzewa życia, które jest w raju Boga.

List do Kościoła w Smyrnie

8 Aniołowi Kościoła w Smyrnie napisz:

To mówi Pierwszy i Ostatni,
który był martwy, a ożył:

9 Znam twój ucisk i ubóstwo -

ale ty jesteś bogaty -

i [znam] obelgę wyrządzoną przez tych, co samych siebie zowią Żydami,
a nie są nimi, lecz synagogą szatana.

10 Przestań się lękać tego, co będziesz cierpiał.

Oto diabeł ma niektórych spośród was wtrącić do więzienia,

abyście próbie zostali poddani,

a znosić będziecie ucisk przez dziesięć dni.

Bądź wierny aż do śmierci,

a dam ci wieniec życia.

11 Kto ma uszy, niechaj posłyszy, co mówi Duch do Kościołów.

Zwycięzcy śmierć druga na pewno nie wyrządzi szkody.

List do Kościoła w Pergamonie

12 Aniołowi Kościoła w Pergamonie napisz:

To mówi Ten, który ma miecz obosieczny, ostry.

13 Wiem, gdzie mieszkasz: tam, gdzie jest tron szatana,

a trzymasz się mego imienia

i wiary mojej się nie zaparłeś,

nawet we dni Antypasa, wiernego świadka mojego,

który został zabity u was, tam gdzie mieszka szatan.

14 Ale mam nieco przeciw tobie,

bo masz tam takich, co się trzymają nauki Balaama,

który pouczył Balaka, jak podsunąć synom Izraela sposobność do grzechu
przez spożycie ofiar składanych bożkom i uprawianie rozpusty.

15 Tak i ty także masz takich, co się trzymają podobnie nauki nikolaitów.

16 Nawróć się zatem!

Jeśli zaś nie - przyjdę do ciebie niebawem

i będę z nimi walczył mieczem moich ust.

17 Kto ma uszy, niechaj posłyszy, co mówi Duch do Kościołów.

Zwycięzcy dam manny ukrytej

i dam mu biały kamyk,

a na kamyku wypisane imię nowe,

którego nikt nie zna oprócz tego, kto [je] otrzymuje.

List do Kościoła w Tiatyrze

18 Aniołowi Kościoła w Tiatyrze napisz:

To mówi Syn Boży:

Ten, który ma oczy jak płomień ognia,

a nogi Jego podobne są do drogocennego metalu.

19 Znam twoje czyny, miłość, wiarę, posługę i twoją wytrwałość,

i czyny twoje ostatnie liczniejsze od pierwszych,

20 ale mam przeciw tobie to,

że pozwalasz działać niewieście Jezabel,

która nazywa siebie prorokinią,

a naucza i zwodzi moje sługi, by uprawiali rozpustę

i spożywali ofiary składane bożkom.

21 Dałem jej czas, by się mogła nawrócić,
a ona nie chce się odwrócić od swojej rozpusty.

22 Oto rzucam ją na łożę boleści,
a tych, co z nią cudzołożą - w wielkie utrapienie,
jeśli od czynów jej się nie odwrócą;

23 i dzieci jej porażę śmiercią.

A wszystkie Kościoły poznają,
że Ja jestem Ten, co przenika nerki i serca;
i dam każdemu z was według waszych czynów.

24 Wam zaś, pozostałym w Tiatyrze, mówię,
wszystkim, co tej nauki nie mają, tym, co - jak mówią - nie poznali "głębin szatana":
nie nakładam na was nowego brzemienia,

25 to jednak, co macie, zatrzymajcie, aż przyjdę.

26 A zwycięzcy
i temu, co czynów mych strzeże do końca,
dam władzę nad poganami,

27 a różgą żelazną będzie ich paść:
jak naczynie gliniane będą rozbici -

28 jak i Ja to wziąłem od mojego Ojca -
i dam mu gwiazdę poranną.

29 Kto ma uszy, niechaj posłyszy, co mówi Duch do Kościołów.

List do Kościoła w Sardes

3 **1** Aniołowi Kościoła w Sardes napisz:

To mówi Ten, co ma Siedem Duchów Boga i siedem gwiazd:

Znam twoje czyny:

masz imię, [które mówi], że żyjesz,
a jesteś umarły.

2 Stań się czujnym i umocnij resztę, która miała umrzeć,
bo nie znalazłem twych czynów doskonałymi wobec mego Boga.

3 Pamiętaj więc, jak wziąłeś i usłyszałeś,
strzeż tego i nawróć się!

Jeśli więc czuwać nie będziesz, przyjdę jak złodziej,
i nie poznasz, o której godzinie przyjdę do ciebie.

4 Lecz w Sardes masz kilka osób, co swoich szat nie splamiły;
będą chodzić ze Mną w bieli, bo są godni.

5 Tak szaty białe przywdzieje zwycięzca,
i z księgi życia imienia jego nie wymażę.

I wyznam imię jego przed moim Ojcem i Jego aniołami.

6 Kto ma uszy, niechaj posłyszy, co mówi Duch do Kościołów.

List do Kościoła w Filadelfii

7 Aniołowi Kościoła w Filadelfii napisz:

To mówi Święty, Prawdomówny,

Ten, co ma klucz Dawida,

Ten, co otwiera, a nikt nie zamknie,

i Ten, co zamyka, a nikt nie otwiera.

8 Znam twoje czyny.

Oto postawiłem jako dar przed tobą drzwi otwarte,

których nikt nie może zamknąć,
bo ty chociaż moc masz znikomą,
zachowałeś moje słowo
i nie zaparłeś się mego imienia.
9 Oto Ja ci daję [ludzi] z synagogi szatana,
spośród tych, którzy mówią o sobie, że są Żydami -
a nie są nimi, lecz kłamią.
Oto sprawię, iż przyjdą i padną na twarz przed twymi stopami,
a poznają, że Ja cię umiłowałem.
10 Skoro zachowałeś nakaz mojej wytrwałości
i Ja cię zachowam od próby,
która ma nadejść na cały obszar zamieszkany,
by wypróbować mieszkańców ziemi.
11 Przyjdę niebawem:
Trzymaj, co masz,
by nikt twego wieńca nie zabrał!
12 Zwycięzcę uczynię filarem w świątyni Boga mojego
i już nie wyjdzie na zewnątrz.
I na nim imię Boga mojego napiszę
i imię miasta Boga mojego,
Nowego Jeruzalem, co z nieba zstępuje od mego Boga,
i moje nowe imię.
13 Kto ma uszy, niechaj posłyszy, co mówi Duch do Kościołów.

List do Kościoła w Laodycei

14 Aniołowi Kościoła w Laodycei napisz:
To mówi Amen,
Świadek wierny i prawdomówny,
Początek stworzenia Bożego:
15 Znam twoje czyny, że ani zimny, ani gorący nie jesteś.
Obyś był zimny albo gorący!
16 A tak, skoro jesteś letni
i ani gorący, ani zimny,
chcę cię wyrzucić z mych ust.
17 Ty bowiem mówisz: "Jestem bogaty", i "wzbogaciłem się", i "niczego mi nie potrzeba",
a nie wiesz, że to ty jesteś nieszczęsny i godzien litości,
i biedny i ślepy, i nagi.
18 Radzę ci kupić u mnie
złota w ogniu oczyszczonego,
abyś się wzbogacił,
i białe szaty, abyś się oblókł,
a nie ujawniła się haniebna twa nagość,
i balsamu do namaszczenia twych oczu,
byś widział.
19 Ja wszystkich, których kocham, karzę i ćwiczę.
Bądź więc gorliwy i nawróć się!
20 Oto stoję u drzwi i kołaczę:
jeśli kto posłyszy mój głos i drzwi otworzy,
wejdę do niego i będę z nim wieczerzał,
a on ze Mną.
21 Zwycięzcy dam zasiąść ze Mną na moim tronie,
jak i Ja zwyciężyłem i zasiadłem z moim Ojcem na Jego tronie.
22 Kto ma uszy, niechaj posłyszy, co mówi Duch do Kościołów».

WIZJE PROROCZE: SIEDEM PIECZĘCI, SIEDEM TRĄB I SIEDEM CZASZ JAKO ZWIASTUNY WIELKIEGO DNIA GNIEWU BOŻEGO

LOSY CAŁEJ LUDZKOŚCI

Bóg wręcza Barankowi księgę przeznaczeń

4 **1** Potem ujrzałem:

Oto drzwi otwarte w niebie,
a głos, ów pierwszy, jaki usłyszałem,
jak gdyby trąby mówiącej ze mną, powiedział:
«Wstąp tutaj, a to ci ukażę, co potem musi się stać».

2 Doznałem natychmiast zachwycenia:

A oto w niebie stał tron
i na tronie [ktoś] zasiadał.

3 A Zasiadający był podobny z wyglądu do jaspisu i do krwawnika,
a tęczą dokoła tronu - podobną z wyglądu do szmaragdu.

4 Dokoła tronu - dwadzieścia cztery trony,
a na tronach dwudziestu czterech siedzących Starców,
odzianych w białe szaty,
a na ich głowach złote wieńce.

5 A z tronu wychodzą błyskawice i głosy, i gromy,
i płonie przed tronem siedem lamp ognistych,
które są siedmiu Duchami Boga.

6 Przed tronem - niby szklane morze podobne do kryształu,
a w środku tronu i dokoła tronu
cztery Zwierzęta pełne oczu z przodu i z tyłu:

7 Zwierzę pierwsze podobne do lwa,
Zwierzę drugie podobne do wołu,
Zwierzę trzecie mające twarz jak gdyby ludzką
i Zwierzę czwarte podobne do orła w locie.

8 Cztery Zwierzęta - a każde z nich ma po sześć skrzydeł - dokoła i wewnątrz są pełne oczu,
i nie mają spoczynku, mówiąc dniem i nocą:
Święty, Święty, Święty, Pan Bóg wszechmogący,
Który był i Który jest, i Który przychodzi.

9 A ilekroć Zwierzęta oddadzą chwałę i cześć, i dziękczynienie
Zasiadającemu na tronie,
Żyjącemu na wieki wieków,

10 upada dwudziestu czterech Starców przed Zasiadającym na tronie
i oddaje pokłon Żyjącemu na wieki wieków,
i rzuca przed tronem wieńce swe, mówiąc:

11 «Godzien jesteś, Panie i Boże nasz,
odebrać chwałę i cześć, i moc,
boś Ty stworzył wszystko, a dzięki Twojej woli istniało i zostało stworzone».

5 **1** I ujrzałem na prawej ręce Zasiadającego na tronie
księgę zapisaną wewnątrz i na odwrocie
zapieczętowaną na siedem pieczęci.

2 I ujrzałem potężnego anioła, obwieszczającego głosem donośnym:
«Kto godzien jest otworzyć księgę i złamać jej pieczęcie?»

3 A nie mógł nikt -
na niebie ani na ziemi, ani pod ziemią - otworzyć księgi ani na nią patrzeć.

4 A ja bardzo płakałem,
 że nikt nie znalazł się godzien, by księgę otworzyć ani na nią patrzeć.

5 I mówi do mnie jeden ze Starców:
 «Przestań płakać:
 Oto zwyciężył Lew z pokolenia Judy,
 Odrośl Dawida,
 tak że otworzy księgę i siedem jej pieczęci».

6 I ujrzałem między tronem z czworgiem Zwierząt
 a kręgiem Starców
 stojącego Baranka jakby zabitego,
 a miał siedem rogów i siedmioro oczu,
 którymi jest siedem Duchów Boga wysłanych na całą ziemię.

7 On poszedł,
 i z prawicy Zasiadającego na tronie wziął księgę.

8 A kiedy wziął księgę,
 czworo Zwierząt i dwudziestu czterech Starców upadło przed Barankiem,
 każdy mając harfę i złote czasze pełne kadzideł,
 którymi są modlitwy świętych.

9 I taką nową pieśń śpiewają:
 «Godzien jesteś wziąć księgę i jej pieczęcie otworzyć,
 bo zostałeś zabity
 i nabyłeś Bogu krew twoją [ludzi] z każdego pokolenia, języka, ludu i narodu,
10 i uczyniłeś ich Bogu naszemu królestwem i kapłanami,
 a będą królować na ziemi».

11 I ujrzałem,
 i usłyszałem głos wielu aniołów
 dokoła tronu i Zwierząt, i Starców,
 a liczba ich była miriady miriad i tysiące tysięcy,
12 mówiących głosem donośnym:
 «Baranek zabity jest godzien
 wziąć potęgę i bogactwo, i mądrość, i moc, i cześć, i chwałę, i błogosławieństwo».

13 A wszelkie stworzenie, które jest w niebie
 i na ziemi, i pod ziemią, i na morzu,
 i wszystko, co w nich przebywa,
 usłyszałem, jak mówiło:
 «Zasiadającemu na tronie
 i Barankowi
 błogosławieństwo i cześć, i chwała, i moc, na wieki wieków!»

14 A czworo Zwierząt mówiło: «Amen».
 Starcy zaś upadli i oddali pokłon.

Baranek otwiera sześć pierwszych pieczęci

6 **1** I ujrzałem:
 gdy Baranek otworzył pierwszą z siedmiu pieczęci,
 usłyszałem pierwsze z czterech Zwierząt
 mówiące jakby głosem gromu:
 «Przyjdź!»

2 I ujrzałem:
 oto biały koń,
 a siedzący na nim miał łuk.
 I dano mu wieniec,
 i wyruszył jako zwycięzca, by [jeszcze] zwyciężać.

3 A gdy otworzył pieczęć drugą,
usłyszałem drugie Zwierzę mówiące:
«Przyjdź!»

4 I wyszedł inny koń barwy ognia,
a siedzącemu na nim dano odebrać ziemi pokój,
by się wzajemnie ludzie zabijali -
i dano mu wielki miecz.

5 A gdy otworzył pieczęć trzecią,
usłyszałem trzecie Zwierzę, mówiące:
«Przyjdź!»

I ujrzałem:

a oto czarny koń,
a siedzący na nim miał w ręce wagę.

6 I usłyszałem jakby głos w pośrodku czterech Zwierząt, mówiący:

«Kwarta pszenicy za denara
i trzy kwarty jęczmienia za denara,
a nie krzywdź oliwy i wina!»

7 A gdy otworzył pieczęć czwartą,
usłyszałem głos czwartego Zwierzęcia mówiącego:
«Przyjdź!»

8 I ujrzałem:

oto koń trupio blady,
a imię siedzącego na nim Śmierć,
i Otchłań mu towarzyszyła.
I dano im władzę nad czwartą częścią ziemi,
by zabijali mieczem i głodem, i morem, i przez dzikie zwierzęta.

9 A gdy otworzył pieczęć piątą,
ujrzałem pod ołtarzem dusze zabitych dla Słowa Bożego
i dla świadectwa, jakie mieli.

10 I głosem donośnym tak zawołały:

«Dokądże, Władco święty i prawdziwy,
nie będziesz sądził i wymierzał za krew naszą kary tym, co mieszkają na ziemi?»

11 I dano każdemu z nich białą szatę
i powiedziano im, by jeszcze krótki czas odpoczęli,
aż pełną liczbę osiągną także ich współsłudzy oraz bracia,
którzy, jak i oni, mają być zabici.

12 I ujrzałem:

gdy otworzył pieczęć szóstą,
stało się wielkie trzęsienie ziemi
i słońce stało się czarne jak włosienny wór, a cały księżyc stał się jak krew.

13 I gwiazdy spadły z nieba na ziemię, podobnie jak drzewo figowe wstrząsane silnym wiatrem
zrzuca na ziemię swe niedojrzałe owoce.

14 Niebo zostało usunięte jak księga, którą się zwija,
a każda góra i wyspa z miejsc swych poruszone.

15 A królowie ziemscy, wielmoże i wodzowie,
bogacze i możni,
i każdy niewolnik, i wolny
ukryli się do jaskiń i górskich skał.

16 I mówią do gór i do skał:

«Padnijcie na nas
i zakryjcie nas przed obliczem Zasiadającego na tronie
i przed gniewem Baranka,

17 bo nadszedł Wielki Dzień Jego gniewu,
a któż zdoła się ostać?»

Pieczętowanie Bożych sług

- 7** **1** Potem ujrzałem czterech aniołów stojących na czterech narożnikach ziemi, powstrzymujących cztery wiatry ziemi, aby wiatr nie wiał po ziemi ani po morzu, ani na żadne drzewo.
- 2** I ujrzałem innego anioła, wstępującego od wschodu słońca, mającego pieczęć Boga żywego. Zawołał on donośnym głosem do czterech aniołów, którym dano moc wyrządzić szkodę ziemi i morzu:
- 3** «Nie wyrządzajcie szkody ziemi ni morzu, ni drzewom, aż opieczętujemy na czołach sługi Boga naszego».
- 4** I usłyszałem liczbę opieczętowanych: sto czterdzieści cztery tysiące opieczętowanych ze wszystkich pokoleń synów Izraela:
- 5** z pokolenia Judy dwanaście tysięcy opieczętowanych, z pokolenia Rubena dwanaście tysięcy, z pokolenia Gada dwanaście tysięcy,
- 6** z pokolenia Asera dwanaście tysięcy, z pokolenia Neftalego dwanaście tysięcy, z pokolenia Manassesesa dwanaście tysięcy,
- 7** z pokolenia Symeona dwanaście tysięcy, z pokolenia Lewiego dwanaście tysięcy, z pokolenia Issachara dwanaście tysięcy,
- 8** z pokolenia Zabulona dwanaście tysięcy, z pokolenia Józefa dwanaście tysięcy, z pokolenia Beniamina dwanaście tysięcy opieczętowanych.

Triumf wybranych

- 9** Potem ujrzałem: a oto wielki tłum, którego nie mógł nikt policzyć, z każdego narodu i wszystkich pokoleń, ludów i języków, stojący przed tronem i przed Barankiem. Odziani są w białe szaty, a w ręku ich palmy.
- 10** I głosem donośnym tak wołają: «Zbawienie u Boga naszego, Zasiadającego na tronie i u Baranka».
- 11** A wszyscy aniołowie stanęli wokół tronu i Starców, i czworga Zwierząt, i na oblicza swe padli przed tronem, i pokłon oddali Bogu,
- 12** mówiąc: «Amen. Błogosławieństwo i chwała, i mądrość, i dziękczynienie, i cześć, i moc, i potęga Bogu naszemu na wieki wieków! Amen».
- 13** A jeden ze Starców odezwał się do mnie tymi słowami: «Ci przyodziani w białe szaty kim są i skąd przybyli?»

14 I powiedziałem do niego:

«Panie, ty wiesz».

I rzekł do mnie:

«To ci, którzy przychodzą z wielkiego ucisku
i opłukali swe szaty,
i w krwi Baranka je wybielili.

15 Dlatego są przed tronem Boga

i w Jego świątyni cześć Mu oddają we dnie i w nocy.

A Zasiadający na tronie rozciągnie namiot nad nimi.

16 Nie będą już łaknąć ani nie będą już pragnąć,
i nie porazi ich słońce ani żaden upał,

17 bo paść ich będzie Baranek, który jest pośrodku tronu,
i poprowadzi ich do źródeł wód życia:
i każdą łzę otrze Bóg z ich oczu».

Otwarcie siódmej pieczęci - wizja trąb

8 **1** A gdy otworzył pieczęć siódmą,
zapanowała w niebie cisza jakby na pół godziny.

2 I ujrzałem siedmiu aniołów,
którzy stoją przed Bogiem, a dano im siedem trąb.

3 I przyszedł inny anioł,
i stanął przy ołtarzu, mając złote naczynie na żar,
i dano mu wiele kadzideł,
aby dał je w ofierze
jako modlitwy wszystkich świętych,
na złoty ołtarz, który jest przed tronem.

4 I wzniosł się dym kadzideł,
jako modlitwy świętych,
z ręki anioła przed Bogiem.

5 Anioł zaś wziął naczynie na żar,
nappełnił je ogniem z ołtarza
i zrzucił na ziemię,
a nastąpiły gromy, głosy, błyskawice, trzęsienie ziemi.

Cztery pierwsze trąby

6 A siedmiu aniołów,
mających siedem trąb,
przygotowało się, aby zatrąbić.

7 I pierwszy zatrąbił.
A powstał grad i ogień - pomieszane z krwią,
i spadły na ziemię.

A spłonęła trzecia część ziemi
i spłonęła trzecia część drzew,
i spłonęła wszystka trawa zielona.

8 I drugi anioł zatrąbił:
i jakby wielka góra płonąca ogniem została w morze rzucona,
a trzecia część morza stała się krwią

9 i wyginęła w morzu trzecia część stworzeń
- te, które mają dusze -
i trzecia część okrętów uległa zniszczeniu.

10 I trzeci anioł zatrafił:

i spadła z nieba wielka gwiazda, płonąca jak pochodnia,
a spadła na trzecią część rzek i na źródła wód.

11 A imię gwiazdy zowie się Półun.

I trzecia część wód stała się półunem,
i wielu ludzi pomarło od wód, bo stały się gorzkie.

12 I czwarty anioł zatrafił:

i została rażona trzecia część słońca
i trzecia część księżyca i trzecia część gwiazd,
tak iż zaćmiła się trzecia ich część
i dzień nie jaśniał w trzeciej swej części,
i noc - podobnie.

13 I ujrzałem,

a usłyszałem jednego orła lecącego przez środek nieba, mówiącego donośnym głosem:

«Biada, biada, biada

mieszkańcom ziemi

wskutek pozostałych głosów trąb trzech aniołów, którzy mają [jeszcze] trąbić!»

Trąba piąta - pierwsze "Biada"

9 **1** I piąty anioł zatrafił:

i ujrzałem gwiazdę, która z nieba spadła na ziemię,
i dano jej klucz od studni Czełusci.

2 I otworzyła studnię Czełusci,

a dym się uniół ze studni jak dym z wielkiego pieca,
i od dymu studni zaćmiło się słońce i powietrze.

3 A z dymu wyszła szarańcza na ziemię,
i dano jej moc, jaką mają ziemskie skorpiony.

4 I powiedziano jej, by nie czyniła szkody trawie na ziemi ani żadnej zieleni, ani żadnemu drzewu,

lecz tylko ludziom, którzy nie mają pieczęci Boga na czołach.

5 I dano jej nakaz, by ich nie zabijała,
lecz aby pięć miesięcy cierpieli katusze.

A katusze przez nią zadane są jak zadane przez skorpiona, kiedy ugodzi człowieka.

6 I w owe dni ludzie szukać będą śmierci,
ale jej nie znajdą, i będą chcieli umrzeć, ale śmierć od nich ucieknie.

7 A wygląd szarańczy - podobne do koni uszykowanych do boju,
na głowach ich jakby wieńce podobne do złota,
oblicza ich jakby oblicza ludzi,

8 i miały włosy jakby włosy kobiet,

a zęby ich były jakby zęby lwów,

9 i przody tułowi miały jakby pancerze żelazne,

a łoskot ich skrzydeł jak łoskot wielokonnych wozów, pędzących do boju.

10 I mają ogony podobne do skorpionowych oraz żądła;

a w ich ogonach jest ich moc szkodenia ludziom przez pięć miesięcy.

11 Mają nad sobą króla - anioła Czełusci;

imię jego po hebrajsku: ABADDON,

a w greckim języku ma imię APOLLYON.

12 Minęło pierwsze "biada":

oto jeszcze dwa "biada" potem nadchodzą.

Trąba szósta - drugie "Biada"

13 I szósty anioł zatrafił:

i usłyszałem jeden głos od czterech rogów złotego ołtarza,
który jest przed Bogiem,

14 mówiący do szóstego anioła, który miał trąbę:

«Uwolnij czterech aniołów,
związanych nad wielką rzeką Eufratem!»

15 I zostali uwolnieni czterej aniołowie,
gotowi na godzinę, dzień, miesiąc i rok,
by pozabijać третią część ludzi.

16 A liczba wojsk - konnicy: dwie miriady miriad
- posłyszałem ich liczbę.

17 I tak ujrzałem w widzeniu konie i tych, co na nich siedzieli,
mających pancerze barwy ognia, hiacyntu i siarki.

A głowy koni jak głowy lwów,
a z pysków ich wychodzi ogień, dym i siarka.

18 Od tych trzech plag została zabita trzecia część ludzi,
od ognia, dymu i siarki,
wychodzących z ich pysków.

19 Moc bowiem koni jest w ich pyskach
i w ich ogonach,
bo ich ogony - podobne do węży:
mają głowy i nimi czynią szkodę.

20 A pozostali ludzie,
nie zabici przez te plagi,
nie odwrócili się od dzieł swoich rąk,
tak by nie wielbić demonów
ani bożków złotych, srebrnych, spiżowych, kamiennych, drewnianych,
które nie mogą ni widzieć, ni słyszeć, ni chodzić.

21 Ani się nie odwrócili od swoich zabójstw, swych czarów, swego nierządu i swych kradzieży.

Książeczka ostatecznych wyroków

10 **1** I ujrzałem innego potężnego anioła,

zstępującego z nieba,
obleczonego w obłok,
tęcza była nad jego głową,
a oblicze jego było jak słońce,
a nogi jego jak słupy ogniste,

2 i w prawej ręce miał otwartą książeczkę.
Nogę prawą postawił na morzu,
a lewą na ziemi.

3 I zawołał donośnym głosem tak, jak ryczy lew.
A kiedy zawołał,
siedem gromów przemówiło swym głosem.

4 Skoro przemówiło siedem gromów,
zabrałem się do pisania,
lecz usłyszałem głos mówiący z nieba:
«Zapieczetuj to, co siedem gromów powiedziało,
i nie pisz tego!»

5 Anioł zaś, którego ujrzałem stojącego na morzu i na ziemi,
podniósł ku niebu prawą rękę

6 i przysiągł na Żyjącego na wieki wieków,
który stworzył niebo i to, co w nim jest,
i ziemię, i to, co w niej jest,
i morze, i to, co w nim jest,
że już nie będzie zwłoki,
7 ale w dniach głosu siódmego anioła,
gdy będzie miał trąbić,
misterium Boga się dokona,
tak jak podał On dobrą nowinę sługom swym prorokom.
8 A głos, który słyszałem z nieba,
znów usłyszałem, jak zwracał się do mnie w słowach:
«Idź,
weź księgę otwartą w ręce anioła stojącego na morzu i na ziemi!».
9 Poszedłem więc do anioła,
mówiąc mu, by dał mi książeczkę.
I rzecze mi:
«Weź i połknij ją,
a napelni wnętrzości twe goryczą,
lecz w ustach twych będzie słodka jak miód».
10 I wziąłem książeczkę z ręki anioła
i połknąłem ją,
a w ustach moich stała się słodka jak miód,
a gdy ją spożyłem,
goryczą napęłniły się moje wnętrzości.
11 I mówią mi:
«Trzeba ci znów prorokować o ludach, narodach, językach i o wielu królach».

Dwaj świadkowie

11 **1** Potem dano mi trzcinę podobną do mierniczego pręta,
i powiedziano:
«Wstań i zmierz Świątynię Bożą i ołtarz,
i tych, co wielbią w niej Boga.
2 Dziedzinniec zewnętrzny Świątyni pomiń zupełnie i nie mierz go,
bo został dany poganom,
i będą deptać Miasto Święte czterdzieści dwa miesiące.
3 Dwom moim Świadkom dam władzę,
a będą prorokować obleczeni w wory, przez tysiąc dwieście sześćdziesiąt dni».
4 Oni są dwoma drzewami oliwnymi i dwoma świecznikami,
co stoją przed Panem ziemi.
5 A jeśli kto chce ich skrzywdzić,
ogień wychodzi z ich ust i pożera ich wrogów.
Jeśliby zechciał ktokolwiek ich skrzywdzić,
w ten sposób musi być zabity.
6 Mają oni władzę zamknąć niebo,
by deszcz nie zraszał dni ich prorokowania,
i mają władzę nad wodami,
by w krew je przemienić,
i wszelką plagą uderzyć ziemię,
ilekroć zechcą.
7 A gdy dopełnią swojego świadectwa,
Bestia, która wychodzi z Czeluści, wyda im wojnę, zwycięży ich i zabije.

8 A zwłoki ich [leżeć] będą na placu wielkiego miasta,
które duchowo zwie się: Sodoma i Egipt,
gdzie także ukrzyżowano ich Pana.

9 I [wielu] spośród ludów, szczepów, języków i narodów przez trzy i pół dnia ogląda ich zwłoki;
a zwłok ich nie zezwalają złożyć do grobu.

10 Wobec nich mieszkańcy ziemi cieszą się i radują;
i dary sobie nawzajem będą przesyłali,
bo ci dwaj prorocy mieszkańcom ziemi zadali katuszy.

11 A po trzech i pół dniach
duch życia z Boga w nich wstąpił
i stanęli na nogi.

A wielki strach padł na tych, co ich oglądali.

12 Posłyszeli oni donośny głos z nieba do nich mówiący:

«Wstąpcie tutaj!»

I w obłoku wstąpili do nieba,
a ich wrogowie ich zobaczyli.

13 W owej godzinie nastąpiło wielkie trzęsienie ziemi
i runęła dziesiąta część miasta,
i skutkiem trzęsienia ziemi zginęło siedem tysięcy osób.
A pozostali ulegli przerażeniu
i oddali chwałę Bogu nieba.

Trąba siódma

14 Minęło drugie "biada",
a oto trzecie "biada" niebawem nadchodzi.

15 I siódmy anioł zatrąbił,
i w niebie powstały donośne głosy mówiące:
«Nastało nad światem królowanie Pana naszego i Jego Pomazańca
i będzie królować na wieki wieków».

16 A dwudziestu czterech Starców,
zasiadających na tronach swych przed tronem Boga,
padło na oblicza i oddało pokłon Bogu,

17 mówiąc:
«Dzięki czynimy Tobie, Panie, Boże wszechmogący,
Który jesteś i Który byłeś,
żeś objął wielką Twą władzę i zaczął królować.

18 I rozgniewały się narody,
a nadszedł Twój gniew
i pora na umarłych, aby zostali osądzeni,
i aby dać zapłatę sługom Twym prorokom
i świętym,
i tym, co się boją Twojego imienia,
małym i wielkim,
i aby zniszczyć tych, którzy niszczą ziemię».

19 Potem Świątynia Boga w niebie się otworzyła,
i Arka Jego Przymierza ukazała się w Jego Świątyni,
a nastąpiły błyskawice, głosy, gromy, trzęsienie ziemi i wielki grad.

12 **1** Potem wielki znak się ukazał na niebie:

Niewiasta obleczone w słońce
i księżyc pod jej stopami,
a na jej głowie wieniec z gwiazd dwunastu.

2 A jest brzemienna.

I woła cierpiąc bóle i męki rodzenia.

3 I inny znak się ukazał na niebie:

Oto wielki Smok barwy ognia,
mający siedem głów i dziesięć rogów
- a na głowach jego siedem diademów.

4 I ogon jego zmiata trzecią część gwiazd nieba:
i rzucił je na ziemię.

I stanął Smok przed mającą rodzić Niewiastą,
ażeby skoro porodzi, pożreć jej dziecię.

5 I porodziła Syna - Mężczyznę,
który wszystkie narody będzie paść różgą żelazną.
I zostało porwane jej Dziecię do Boga
i do Jego tronu.

6 A Niewiasta zbiegła na pustynię,
gdzie miejsce ma przygotowane przez Boga,
aby ją tam żywiono przez tysiąc dwieście sześćdziesiąt dni.

7 I nastąpiła walka na niebie:

Michał i jego aniołowie mieli walczyć ze Smokiem.

I wystąpił do walki Smok i jego aniołowie,

8 ale nie przemógł,
i już się miejsce dla nich w niebie nie znalazło.

9 I został strącony wielki Smok,
Wąż starodawny,
który się zwie diabeł i szatan,
zwodzący całą zamieszkałą ziemię,
został strącony na ziemię,
a z nim strąceni zostali jego aniołowie.

10 I usłyszałem donośny głos mówiący w niebie: «Teraz nastąpi zbawienie, potęga i królowanie
Boga naszego

i władza Jego Pomazańca,
bo oskarżyciel braci naszych został strącony,
ten, co dniem i nocą oskarża ich przed Bogiem naszym.

11 A oni zwyciężyli dzięki krwi Baranka
i dzięki słowu swojego świadectwa
i nie umiłowali dusz swych - aż do śmierci.

12 Dlatego radujcie się, niebiosy i ich mieszkańcy!
Biada ziemi i biada morzu -
bo zstąpił do was diabeł,
pałając wielkim gniewem,
świadom, że mało ma czasu».

13 A kiedy ujrzał Smok, że został strącony na ziemię,
począł ścigać Niewiastę, która porodziła Mężczyznę.

14 I dano Niewieście dwa skrzydła orła wielkiego,
by na pustynię leciała na swoje miejsce,
gdzie jest żywiona przez czas i czasy, i połowę czasu,
z dala od Węża.

15 A Wąż za Niewiastą wypuścił z gardzieli
wodę jak rzekę,
żeby ją rzeka uniosła.

16 Lecz ziemia przyszła z pomocą Niewieście
i otworzyła ziemia swą gardziel,
i pochłonięła rzekę, którą Smok ze swej gardzieli wypuścił.

17 I rozgniewał się Smok na Niewiastę,
i odszedł rozpocząć walkę z resztą jej potomstwa,
z tymi, co strzegą przykazań Boga
i mają świadectwo Jezusa.

18 I stanął na piasku [nad brzegiem] morza.

Smok przekazuje władzę Bestii

13 **1** I ujrzałem Bestię wychodzącą z morza,
mającą dziesięć rogów i siedem głów,
a na rogach jej dziesięć diademów,
a na jej głowach imiona bluźniercze.

2 Bestia, którą widziałem, podobna była do pantery,
łapy jej - jakby niedźwiedzia,
paszcza jej - jakby paszcza lwa.

A Smok dał jej swą moc, swój tron i wielką władzę.

3 I ujrzałem jedną z jej głów jakby śmiertelnie zranioną,
a rana jej śmiertelna została uleczone.

A cała ziemia w podziwie powiodła wzrokiem za Bestią,

4 i pokłon oddali Smokowi,
bo władzę dał Bestii.

I Bestii pokłon oddali, mówiąc:

«Któż jest podobny do Bestii
i któż potrafi rozpocząć z nią walkę?»

5 A dano jej usta mówiące wielkie rzeczy i bluźnierstwa,
i dano jej możliwość przetrwania czterdziestu dwu miesięcy.

6 Zatem otworzyła swe usta dla bluźnierstw przeciwko Bogu,
by bluźnić Jego imieniu i Jego przybytkowi, i mieszkańcom nieba.

7 Potem dano jej wszcząć walkę ze świętymi
i zwyciężyć ich,

i dano jej władzę nad każdym szczepem, ludem, językiem i narodem.

8 Wszyscy mieszkańcy ziemi będą oddawać pokłon władcy,
każdy, którego imię nie jest zapisane od założenia świata w księdze życia zabitego Baranka.

9 Jeśli kto ma uszy, niechaj posłyszy!

10 Jeśli kto do niewoli jest przeznaczony, idzie do niewoli,
jeśli kto na zabicie mieczem - musi być mieczem zabity.

Tu się okazuje wytrwałość i wiara świętych.

Bestia druga, czyli Fałszywy Prorok, na usługach pierwszej

11 Potem ujrzałem inną Bestię, wychodzącą z ziemi:
miała dwa rogi podobne do rogów Baranka,
a mówiła jak Smok.

12 I całą władzę pierwszej Bestii przed nią wykonuje,
i sprawia, że ziemia i jej mieszkańcy oddają pokłon pierwszej Bestii,
której rana śmiertelna została uleczone.

13 I czyni wielkie znaki, tak iż nawet każde ogniovi zstępować z nieba na ziemię na oczach ludzi.

14 I zwodzi mieszkańców ziemi znakami, które jej dano uczynić przed Bestią, mówiąc mieszkańcom ziemi, by wykonali obraz Bestii, która otrzymała cios mieczem, a ożyła.

15 I dano jej, by duchem obdarzyła obraz Bestii, tak iż nawet przemówił obraz Bestii i by sprawił, że wszyscy zostaną zabici, którzy nie oddadzą pokłonu obrazowi Bestii.

16 I sprawia, że wszyscy: mali i wielcy, bogaci i biedni, wolni i niewolnicy otrzymują znamię na prawą rękę lub na czoło

17 i że nikt nie może kupić ni sprzedać, kto nie ma znamienia - imienia Bestii lub liczby jej imienia.

18 Tu jest [potrzebna] mądrość. Kto ma rozum, niech liczbę Bestii przeliczy: liczba to bowiem człowieka. A liczba jego: sześćset sześćdziesiąt sześć.

Dziewiczy orszak Baranka

14 **1** Potem ujrzałem:

A oto Baranek stojący na górze Syjon, a z Nim sto czterdzieści cztery tysiące, mające imię Jego i imię Jego Ojca wypisane na czołach.

2 I usłyszałem z nieba głos jakby głos mnogich wód i jakby głos wielkiego gromu.

A głos, który usłyszałem, [brzmiał] jak gdyby harfiarze uderzali w swe harfy.

3 I śpiewają jakby pieśń nową przed tronem i przed czterema Zwierzętami, i przed Starcami: a nikt tej pieśni nie mógł się nauczyć prócz stu czterdziestu czterech tysięcy - wykupionych z ziemi.

4 To ci, którzy z kobietami się nie splamili: bo są dziewicami; ci, którzy Barankowi towarzyszą, dokądkolwiek idzie; ci spośród ludzi zostali wykupieni na pierwociny dla Boga i dla Baranka,

5 a w ustach ich kłamstwa nie znaleziono: są nienaganni.

Zapowiedź godziny sądu

6 Potem ujrzałem innego anioła lecącego przez środek nieba, mającego odwieczną Dobrą Nowinę do obwieszczenia wśród tych, którzy siedzą na ziemi, wśród każdego narodu, szczepu, języka i ludu.

7 Wołał on głosem donośnym: «Ulękniście się Boga i dajcie Mu chwałę, bo godzina sądu Jego nadeszła.

Oddajcie pokłon Temu, co niebo uczynił i ziemię,
i morze, i źródła wód!»

8 A inny anioł, drugi, przyszedł w ślad mówiąc: «Upadł, upadł wielki Babilon,
co winem zapalczywości swego nierządu
napoił wszystkie narody!»

9 A inny anioł, trzeci, przyszedł w ślad za nimi, mówiąc donośnym głosem:

«Jeśli kto wielbi Bestię, i obraz jej,
i bierze sobie jej znamię na czoło lub rękę,

10 ten również będzie pić wino zapalczywości Boga
przygotowane, nierozcieńczone, w kielichu Jego gniewu;
i będzie katowany ogniem i siarką
wobec świętych aniołów
i wobec Baranka.

11 A dym ich katuszy na wieki wieków się wznosi i nie mają spoczynku we dnie i w nocy
czciciele Bestii i jej obrazu,
i ten, kto bierze znamię jej imienia».

12 Tu się okazuje wytrwałość świętych,
tych, którzy strzegą przykazań Boga i wiary Jezusa.

13 I usłyszałem głos, który z nieba mówił:

«Napisz:

Błogosławieni, którzy w Panu umierają - już teraz.

Zaiste, mówi Duch, niech odpoczną od swoich mozołów,
bo idą wraz z nimi ich czyny».

Żniwo i winobranie

14 Potem ujrzałem:

oto biały obłok -

a Siedzący na obłoku, podobny do Syna Człowieczego,
miał złoty wieniec na głowie,
a w ręku ostry sierp.

15 I wyszedł inny anioł ze świątyni,
wołając głosem donośnym do Siedzącego na obłoku:
«Zapuć Twój sierp i żniwa dokonaj,
bo przyszła już pora dokonać żniwa,
bo dojrzało żniwo na ziemi!»

16 A Siedzący na obłoku rzucił swój sierp na ziemię
i ziemia została zżęta.

17 I wyszedł inny anioł ze świątyni, która jest w niebie,
i on miał ostry sierp.

18 I wyszedł inny anioł od ołtarza,
mający władzę nad ogniem,
i donośnie zawołał do mającego ostry sierp:

«Zapuć twój ostry sierp
i poobcinaj grona winorośli ziemi,
bo jagody jej dojrzały!»

19 I rzucił anioł swój sierp na ziemię,
i obrał z gron winorośli ziemi,
i wrzucił je do tłoczni Bożego gniewu - ogromnej.

20 I wydeptano tłocznę poza miastem,
a z tłoczni krew wytrysnęła aż po wędzidła koni,
na tysiąc i sześćset stadiów.

Hymn Mojżesza i Baranka

15 **1** I ujrzałem na niebie znak inny -
wielki i godzien podziwu:
siedmiu aniołów trzymających siedem plag, tych ostatecznych,
bo w nich się dopełnił gniew Boga.
2 I ujrzałem jakby morze szklane, pomieszczone z ogniem,
i tych, co zwyciężają Bestię i obraz jej,
i liczbę jej imienia,
stojących nad morzem szklanym,
mających harfy Boże.
3 A taką śpiewają pieśń Mojżesza, sługi Bożego,
i pieśń Baranka:
«Dzieła Twoje są wielkie i godne podziwu,
Panie, Boże wszechwładny!
Sprawiedliwe i wierne są Twoje drogi,
o Królu narodów!
4 Któż by się nie bał, o Panie, i Twego imienia nie uczcił?
Bo Ty sam jesteś Święty,
bo przyjdą wszystkie narody i padną na twarz przed Tobą,
bo ujawniły się słuszne Twoje wyroki».

Wizja siedmiu czasz i siedmiu plag

5 Potem ujrzałem:
w niebie została otwarta świątynia Przybytku Świadectwa
6 i ze świątyni wyszło siedmiu aniołów, mających siedem plag,
odzianych w czysty, lśniący len,
przepasanych na piersiach złotymi pasami.
7 I jedno z czterech Zwierząt podało siedmiu aniołom siedem czasz złotych,
pełnych gniewu Boga żyjącego na wieki wieków.
8 A świątynia napełniła się dymem
od chwały Boga i Jego potęgi.
I nikt nie mógł wejść do świątyni,
aż się spełniło siedem plag siedmiu aniołów.

16 **1** Potem posłyszałem donośny głos ze świątyni, mówiący do siedmiu aniołów:
«Idźcie, a wylejcie siedem czasz gniewu Boga na ziemię!»
2 I poszedł pierwszy,
i wylał swą czaszę na ziemię.
A wrzód złośliwy, bolesny, wystąpił na ludziach,
co mają znamię Bestii,
i na tych, co wielbią jej obraz.
3 A drugi wylał swą czaszę na morze.
I stało się ono krwią jakby zmarłego,
i każda z istot żywych poniosła śmierć -
te, które są w morzu.
4 A trzeci wylał swą czaszę na rzeki i źródła wód:
i stały się krwią.

5 I usłyszałem anioła wód, mówiącego:
«Ty jesteś sprawiedliwy,
Który jesteś, Który byłeś,
o Święty,
że tak osądziłeś.

6 Ponieważ wylali krew świętych i proroków,
krew również pić im dałeś.
Godni są tego!»

7 I usłyszałem, jak mówił ołtarz:
«Tak, Panie, Boże wszechwładny,
prawdziwe są Twoje wyroki i sprawiedliwe».

8 A czwarty wylał swą czaszę na słońce:
i dano mu władzę dotknąć ogniem ludzi.

9 I ludzie zostali dotknięci wielkim upałem,
i bluźnili imieniu Boga, który ma moc nad tymi plagami,
a nie nawrócili się, by oddać Mu chwałę.

10 A piąty wylał swą czaszę na tron Bestii:
i w jej królestwie nastały ciemności,
a ludzie z bólu gryźli języki

11 i Bogu nieba bluźnili za bóle swoje i wrzody,
ale od czynów swoich się nie odwrócili.

12 A szósty wylał swą czaszę na rzekę wielką, na Eufrat.
A wyschła jej woda,
by dla królów ze wschodu słońca droga stanęła otworem.

13 I ujrzałem wychodzące z paszczy Smoka i z paszczy Bestii,
i z ust Fałszywego Proroka trzy duchy nieczyste jakby ropuchy;

14 a są to duchy czyniące znaki - demony,
które wychodzą ku królom całej zamieszkaney ziemi,
by ich zgromadzić na wojnę w wielkim dniu wszechmogącego Boga.

15 <Oto przyjdę jak złodziej:
Błogosławiony, który czuwa
i strzeże swych szat,
by nago nie chodzić i by sromoty jego nie widziano>.

16 I zgromadziły ich na miejsce, zwane po hebrajsku Har-Magedon.

17 Siódmy wylał swą czaszę w powietrze:
a ze świątyni od tronu dobył się donośny głos mówiący:
«Stało się!»

18 I nastąpiły błyskawice i głosy, i gromy,
i nastąpiło wielkie trzęsienie ziemi,
jakiego nie było, odkąd jest człowiek na ziemi:
takie trzęsienie ziemi, tak wielkie.

19 A wielkie miasto rozpadło się na trzy części
i miasta pogan runęły.
I wspomniał Bóg na Wielki Babilon,
by mu dać kielich wina - gniewu zapalczywości swej.

20 I pierzchła każda wyspa, i gór już nie znaleziono.

21 I grad ogromny o wadze jakby talentu spadł z nieba na ludzi.
A ludzie Bogu bluźnili za plagę gradu,
bo plaga jego jest bardzo wielka.

KARA NA "WIELKI BABILON"

Wielka Nierządnica

17 ¹ Potem przyszedł jeden z siedmiu aniołów, mających siedem czasz,
i tak odezwał się do mnie:

«Chodź, ukażę ci wyrok na Wielką Nierządnicę,
która siedzi nad wielu wodami,

2 z którą nierządu się dopuścili królowie ziemi,
a mieszkańcy ziemi się upili
winem jej nierządu».

3 I zaniósł mnie w stanie zachwycenia na pustynię.
I ujrzałem Niewiastę siedzącą na Bestii szkarłatnej,
pełnej imion bluźnierczych,
mającej siedem głów i dziesięć rogów.

4 A Niewiasta była odziana w purpurę i szkarłat,
cała zdobna w złoto, drogi kamień i perły,
miała w swej ręce złoty puchar pełen obrzydliwości
i brudów swego nierządu.

5 A na jej czole wypisane imię - tajemnica:
"Wielki Babilon.

Macierz nierządnic i obrzydliwości ziemi".

6 I ujrzałem Niewiastę pijaną krwią świętych i krwią świadków Jezusa,
a widząc ją bardzo się zdumiałem.

7 I rzekł do mnie anioł:

«Czemu się zdumiałeś?

Ja ci wyjaśnię tajemnicę Niewiasty
i Bestii, która ją nosi, a ma siedem głów i dziesięć rogów.

8 Bestia, którą widziałeś, była i nie ma jej,
ma wyjść z Czeluści, i zdąży na zagładę.
A zdumieją się mieszkańcy ziemi,
ci, których imię nie jest zapisane w księdze życia
od założenia świata -
spoglądając na Bestię,
iż była i nie ma jej, a ma przybyć.

9 Tu trzeba zrozumienia, o mający mądrość!
Siedem głów to jest siedem gór tam,
gdzie siedzi na nich Niewiasta.

10 I siedmiu jest królów:

pięciu upadło,
jeden istnieje,
inny jeszcze nie przyszedł,
a kiedy przyjdzie, ma na krótko pozostać.

11 A Bestia, która była i nie ma jej,
i ona jest ósmym,
a jest spośród siedmiu
i zdąży na zagładę.

12 A dziesięć rogów, które widziałeś, to dziesięciu jest królów,
którzy władzy królewskiej jeszcze nie objęli,
lecz wezmą władzę jakby królowie na jedną godzinę wraz z Bestią.

13 Ci mają jeden zamysł,
a potęgę i władzę swą dają oni Bestii.

14 Ci będą walczyć z Barankiem,
a Baranek ich zwycięży,
bo Panem jest panów
i Królem królów -
a także ci, co z Nim są:
powołani, wybrani i wierni».

15 I rzecze do mnie:
«Wody, które widziałeś,
gdzie Nierządnicą ma siedzibę,
to są ludy i tłumy,
narody i języki.

16 A dziesięć rogów, które widziałeś,
i Bestia -
ci nienawidzić będą Nierządnicy
i sprawią, że będzie spustoszona i naga,
i będą jedli jej ciało,
i spalą ją ogniem,

17 bo Bóg natchnął ich serca, aby wykonali Jego zamysł,
i to jeden zamysł wykonali -
i dali Bestii królewską swą władzę,
aż Boże słowa się spełnią.

18 A Niewiasta, którą widziałeś, jest to Wielkie Miasto,
mające władzę królewską nad królami ziemi».

Zapowiedź upadku "Wielkiego Babilonu"

18 **1** Potem ujrzałem innego anioła - zstępującego z nieba
i mającego wielką władzę,
a ziemia od chwały jego rozblęła.

2 I głosem potężnym tak zawołał:
«Upadł, upadł Babilon - stolica.
I stała się siedziskiem demonów
i kryjówką wszelkiego ducha nieczystego,
i kryjówką wszelkiego ptaka nieczystego i budzącego wstręt,
3 bo winem zapalczywości swojego nierządu napoiła wszystkie narody,
i królowie ziemi dopuścili się z nią nierządu,
a kupcy ziemi wzbogacili się ogromem jej przepychu».

Nakaz ucieczki

4 I usłyszałem inny głos z nieba mówiący:
«Ludu mój, wyjdźcie z niej,
byście nie mieli udziału w jej grzechach
i żadnej z jej plag nie ponieśli:
5 bo grzechy jej narosły - aż do nieba,
i wspomniął Bóg na jej zbrodnie.
6 Odpląćcie jej tak, jak ona odplącała,
i za jej czyny oddajcie podwójnie:
w kielichu, w którym przyrządzała wino, podwójny dział dla niej przyrządźcie!
7 Ile się wslawiła i osiągnęła przepychu,
tyle jej zadajcie katuszy i smutku!
Ponieważ mówi w swym sercu:

"Zasiadam jak królowa
i nie jestem wdową,
i z pewnością nie zaznam żałoby",
8 dlatego w jednym dniu nadejdą jej plagi:
śmierć i smutek, i głód;
i będzie ogniem spalona,
bo mocny jest Pan Bóg, który ją osądził.

Opłakiwanie zagłady Babilonu

9 I będę płakać i lamentować nad nią królowie ziemi,
którzy nierządu z nią się dopuścili i żyli w przepychu,
kiedy zobaczą dym jej pożaru.

10 Stanąwszy z daleka ze strachu przed jej katuszami, powiedzą:

"Biada, biada, wielka stolico,

Babilonie, stolico potężna!

Bo w jednej godzinie sąd na ciebie przyszedł!"

11 A kupcy ziemi płaczą i żalą się nad nią,
bo ich towaru nikt już nie kupuje:

12 towaru - złota i srebra,

drogiego kamienia i pereł,

bisioru i purpury,

jedwabiu i szkarłatu,

wszelkiego drewna tujowego i przedmiotów z kości słoniowej,

wszelkich przedmiotów z drogiego drewna, spiżu, żelaza, marmuru,

13 cynamonu i wonnej maści amomum,

pachnideł, olejku, kadzidła,

wina, oliwy, najczystszej mąki, pszenicy,

bydła i owiec,

koni, powozów oraz ciał i dusz ludzkich.

14 Dojrzały owoc, pożądanie twej duszy, odszedł od ciebie,

a przepadły dla ciebie wszystkie rzeczy wyborne i świetne,
i już ich nie znajdują.

15 Kupcy tych [towarów], którzy wzbogacili się na niej,

staną z daleka ze strachu przed jej katuszami,

płacząc i żaląc się, w słowach:

16 "Biada, biada, wielka stolico,

odziana w bisior, purpurę i szkarłat,

cała zdobna w złoto, drogi kamień i perłę,

17 bo w jednej godzinie przepadło tak wielkie bogactwo!"

A każdy sternik i każdy żeglarz przybrzeżny,

i marynarze, i wszyscy, co pracują na morzu,

stanęli z daleka

18 i patrząc na dym jej pożaru, tak wołali:

"Jakież jest miasto podobne do stolicy?"

19 I rzucali proch sobie na głowy,

i wołali płacząc i żaląc się w słowach:

"Biada, biada, bo wielka stolica,

w której się wzbogacili wszyscy, co mają okręty na morzu,

dzięki jej dostatкови,

przepadła w jednej godzinie".

20 Wesel się nad nią, niebo, i święci, apostołowie, prorocy, bo przeciw niej Bóg rozsądził waszą sprawę».

21 I potężny jeden anioł dźwignął kamień jak wielki kamień młyński, i rzucił w morze, mówiąc:

«Tak z rozmachem Babilon, wielka stolica, zostanie rzucona i już jej nie będzie można znaleźć.

22 I głosu harfarzy, śpiewaków, fletnistów, trębaczy już w tobie się nie usłysz.

I żadnego mistrza jakiegokolwiek sztuki już w tobie nie będzie można znaleźć.

I terkotu żaren

już w tobie nie będzie słyszeć.

23 I światło lampy

już w tobie nie rozbłyśnie.

I głosu oblubieńca i oblubienicy

już w tobie się nie usłysz:

bo kupcy twoi byli możnowładcami na ziemi,

bo twymi czarami omamione zostały wszystkie narody -

24 i w niej znalazła się krew proroków i świętych, i wszystkich zabitych na ziemi».

Dziękczynne Alleluja niebiańskie

19 **1** Potem usłyszałem jak gdyby głos donośny wielkiego tłumu w niebie - mówiących:

«Alleluja!

Zbawienie i chwała, i moc u Boga naszego,

2 bo wyroki Jego prawdziwe są i sprawiedliwe,

bo osądził Wielką Nierządnicę,

co znieprawiała nierządem swym ziemię,

i zażądał od niej poniesienia kary

za krew swoich sług».

3 I rzekli powtórnie:

«Alleluja!»

A dym jej wznosi się na wieki wieków.

4 A dwudziestu czterech Starców upadło

i czworo Zwierząt,

i pokłon oddało Bogu zasiadającemu na tronie, mówiąc:

«Amen! Alleluja!»

5 I wyszedł głos od tronu, mówiący:

«Chwalcie Boga naszego, wszyscy Jego słudzy,

którzy się Go boicie, mali i wielcy!»

6 I usłyszałem jakby głos wielkiego tłumu

i jakby głos mnogich wód,

i jakby głos potężnych gromów,

które mówiły:

«Alleluja,

bo zakrólował Pan Bóg nasz, Wszechmogący.

7 Weselmy się i radujmy,

i dajmy Mu chwałę,

bo nadeszły Gody Baranka,

a Jego Małżonka się przystroiła,

8 i dano jej oblec bisior lśniący i czysty» -

bisior bowiem oznacza czyny sprawiedliwe świętych.

9 I mówi mi:

«Napisz:

Błogosławieni, którzy są wezwani na ucztę Godów Baranka!»

I mówi mi:

«Te prawdziwe słowa są Boże».

10 I upadłem przed jego stopami, by oddać mu pokłon.
I mówi:
«Bacz, abyś tego nie czynił,
bo jestem twoim współsługą
i braci twoich, co mają świadectwo Jezusa:
Bogu samemu złoż pokłon!»
Świadectwem bowiem Jezusa jest duch proroctwa.

ZAGŁADA WROGICH NARODÓW

Pierwsza walka zwycięskiego Słowa

11 Potem ujrzałem niebo otwarte:
a oto - biały koń,
a Ten, co na nim siedzi, zwany Wiernym i Prawdziwym,
oto sprawiedliwie sędzi i walczy.
12 Oczy Jego jak płomień ognia,
a wiele diademów na Jego głowie.
Ma wypisane imię, którego nikt nie zna prócz Niego.
13 Odziany jest w szatę we krwi skąpaną,
a imię Jego nazwano: Słowo Boga.
14 A wojska, które są w niebie, towarzyszyły Mu na białych koniach -
wszyscy odziani w biały, czysty bisior.
15 A z Jego ust wychodzi ostry miecz,
by nim uderzyć narody:
On paść je będzie różgą żelazną
i On wyciska tłocznię wina zapalczego gniewu Wszechmogącego Boga.
16 A na szacie i na biodrze swym ma wypisane imię:
KRÓL KRÓLÓW I PAN PANÓW.
17 I ujrzałem innego anioła stojącego w słońcu:
I zawołał on głosem donośnym
do wszystkich ptaków lecących środkiem nieba:
«Pójdźcie, zgromadźcie się na wielką ucztę Boga,
18 aby pożreć trupy królów, trupy wodzów i trupy mocarzy,
trupy koni i tych, co ich dosiadają,
trupy wszystkich -
wolnych i niewolników,
małych i wielkich!»
19 I ujrzałem Bestię
i królów ziemi,
i wojska ich
zebrane po to, by stoczyć bój z Siedzącym na koniu
i z Jego wojskiem.
20 I pochwycono Bestię,
a z nią Fałszywego Proroka,
co czynił wobec niej znaki,
którymi zwiódł tych, co wzięli zamię Bestii
i oddawali pokłon jej obrazowi.
Oboje żywcem wrzuceni zostali do ognistego jeziora,
gorejącego siarką.
21 A inni zostali zabici mieczem Siedzącego na koniu,
[mieczem], który wyszedł z ust Jego.
Wszystkie zaś ptaki najadły się ciał ich do syta.

Tysiącletnie królestwo

20 **1** Potem ujrzałem anioła, zstępującego z nieba,
który miał klucz od Czeluści
i wielki łańcuch w ręce.

2 I pochwycił Smoka,
Węża starodawnego,
którym jest diabeł i szatan,
i związał go na tysiąc lat.

3 I wtrącił go do Czeluści,
i zamknął, i pieczęć nad nim położył,
by już nie zwodził narodów,
aż tysiąc lat się dopełni.
A potem ma być na krótki czas uwolniony.

4 I ujrzałem trony -
a na nich zasiedli [sędziowie],
i dano im władzę sądenia -
i ujrzałem dusze świętych dla świadectwa Jezusa i dla Słowa Bożego,
i tych, którzy pokłonu nie oddali Bestii ani jej obrazowi
i nie wzięli sobie znamienia na czoło ani na rękę.
Ożyli oni
i tysiąc lat królowali z Chrystusem.

5 A nie ożyli inni ze zmarłych, aż tysiąc lat się skończyło.
To jest pierwsze zmartwychwstanie.

6 Błogosławiony i święty, kto ma udział w pierwszym zmartwychwstaniu:
nad tymi nie ma władzy śmierć druga,
lecz będą kapłanami Boga i Chrystusa
i będą z Nim królować tysiąc lat.

Walka ostateczna i potępienie wrogów Boga

7 A gdy się skończy tysiąc lat,
z więzienia swego szatan zostanie zwolniony.

8 I wyjdzie, by omamić narody
z czterech narożników ziemi,
Goga i Magoga,
by ich zgromadzić na bój,
a liczba ich jak piasek morski.

9 Wyszli oni na powierzchnię ziemi
i otoczyli obóz świętych i miasto umiłowane;
a zstąpił ogień od Boga z nieba
i pochłonął ich.

10 A diabła, który ich zwodzi,
wrzucono do jeziora ognia i siarki,
tam gdzie są Bestia i Fałszywy Prorok.
I będą cierpieć katusze we dnie i w nocy na wieki wieków.

Sąd nad narodami

11 Potem ujrzałem wielki biały tron
i na nim Zasiadającego,
od którego oblicza uciekła ziemia i niebo,
a miejsca dla nich nie znaleziono.

12 I ujrzałem umarłych -
wielkich i małych -
stojących przed tronem,
a otwarto księgi.
I inną księgę otwarto,
która jest księgą życia.
I osądzono zmarłych z tego, co w księgach zapisano,
według ich czynów.
13 I morze wydało zmarłych, co w nim byli,
i Śmierć, i Otchłań wydały zmarłych, co w nich byli,
i każdy został osądzony według swoich czynów.
14 A Śmierć i Otchłań wrzucono do jeziora ognia.
To jest śmierć druga - jezioro ognia.
15 Jeśli się ktoś nie znalazł zapisany w księdze życia,
został wrzucony do jeziora ognia.

NOWE JERUZALEM

Nowe stworzenie - Jeruzalem niebiańskie

21 **1** I ujrzałem niebo nowe i ziemię nową,
bo pierwsze niebo i pierwsza ziemia przeminęły,
i morza już nie ma.
2 I Miasto Święte - Jeruzalem Nowe
ujrzałem zstępujące z nieba od Boga,
przystrojone jak oblubienica zdobna w klejnoty dla swego męża.
3 I usłyszałem donośny głos mówiący od tronu:
«Oto przybytek Boga z ludźmi:
i zamieszka wraz z nimi,
i będą oni Jego ludem,
a On będzie "BOGIEM Z NIMI".
4 I otrze z ich oczu wszelką łzę,
a śmierci już odtąd nie będzie.
Ani żałoby, ni krzyku, ni trudu
już [odtąd] nie będzie,
bo pierwsze rzeczy przeminęły».
5 I rzekł Zasiadający na tronie:
«Oto czynię wszystko nowe».
I mówi:
«Napisz:
Słowa te wiarygodne są i prawdziwe».
6 I rzekł mi:
«Stało się.
Jam Alfa i Omega,
Początek i Koniec.
Ja pragnącemu dam darmo pić ze źródła wody życia.
7 Zwycięzca to odziedziczy
i będę Bogiem dla niego,
a on dla mnie będzie synem.
8 A dla tchórzów, niewiernych, obmierzłych, zabójców, rozpustników, guślarzy, bałwochwalców i
wszelkich kłamców:
udział w jeziorze gorejącym ogniem i siarką.
To jest śmierć druga».

Jeruzalem czasów mesjańskich

9 I przyszedł jeden z siedmiu aniołów,
co trzymają siedem czas pełnych siedmiu plag ostatecznych,
i tak się do mnie odezwał:

«Chodź, ukazać ci Oblubienicę,
Małżonkę Baranka».

10 I uniósł mnie w zachwyceniu na górę wielką i wyniosłą,
i ukazał mi Miasto Święte -
Jeruzalem,
zstępujące z nieba od Boga,

11 mające chwałę Boga.

Źródło jego światła podobne do kamienia drogocennego,
jakby do jaspisu o przejrzystości kryształu:

12 Miało ono mur wielki a wysoki,
miało dwanaście bram,
a na bramach - dwunastu aniołów
i wypisane imiona,
które są imionami dwunastu pokoleń synów Izraela.

13 Od wschodu trzy bramy
i od północy trzy bramy,
i od południa trzy bramy,
i od zachodu trzy bramy.

14 A mur Miasta ma dwanaście warstw fundamentu,
a na nich dwanaście imion dwunastu Apostołów Baranka.

15 A ten, który mówił ze mną, miał złotą trzcinę jako miarę,
by zmierzyć Miasto i jego bramy, i jego mur.

16 A Miasto układa się w czworobok
i długość jego tak wielka jest, jak i szerokość.
I zmierzył Miasto trzciną poprzez dwanaście tysięcy stadiów:
długość, szerokość i wysokość jego są równe.

17 I zmierzył jego mur - sto czterdzieści cztery łokcie:
miara, którą ma anioł, jest miarą człowieka.

18 A mur jego jest zbudowany z jaspisu,
a Miasto - to czyste złoto do szkła czystego podobne.

19 A warstwy fundamentu pod murem Miasta
zdobne są wszelakim drogim kamieniem.

Warstwa pierwsza - jaspis,

druga - szafir,

trzecia - chalcedon,

czwarta - szmaragd,

20 piąta - sardoniks,

szósta - krwawnik,

siódma - chryzolit,

ósma - beryl,

dziewiąta - topaz,

dziesiąta - chryzopraz,

jedenasta - hiacynt,

dwunasta - ametyst.

21 A dwanaście bram to dwanaście pereł:

każda z bram była z jednej perły.

I rynek Miasta to czyste złoto jak szkło przeźroczyste.

22 A świątyni w nim nie dojrzałem:

bo jego świątynią jest Pan Bóg wszechmogący
oraz Baranek.

23 I Miastu nie trzeba słońca ni księżyca,
by mu świeciły,
bo chwała Boga je oświeciła,
a jego lampą - Baranek.
24 I w jego świetle będą chodziły narody,
i wniosą do niego królowie ziemi swój przepych.
25 I za dnia bramy jego nie będą zamknięte:
bo już nie będzie tam nocy.
26 I wniosą do niego przepych i skarby narodów.
27 A nic nieczystego do niego nie wejdzie
ani ten, co popelnia ohydę i kłamstwo,
lecz tylko zapisani w księdze życia Baranka.

22 **1** I ukazał mi rzekę wody życia,
Isnącą jak kryształ,
wypływającą z tronu Boga i Baranka.
2 Pomiedzy rynkiem Miasta a rzeką,
po obu brzegach,
drzewo życia, rodzące dwanaście owoców -
wydające swój owoc każdego miesiąca -
a liście drzewa [służą] do leczenia narodów.
3 Nic godnego klątwy
już [odtąd] nie będzie.
I będzie w nim tron Boga i Baranka,
a słudzy Jego będą Mu cześć oddawali.
4 I będą oglądać Jego oblicze,
a imię Jego - na ich czołach.
5 I [odtąd] już nocy nie będzie.
A nie potrzeba im światła lampy
i światła słońca,
bo Pan Bóg będzie świecił nad nimi
i będą królować na wieki wieków.
6 I rzekł mi:
«Te słowa wiarygodne są i prawdziwe,
a Pan, Bóg duchów proroków,
wysłał swojego anioła,
by sługom swoim ukazać, co musi stać się niebawem.
7 A oto niebawem przyjdę.
Błogosławiony, kto strzeże słów proroctwa tej księgi».
8 To właśnie ja, Jan,
słyszę i widzę te rzeczy.
A kiedym usłyszał i ujrzał,
upadłem, by oddać pokłon
przed stopami anioła, który mi je ukazał.
9 Na to rzekł do mnie:
«Bacz, byś tego nie czynił,
bo jestem współsługą twoim
i braci twoich, proroków,
i tych, którzy strzegą słów tej księgi.
Bogu samemu złóż pokłon!»
10 Dalej powiedział do mnie:
«Nie kładź pieczęci na słowa proroctwa tej księgi,
bo chwila jest bliska.

11 Kto krzywdzi, niech jeszcze krzywdę wyrządzi,
i plugawy niech się jeszcze splugawi,
a sprawiedliwy niech jeszcze wypełni sprawiedliwość,
a święty niechaj się jeszcze uświęci!

12 Oto przyjdę niebawem,
a moja zapłata jest ze mną,
by tak każdemu odpłacić, jaka jest jego praca.

13 Jam Alfa i Omega,
Pierwszy i Ostatni,
Początek i Koniec.

14 Błogosławieni, którzy płuczą swe szaty, aby władza nad drzewem życia do nich należała
i aby bramami wchodzili do Miasta.

15 Na zewnątrz są psy, guślarze, rozpustnicy, zabójcy, bałwochwalcy
i każdy, kto kłamstwo kocha i nim żyje.

EPILOG

16 Ja, Jezus, posłałem mojego anioła,
by wam zaświadczyć o tym, co dotyczy Kościołów.
Jam jest Odrośl i Potomstwo Dawida,
Gwiazda świecąca, poranna».

17 A Duch i Oblubienica mówią:
«Przyjdź!»

A kto słyszy, niech powie:
«Przyjdź!»

I kto odczuwa pragnienie, niech przyjdzie,
kto chce, niech wody życia darmo zaczerpnie.

18 Ja świadczę
każdemu, kto słucha słów proroctwa tej księgi:
jeśliby ktoś do nich cokolwiek dołożył,
Bóg mu dołoży plag zapisanych w tej księdze.

19 A jeśliby ktoś odjął co ze słów księgi tego proroctwa,
to Bóg odejmie jego udział w drzewie życia
i w Mieście Świętym -
które są opisane w tej księdze.

20 Mówi Ten, który o tym świadczy:
«Zaiste, przyjdę niebawem».
Amen. Przyjdź, Panie Jezu!

21 Łaska Pana Jezusa ze wszystkimi!

Źródła:

1. Biblia Tysiąclecia - Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu, Wydawnictwo Pallottinum, Poznań - Warszawa 1990.
2. "Ziarno Naszego Dobra"
[http://www.azorawski.com/Ziarno_Naszego_Dobra - Andrzej Zorawski.pdf](http://www.azorawski.com/Ziarno_Naszego_Dobra_-_Andrzej_Zorawski.pdf)

Spis treści

Strona:

- 2 - Wprowadzenie.
- 4 - Geometryczne przedstawienie podstawowych wartości duchowych reprezentowanych przez siedem stałych matematycznych.
- 5 - Trzy etapy na drodze do spotkania z Bogiem.
- 7 - Siedem lamp ognistych.
- 7 - Drzwi otwarte w Niebie.
- 8 - Wartości w działaniu.
- 9 - Tron, starcy, morze i ziemia.
- 10 - Księga, 7 pieczęci, cztery zwierzęta ich działanie i skrzydła.
- 12 - Słowo Boże.
- 13 - Ołtarz przed tronem.
- 14 - Potężny Anioł.
- 15 - Siedem rogów i siedem oczu Baranka.
- 17 - Baranek i jego działanie, pierwszy Jeździec na białym koniu,
- 17 - "*mądrość*",
- 18 - "*cześć*",
- 19 - "*chwała*",
- 20 - "*moc*",
- 21 - "*bogactwo*",
- 22 - "*potęga*",
- 23 - "*błogosławieństwo*",
- 24 - Baranek otwiera siedem pieczęci.
- 25 - Jeźdźcy zła.
- 26 - *Koń barwy ognia.*
- 26 - *Czarny koń.*
- 27 - *Koń trupio blady.*
- 28 - Sto czterdzieści cztery tysiące opieczętowanych.
- 29 - Siedem trąb.
- 32 - Dwóch świadków Chrystusa.
- 33 - Siedem czasz, tęcza, "Niewiasta obleczone w słońce".
- 35 - Siedem gromów, oczy zwierząt.
- 36 - Smok.
- 39 - Bestia wychodząca z morza.
- 41 - Fałszywy prorok.
- 44 - Dwie Niewiasty.
- 46 - Transformacja mocy zła.
- 48 - Zakończenie.
- 49 - Ilustracja ukazująca graficzną interpretację przykładowego działania mocy Bożej.
- 50 - Uzupełnienie - lista słów języka matematyczno-symbolicznego.
- 51 - STARY TESTAMENT Księga Daniela 7:1-28.
- 54 - NOWY TESTAMENT - Apokalipsa św. Jana.
- 83 - Piśmiennictwo.
- 84 - Spis treści.

Kontakt z autorem przez e-mail:
ziarnodobra@aol.com

Opis "ziarna dobra" na stronie:
www.azorawski.com
oraz
www.ziarnodobra.info